

2024/1620

19.6.2024

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2024/1620

av den 31 maj 2024

om inrättande av myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Erfarenheten av det nuvarande ramverket för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, som i hög grad förlitar sig på nationellt genomförande av åtgärder för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, har avslöjat svagheter inte bara vad gäller det unionsramverkets effektiva funktion, utan också vad gäller integration av internationella rekommendationer. Dessa svagheter har lett till att nya hinder uppstått för den inre marknadens korrekta funktion, både på grund av riskerna inom den inre marknaden och externa hot som den står inför.
- (2) Den gränsöverskridande karaktären hos brottsligheten och vinningen av brott äventyrar insatserna inom unionens finansiella system för att förebygga penningtvätt och finansiering av terrorism. Det är nödvändigt att intensifiera dessa insatser på unionsnivå genom skapandet av en myndighet med ansvar för att bidra till genomförandet av harmoniserade regler på detta område. En sådan myndighet bör dessutom sträva efter ett harmoniserat tillvägagångssätt för att stärka unionens befintliga ramverk för att förebygga penningtvätt och finansiering av terrorism, och i synnerhet tillsyn över och samarbete kring penningtvätt och finansiering av terrorism mellan finansunderrättelseenheter (FIU). Ett sådant tillvägagångssätt har till syfte att minska skillnaderna i nationell lagstiftning och tillsynspraxis och på ett beslutsamt sätt införa strukturer som främjar en väl fungerande inre marknad, och bör därmed vara baserat på artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).
- (3) Därför bör en unionsmyndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism (*myndigheten*) inrättas. Skapandet av myndigheten är avgörande för att säkerställa effektiv och korrekt tillsyn av ansvariga enheter som utgör en hög risk när det gäller penningtvätt och finansiering av terrorism, stärka gemensamt tillsynsarbete för alla andra ansvariga enheter och underlätta gemensamma analyser och samarbete mellan finansunderrättelseenheter.
- (4) Den här förordningen är en del av ett omfattande paket som syftar till att stärka unionens ramverk för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Tillsammans kommer den här förordningen, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1113 ⁽³⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1624 ⁽⁴⁾ och

⁽¹⁾ EUT C 152, 6.4.2022, s. 89.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 24 april 2024 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 30 maj 2024.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1113 av den 31 maj 2023 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och vissa kryptotillgångar och ändring av direktiv (EU) 2015/849 (EUT L 150, 9.6.2023, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning 2024/1624 av den 31 maj 2024 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism (EUT L, 2024/1624, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj>)

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1640 ⁽⁵⁾ att utgöra det rättsliga ramverk som styr de krav för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som ansvariga enheter ska uppfylla samt stödja unionens institutionella ramverk för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

- (5) För att få en effektiv och enhetlig nivå när det gäller tillsyn av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i hela unionen måste myndigheten ges följande befogenheter: direkt tillsyn av ett visst antal utvalda ansvariga enheter i finanssektorn, däribland leverantörer av kryptotillgångstjänster; övervakning, analys och informationsutbyte kring risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som påverkar den inre marknaden; samordning av och kontroll över tillsynsorgan för penningtvätt och finansiering av terrorism inom finanssektorn; samordning och kontroll över tillsynsorgan för penningtvätt och finansiering av terrorism inom andra sektorer än finanssektorn, inklusive självreglerande organ; samt samordning av och stöd till finansunderrättelseenheter.
- (6) Det lämpligaste sättet att få till stånd tillsyn över och samarbete kring penningtvätt och finansiering av terrorism mellan finansunderrättelseenheter på unionsnivå är att kombinera både direkta och indirekta tillsynsbefogenheter avseende ansvariga enheter och att tillhandahålla en stöd- och samordningsmekanism för finansunderrättelseenheter. Det är därför nödvändigt att myndigheten kombinerar oberoende och en hög grad av teknisk expertis och inrättas i linje med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande och gemensamma strategi av den 19 juli 2012 om decentraliserade organ.
- (7) Arrangemangen rörande myndighetens säte bör fastställas i ett avtal om säte mellan myndigheten och den medlemsstat där sätet är beläget. I avtalet om säte bör det fastställas villkor för inrättandet av sätet och de fördelar som den medlemsstaten ger myndigheten och dess personal. Avtalet om säte bör ingås i god tid innan myndigheten inleder sin verksamhet.
- (8) När Europaparlamentet och rådet väljer säte för myndigheten bör de med tanke på myndighetens beskaffenhet, säkerställa att platsen där den är belägen gör det möjligt för myndigheten att fullt ut utföra sina uppgifter och utöva sina befogenheter, rekrytera högkvalificerad och specialiserad personal, erbjuda lämpliga utbildningsmöjligheter för verksamhet som rör bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, och i förekommande fall ha ett nära samarbete med unionens institutioner, organ och byråer, samt, för att undvika anseenderisker, bör Europaparlamentet och rådet överväga, på grundval av offentligt tillgänglig, relevant och jämförbar information såsom rapporter från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF), hur risker för penningtvätt och finansiering av terrorism hanteras på lämpligt sätt i den medlemsstat där sätet kommer att vara beläget. Europaparlamentet och rådet ska dessutom beakta följande kriterier för valet av myndighetens säte: en försäkran om att myndigheten kan vara inrättad på plats när denna förordning träder i kraft, platsens tillgänglighet, tillgången till lämpliga utbildningsmöjligheter för personalens barn, lämplig tillgång till arbetsmarknad, socialförsäkring och sjukvård för såväl personalens barn som deras makar samt geografisk balans. Med beaktande av dessa kriterier bör myndigheten ha sitt säte i Frankfurt am Main, Tyskland.
- (9) Myndighetens befogenheter syftar till att göra det möjligt för den att på olika sätt förbättra tillsynen av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i unionen. Vad gäller utvalda ansvariga enheter bör myndigheten säkerställa koncernomfattande efterlevnad av kraven som fastställts i ramverket för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och alla andra rättsligt bindande unionsakter som ålägger finansiella institut skyldigheter vad gäller bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. I fråga om finansiella tillsynsorgan bör myndigheten särskilt utföra periodiska granskningar för att säkerställa att alla finansiella tillsynsorgan utför sina uppgifter på ett korrekt sätt. Myndigheten bör också undersöka systematiska brister i tillsynen till följd av överträdelser av unionsrätten eller utebliven eller felaktig tillämpning av den. I fråga om icke-finansiella tillsynsorgan, inklusive självreglerande organ där så är lämpligt, bör myndigheten samordna inbördes utvärderingar av tillsynsstandarder och tillsynspraxis och begära att icke-finansiella tillsynsorgan inom sina behörighetsområden säkerställer att kraven för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism iakttas. Myndigheten bör kunna agera om icke-finansiella tillsynsorgan eventuellt överträder eller underlåter att tillämpa unionsrätten, och om sådana överträdelser inte åtgärdas i enlighet med myndighetens rekommendationer, bör myndigheten utfärda varningar till de icke-finansiella tillsynsorganens berörda motsvarigheter. Myndigheten bör underlätta funktionssättet för

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2024/1640 av den 31 maj 2024 om de mekanismer som medlemsstaterna ska inrätta för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av direktiv (EU) 2019/1937 och om ändring och upphävande av direktiv (EU) 2015/849 (EUT L, 2024/1640, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1640/oj>).

tillsynskollegierna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism inom både den finansiella och den icke-finansiella sektorn. Rent generellt bör myndigheten bidra till konvergens i tillsynspraxis och främjande av höga tillsynsstandarder. Dessutom bör myndigheten samordna och stödja finansunderrättelseenheternas genomförande av gemensamma analyser, eller begära att gemensamma analyser inleds, och bör göra it-tjänster och tjänster för artificiell intelligens tillgängliga för finansunderrättelseenheterna för att förbättra deras dataanalyskapacitet samt verktyg för säkert informationsutbyte, bland annat genom att hysa FIU.net, det särskilda it-system som gör det möjligt för finansunderrättelseenheterna att samarbeta och utbyta information med varandra och, när så är lämpligt, med sina motsvarigheter i tredjeländer och tredje parter.

- (10) För att stärka reglerna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism på unionsnivå, öka tydligheten i dessa regler och samtidigt säkerställa överensstämmelse med internationella standarder och annan lagstiftning och öka effektiviteten i genomförandet av åtgärder för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, inbegripet inom den icke-finansiella sektorn, är det nödvändigt att fastställa myndighetens samordnande roll på unionsnivå i förhållande till ansvariga enheter inom både den finansiella och den icke-finansiella sektorn i syfte att bistå nationella tillsynsorgan och främja tillsynskonvergens. Myndigheten bör därför få i uppdrag att ta fram utkast till tekniska tillsyns- och genomförandestandarder samt att anta riktlinjer, rekommendationer och yttranden med syftet att säkerställa att samma tillsynspraxis och tillsynsstandarder i princip ska gälla för alla jämförbara enheter när tillsynen fortfarande sker på nationell nivå. Dessutom bör myndigheten få i uppgift att övervaka och mäta graden av konvergens mellan tillsynsmyndigheter och ansvariga enheter och i vilken grad tillsynsmyndigheter och ansvariga enheter tillämpar rättsliga krav och höga standarder för tillsyn konsekvent. Myndigheten bör, på grund av sin mycket specialiserade expertis, anförtros utvecklingen av en tillsynsmetod i linje med ett riskbaserat arbetssätt. Vissa aspekter av metoden, som kan innehålla harmoniserade kvantitativa referensvärden, såsom tillvägagångssätt för att klassificera ansvariga enheters riskprofil, inbegripet deras riskprofiler avseende inneboende och kvarstående risk, bör anges i direkt tillämpliga bindande regleringsåtgärder eller i tekniska standarder för tillsyn eller genomförande, med beaktande av risker för penningtvätt och finansiering av terrorism inom den övriga tillsynen, för att säkerställa en effektiv interaktion mellan tillsynen av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och den övriga tillsynen. Andra aspekter av metoden, som kräver större bedömningsutrymme vid tillsynen, såsom tillvägagångssätt för att bedöma ansvariga enheters interna kontroller, bör omfattas av icke-bindande riktlinjer, rekommendationer och yttranden från myndigheten. Den harmoniserade tillsynsmetoden bör vederbörligen beakta, och där så är lämpligt utnyttja, befintliga tillsynsmetoder i fråga om andra aspekter av tillsynen av ansvariga enheter i finanssektorn, särskilt när det finns en interaktion mellan tillsyn av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och övrig tillsyn. Mer specifikt bör den tillsynsmetod som myndigheten ska utveckla komplettera de riktlinjer och andra instrument som utvecklats av Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) (EBA), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽⁶⁾, och innehålla uppgifter om tillvägagångssättet för övriga tillsynsmyndigheter med beaktande av risker för penningtvätt eller finansiering av terrorism vid övrig tillsyn, i syfte att säkerställa en effektiv interaktion mellan tillsyn av bekämpningen av penningtvätt och finansiering av terrorism och övrig tillsyn. En harmoniserad tillsynsmetod skulle också göra det möjligt att utveckla gemensamma tillsynsverktyg för interaktion med och begäranden om uppgifter från ansvariga enheter i hela tillsynssystemet. Myndigheten bör kunna samordna utvecklingen av sådana verktyg i form av strukturerade frågeformulär som är online- eller offlinebaserade och integrerade i en gemensam plattform för interaktion med ansvariga enheter och mellan tillsynsorgan inom systemet. En sådan plattform skulle inte bara underlätta tillsynsprocesser och harmoniserade tillsynsmetoder, utan också undvika överlappande rapporteringskrav och en alltför stor börda för ansvariga enheter som står under tillsyn, oavsett om det är på unionsnivå eller på nationell nivå.

- (11) Utvidgningen av förbrott till penningtvätt till att omfatta underlåtenhet att genomföra och kringgående av riktade ekonomiska sanktioner kräver att det utvecklas en förståelse av hot och sårbarheter på detta område hos ansvariga enheter, tillsynsorgan och unionen. När myndigheten utför sina tillsynsuppgifter i förhållande till utvalda ansvariga enheter bör den därför säkerställa att dessa enheter har inrättat lämpliga system för att genomföra krav relaterade till riktade ekonomiska sanktioner. På samma sätt bör myndigheten, med tanke på dess centrala roll när det gäller att säkerställa ett effektivt tillsynssystem på hela den inre marknaden, stödja tillsynskonvergens på det området för att säkerställa tillräcklig kontroll av kreditinstituts och finansiella instituts efterlevnad av kraven med avseende på genomförandet av riktade ekonomiska sanktioner. Den information som samlas in genom myndighetens tillsyns-

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

och konvergensuppgifter utgör en resurs för unionens förståelse av risker i samband med att riktade ekonomiska sanktioner kringgås eller inte genomförs, och kan bidra till att effektiva riskreducerande åtgärder identifieras. I det syftet bör myndigheten bidra med sin erfarenhet och kunskap till utvecklingen av en riskbedömning på unionsnivå när det gäller underlåtenhet att genomföra och kringgående av riktade ekonomiska sanktioner.

- (12) Myndigheten bör anförtros utarbetandet av utkast till tekniska standarder för tillsyn i syfte att komplettera det harmoniserade regelverket som fastställts i förordning (EU) 2023/1113, förordning (EU) 2024/1640 och direktiv (EU) 2024/1640. Kommissionen bör ges befogenhet att godkänna utkast till tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget för att göra dem rättsligt bindande. tekniska standarder för tillsyn.
- (13) Myndigheten bör anförtros utarbetandet av utkast till tekniska standarder för genomförande när det behövs för att säkerställa enhetliga villkor för genomförande av denna förordning. Kommissionen bör ges befogenhet att anta tekniska standarder för genomförande genom genomförandakter enligt artikel 291 i EUF-fördraget.
- (14) Utkasten till tekniska standarder för tillsyn och genomförande bör ändras endast under mycket begränsade och extraordinära omständigheter, eftersom myndigheten är den som står närmast i kontakt med och bäst känner till ramverket för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. För att säkerställa en smidig och snabb antagningsprocess för dessa standarder bör en tidsfrist fastställas för kommissionens beslut att godkänna utkast till tekniska tillsyns- och genomförandestandarder.
- (15) Vid utarbetandet av utkast till tekniska standarder för tillsyn och genomförande och riktlinjer samt rekommendationer riktade till ansvariga enheter, tillsynsorgan eller finansunderrättelseenheter, bör myndigheten som regel genomföra öppna offentliga samråd, såvida dessa samråd och analyser inte är högst oproportionella till de berörda åtgärdernas omfattning och konsekvenser eller till hur brådskande frågan är. De offentliga samråden bör genomföras för att analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna med de nya åtgärderna och de krav som införs med dem, och för att säkerställa att alla intressenter, inbegripet andra unionsorgan vars behörighetsområde skulle kunna beröras, har haft möjlighet att lämna synpunkter och råd. Eftersom det civila samhällets roll, inbegripet den akademiska världen, undersökande journalister och icke-statliga organisationer, under årens lopp har visat sig vara avgörande för att identifiera brottsmönster och hur unionens ramverk för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism kan stärkas för att förhindra brottsligt missbruk av den inre marknaden, bör myndigheten ägna särskild uppmärksamhet åt synpunkter från det civila samhället. Den bör säkerställa att det civila samhället engageras på lämpligt sätt och att dess synpunkter aktivt efterfrågas under den politiska beslutsprocessen.
- (16) Eftersom det inte finns några tillräckligt effektiva arrangemang för att hantera incidenter kring bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som innehåller gränsöverskridande aspekter, är det nödvändigt att införa ett integrerat tillsynssystem för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism på unionsnivå som säkerställer enhetlig tillämpning av hög kvalitet av metoden för tillsyn av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och främjar ett effektivt samarbete mellan alla relevanta behöriga myndigheter. Av dessa skäl bör myndigheten och nationella tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism utgöra ett tillsynssystem för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Tillsynssystemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism bör bygga på ömsesidigt förtroende och lojalt samarbete, inbegripet utbyte av tillsynsrelaterade data och uppgifter, så att myndigheten och tillsynsmyndigheterna kan utföra sina uppgifter på ett ändamålsenligt sätt. Tillsynssystemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism skulle gynna tillsynsmyndigheter när de står inför specifika utmaningar, till exempel inför en förhöjd risk för penningtvätt och finansiering av terrorism eller på grund av brist på resurser, då ömsesidigt bistånd bör vara möjligt på begäran inom det systemet. Detta ömsesidiga bistånd skulle även kunna involvera utbyte och utstationering av personal, utbildningsverksamhet och utbyte av bästa praxis. Vidare skulle kommissionen kunna tillhandahålla stöd till medlemsstater enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/240 ⁽⁷⁾ för att främja reformer som syftar till kraftigare insatser mot penningtvätt.
- (17) Med tanke på den viktiga roll som tematiska genomgångar spelar för tillsynen av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i hela unionen, eftersom de gör det möjligt att identifiera och jämföra graden av exponering för risker vad gäller ansvariga enheter som står under tillsyn, och med tanke på att tillsynsorgan i olika

(7) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/240 av den 10 februari 2021 om inrättande av ett instrument för tekniskt stöd (EUT L 57, 18.2.2021, s. 1).

medlemsstater för närvarande inte drar nytta av dessa genomgångar, är det nödvändigt att myndigheten identifierar nationella tematiska genomgångar som har en liknande omfattning och tidsram och ser till att de samordnas på unionsnivå. För att undvika situationer med potentiellt motstridig kommunikation med enheter som står under tillsyn bör myndighetens samordnande roll begränsas till interaktion med relevanta tillsynsmyndigheter och bör inte inkludera någon direkt interaktion med icke utvalda ansvariga enheter. Av samma skäl bör myndigheten undersöka möjligheten att samordna eller synkronisera tidsramen för nationella tematiska genomgångar och underlätta all verksamhet som relevanta tillsynsmyndigheter kan vilja bedriva, oavsett om det är tillsammans eller på annat sätt.

- (18) Effektiv dataanvändning leder till bättre övervakning av ansvariga enheter och bättre efterlevnad från deras sida. Därför bör både direkt och indirekt tillsyn från myndigheten och tillsynsmyndigheter av alla ansvariga enheter inom tillsynssystemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism förlita sig på snabb åtkomst till relevanta data och information om de ansvariga enheterna själva samt de tillsynsåtgärder som vidtagits med avseende på dem, med förbehåll för begränsade lagringsperioder i enlighet med det tillämpliga ramverket för dataskydd. I det syftet, och med hänsyn tagen till informationens konfidentialitet och känsliga art, bör myndigheten inrätta en central databas över bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, med information som inhämtats från alla tillsynsmyndigheter, och bör vid behov göra sådan information tillgänglig för alla tillsynsmyndigheter, även myndigheter som inte ansvarar för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, inom det systemet, på grundval av konfidentialitet och behövsnlig behörighet. De insamlade uppgifterna bör också omfatta relevanta aspekter av återkallandet av auktorisationsförfaranden och lämplighetsbedömningar av aktieägare eller medlemmar i enskilda ansvariga enheters ledningsorgan, eftersom det skulle göra det möjligt för tillsynsmyndigheter och myndigheter som inte ansvarar för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism att vederbörligen beakta eventuella brister hos specifika enheter och enskilda personer som skulle kunna ha uppstått i andra medlemsstater. Databasen bör även inkludera statistisk information om tillsynsmyndigheter och finansunderrättelseenheter. Alla data och all information som samlats in skulle möjliggöra en effektiv kontroll från myndighetens sida av att tillsynssystemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism fungerar korrekt och är effektivt. Informationen från databasen skulle göra det möjligt för myndigheten att reagera i god tid på potentiella svagheter och fall av bristande efterlevnad hos icke utvalda ansvariga enheter. För att säkerställa att databasen innehåller all relevant information som är tillgänglig i hela tillsynssystemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, bör tillsynsmyndigheterna ha flexibilitet att lämna in andra kategorier av uppgifter utöver dem som direkt föreskrivs i denna förordning. På samma sätt skulle myndigheten, samtidigt som den förvaltar databasen och analyserar de inlämnade uppgifterna, vara bäst lämpad att identifiera vilka ytterligare datapunkter eller datakategorier som kan begäras från tillsynsmyndigheterna för att göra databasen mer effektiv. För att göra det lättare att sammanställa, lagra och använda ett enhetligt och strukturerat dataset är det nödvändigt att ytterligare specificera format, förfaranden, tidsfrister och andra detaljer om omfattningen och arten av de uppgifter som ska överföras till databasen. För detta ändamål bör myndigheten utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn och överlämna dem till kommissionen. Specifikationerna i de tekniska standarderna för tillsyn skulle fastställa lämplig detaljnivå för specifika kategorier av information som förväntas överföras med avseende på de olika typerna av tillsynsverksamhet eller kategorier av ansvariga enheter. De uppgifter som samlas in om ansvariga enheter inom den icke-finansiella sektorn bör beakta proportionalitetsprincipen och myndighetens mandat inom den icke-finansiella sektorn. Med tanke på att det med myndigheten för första gången skulle införas tillsyn på unionsnivå inom den icke-finansiella sektorn och att direktiv (EU) 2024/1640 kräver anpassningar av det nationella institutionella ramverket för tillsyn som måste införlivas i nationell lagstiftning, är det dessutom nödvändigt att planera en tillräckligt lång period för att förbereda integreringen i databasen av information från tillsynsmyndigheter inom den icke-finansiella sektorn. Rent konkret bör uppgifter från den icke-finansiella sektorn lämnas in till databasen senast fyra år från dagen för denna förordnings ikraftträdande, vilket är ett år efter tidsfristen för införlivande av direktiv (EU) 2024/1640. Tillsynsmyndigheterna inom den icke-finansiella sektorn bör dock på frivillig basis kunna lämna in dessa uppgifter före det datumet. De personuppgifterna som behandlas databaskontexten bör bevaras i upp till tio år efter den dag då de samlades in av myndigheten. En sådan lagringstid är strikt nödvändig och står i proportion till syftet med den tillsynsverksamhet som bedrivs av myndigheten och tillsynsmyndigheterna. Denna lagringstid för uppgifter säkerställer också att myndigheten och tillsynsmyndigheterna behåller åtkomst till information om riskbedömning, affärsverksamhet, kontroller som lagts på och överträdelse som begåtts av ansvariga enheter som är nödvändig för att de ska kunna utföra sina uppgifter, vilket kräver att de får tillgång till ärenderelaterad information under en längre tidsperiod. En sådan lagringstid är framför allt nödvändig eftersom tillsynsmyndigheterna bör ta hänsyn till bland annat överträdelsens allvar, varaktighet och upprepning för att fastställa nivån på de sanktioner eller åtgärder som ska tillämpas, vilket kräver att ärenderelaterad information analyseras under en längre referensperiod. På samma sätt är en sådan lagringsperiod nödvändig även när det gäller information som härrör från lämplighetsbedömningar av aktieägare eller medlemmar i ledningsorgan för att säkerställa att tillsynsmyndigheterna har tillräcklig information för att kunna bedöma om de har gott anseende, agerar med ärlighet och integritet och har den kunskap och expertis som krävs för att de ska kunna fylla sina funktioner, och för att säkerställa en fortlöpande övervakning av dessa villkor i enlighet med kraven i direktiv (EU) 2024/1640. Personuppgifter bör raderas när det inte längre är nödvändigt att bevara dem. Med tanke

på syftet med databasen och de olika deltagarna i tillsynssystemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorisms användning av informationen i denna bör den inte innehålla några uppgifter som omfattas av konfidentialitet vid juridisk rådgivning.

- (19) I syfte att säkerställa ett mer effektivt och mindre fragmenterat skydd av unionens finansiella ramverk bör ett begränsat antal av de mest riskfyllda ansvariga enheterna stå under direkt tillsyn av myndigheten. Eftersom risker för penningtvätt och finansiering av terrorism inte är proportionella mot storleken på de enheter som står under tillsyn bör andra kriterier tillämpas för att identifiera de mest riskfyllda enheterna. I synnerhet bör två kategorier beaktas: gränsöverskridande kreditinstitut och finansiella institut med hög risk och med verksamhet i ett betydande antal medlemsstater, periodiskt utvalda, och i exceptionella fall, alla enheter vars väsentliga överträdelser av tillämpliga krav inte bemöts tillräckligt eller i god tid av sitt nationella tillsynsorgan. I sådana exceptionella fall bör antingen myndigheten eller de finansiella tillsynsorganen kunna begära en överföring av tillsynen från nationell nivå till unionsnivå, med en lämplig motivering. Om en sådan begäran om överföring lämnas in av myndigheten bör den granskas av kommissionen och antingen godkännas eller avslås genom ett officiellt beslut, med beaktande av den motivering som lämnats in. Om de finansiella tillsynsorganen lämnar in en sådan begäran om överföring till myndigheten och om begäran inbegriper frivillig delegering av uppgifter och befogenheter, bör det vara myndighetens sak att besluta om huruvida överföringen är nödvändig, och överta direkt tillsyn över den ansvariga enheten eller koncernen i fråga, om myndigheten finner att unionens intressen och integriteten hos systemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism kräver det. Alla enheter för vilka myndigheten skulle utöva direkta tillsynsbefogenheter omfattas av kategorin "utvalda ansvariga enheter".
- (20) Den första kategorin kreditinstitut och finansiella institut, eller koncerner av kreditinstitut och finansiella institut, bör bedömas vart tredje år baserat på en kombination av objektiva kriterier relaterat till deras gränsöverskridande närvaro och verksamhet samt kriterier relaterade till deras riskprofil för penningtvätt och finansiering av terrorism. Endast kreditinstitut eller finansiella institut, eller koncerner av kreditinstitut eller finansiella institut, som finns i ett betydande antal medlemsstater, oavsett om de bedriver verksamhet via driftsställen eller inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster i medlemsstaterna, och för vilka tillsyn på unionsnivå därför skulle vara lämpligare, bör inkluderas i urvalsprocessen.
- (21) Den periodiska bedömningen av kreditinstituts och finansiella instituts riskprofil vid urvalet för direkt tillsyn bör byggas på data som ska tillhandahållas av de finansiella tillsynsorganen eller, när det gäller redan utvalda ansvariga enheter, av myndigheten. Myndigheten bör dessutom säkerställa att de finansiella tillsynsorganen tillämpar metoden på ett harmoniserat sätt, och samordna bedömningen av riskprofilen för enheter på koncernnivå. En teknisk standard för genomförande bör precisera myndighetens och de finansiella tillsynsorganens respektive roll i bedömningsprocessen. Myndigheten bör, när så är lämpligt, säkerställa överensstämmelse mellan metoden för bedömning av riskprofilen vid urvalsförfarandet enligt denna förordning och metoden för harmonisering av bedömningen av de ansvariga enheternas profiler avseende inneboende och kvarstående risk på nationell nivå, vilka ska utarbetas i de tekniska standarderna för tillsyn enligt artikel 40.2 i direktiv (EU) 2024/1640.
- (22) Med tanke på de många olika metoder som de nationella myndigheterna använder för att utvärdera de ansvariga enheternas kvarstående riskprofil, bör processen för regleringsutveckling av en förfinad och detaljerad harmoniserad metod som gör det möjligt att bedöma kvarstående risker med jämförbara resultat, inledas så snart som möjligt och på grundval av det arbete som utförs av EBA. Därför bör den metod för kategorisering av kvarstående risk som ska antas för den första identifieringen av utvalda ansvariga enheter syfta till att vara enklare och harmonisera de olika metoder som tillämpas på nationell nivå. Myndigheten bör se över sin metod vart tredje år, med beaktande av utvecklingen av relevant kunskap.
- (23) Det sista urvalskriteriet bör säkerställa lika spelregler för ansvariga enheter som står under direkt tillsyn, och i det syftet bör inget bedömningsutrymme överlåtas till myndigheten eller tillsynsmyndigheter för att besluta om förteckningen över ansvariga enheter som ska omfattas av direkt tillsyn. Därför bör en given bedömd ansvarig enhet anses utgöra en utvald ansvarig enhet när den bedriver gränsöverskridande verksamhet och omfattas av högriskkategorin i enlighet med den harmoniserade metoden.
- (24) För att ge de relevanta institutionerna transparens och klarhet bör myndigheten publicera en förteckning över de utvalda ansvariga enheterna inom sex månader efter inledandet av en urvalsperiod, efter verifiering av att information som tillhandahållits av de finansiella tillsynsorganen motsvarar kriterierna om gränsöverskridande verksamhet och metoden för att fastställa riskprofiler. Därför är det viktigt att relevanta finansiella tillsynsorgan och, vid behov, de ansvariga myndigheterna själva, vid början av varje urvalsperiod, tillhandahåller myndigheten uppdaterade statistiska uppgifter för att fastställa förteckningen över finansiella institut som kan komma i fråga för bedömning i enlighet med deltagarkriteriet för bedömning vad gäller deras gränsöverskridande verksamhet. I detta

sammanhang bör de finansiella tillsynsorganen informera myndigheten om den riskprofilskategori som ett finansiellt institut omfattas av i deras jurisdiktion i enlighet med den metod som fastställts i tekniska standarder för tillsyn. Myndigheten bör sedan inleda den direkta tillsynen av de utvalda ansvariga enheterna sex månader efter att förteckningen offentliggjorts. Den tiden behövs för att på lämpligt sätt förbereda överföringen av tillsynsuppgifter från nationell nivå till unionsnivå, inklusive bildandet av en gemensam tillsynsgrupp, och anta relevanta samarbetsarrangemang med relevanta finansiella tillsynsorgan.

- (25) För att säkerställa rättssäkerhet och lika spelregler för utvalda ansvariga enheter bör alla utvalda ansvariga enheter kvarstå under myndighetens direkta tillsyn i minst tre år, även om de efter att de valdes och under de tre årens gång inte längre uppfyller något av kriterierna för gränsöverskridande verksamhet eller de riskrelaterade kriterierna på grund av t.ex. eventuell nedläggning, konsolidering, expansion eller omfördelning av verksamhet som utförs via driftsställen eller frihet att tillhandahålla tjänster. Myndigheten bör även säkerställa att de utvalda ansvariga enheterna och deras tillsynsmyndigheter ges tillräckligt med tid till att förbereda övergången av tillsynen från nationell nivå till unionsnivå. Därför bör varje efterföljande urval påbörjas tolv månader före utgången av treårsperioden med tillsyn av tidigare utvalda ansvariga enheter.
- (26) Myndigheten bör utöva tillsyn över ansvariga enheter i den finansiella sektorn som har en hög riskprofil om sådana enheter är verksamma i minst sex medlemsstater, antingen genom driftsställen eller inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster inom unionen. I sådana fall skulle myndighetens tillsyn på unionsnivå tillföra ett betydande mervärde jämfört med fragmenterad tillsyn från hem- och värdmedlemsstaternas sida genom att undanröja behovet av att nationella tillsynsorgan i hem- och värdmedlemsstater samordnar och anpassar de åtgärder som vidtas gentemot olika delar av samma koncern. För att säkerställa en enhetlig tillsyn av koncerner och en mer detaljerad analys av risken för de bedömda gränsöverskridande enheterna bör bedömningen av risken för penningtvätt och finansiering av terrorism för ansvariga enheter som ingår i en koncern alltid göras på koncernnivå, vilket leder till en enda riskpoäng för hela koncernen som ska beaktas vid urvalet. Hela koncernen bör då betraktas som den utvalda ansvariga enheten. Även om det exakta antalet enheter som skulle kunna uppfylla kriterierna för risk och gränsöverskridande verksamhet med avseende på direkt tillsyn varierar och beror på deras affärsmodell och riskprofil för penningtvätt vid tidpunkten för bedömningen, är det nödvändigt att säkerställa en optimal, progressiv och dynamisk fördelning av befogenheter mellan unionen och nationella myndigheter under den första fasen av myndighetens existens. För att säkerställa ett tillräckligt antal och lämpliga typer av högriskkoncerner och högriskenheter som står under tillsyn på unionsnivå bör myndigheten ha tillräckliga resurser för att samtidigt utöva tillsyn över upp till 40 koncerner och enheter, åtminstone under den första urvalsprocessen. Om fler än 40 enheter på grundval av sin högriskprofil skulle kunna komma i fråga för direkt tillsyn bör myndigheten bland dem välja ut de 40 enheter som är verksamma i det största antalet medlemsstater, oavsett om det är genom driftsställen eller friheten att tillhandahålla tjänster. Om detta kriterium inte är tillräckligt för att välja ut 40 enheter, särskilt om flera ansvariga enheter är verksamma i lika många medlemsstater – t.ex. om enheterna nummer 39, 40 och 41 alla är verksamma i lika många medlemsstater – bör myndigheten kunna skilja mellan dem och välja ut dem som har den volymmässigt högsta andelen transaktioner med tredjeländer i förhållande till den totala transaktionsvolymen. I efterföljande urvalsprocesser, och med utgångspunkt i erfarenheterna från tillsynen under den första urvalsprocessen, skulle det vara fördelaktigt om antalet enheter som står under dess tillsyn ökade, även för att myndigheten ska kunna säkerställa en fullständig täckning av den inre marknad som står under dess tillsyn. Om fler än 40 enheter skulle kunna komma i fråga för direkt tillsyn på grundval av sin högriskprofil bör myndigheten i samråd med tillsynsmyndigheterna kunna komma överens om att utöva tillsyn över ett visst antal enheter eller koncerner som överstiger 40. När myndigheten beslutar om detta specifika antal bör den ta hänsyn till sina egna resurser i form av kapacitet att avdela eller ytterligare anställa det nödvändiga antalet tillsyns- och stödpersonal och bör säkerställa att ökningen av de finansiella resurserna och personalresurserna är genomförbar. Samtidigt skulle en fullständig täckning av den inre marknaden kunna säkerställas genom tillsyn av minst en enhet per medlemsstat. I medlemsstater där inga enheter identifierats genom den reguljära urvalsprocessen bör den riskmetod som utformats för urvalsprocessen, inbegripet kriterierna för att välja mellan flera enheter med hög riskprofil, tillämpas för att välja ut en enhet.
- (27) Relevanta aktörer som är involverade i tillämpningen av ramverket för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism bör samarbeta med varandra i enlighet med kravet på lojalt samarbete i fördragen. För att säkerställa att tillsynssystemet för bekämpning av penningtvätt som består av myndigheten och tillsynsmyndigheterna fungerar som en integrerad mekanism, och att jurisdiktionsspecifika risker och lokal tillsynsexpertis tas med i beaktande på vederbörligt sätt och används väl, bör direkt tillsyn av utvalda ansvariga enheter göras i form av gemensamma tillsynsgrupper och, när så är lämpligt, särskilt avdelade grupper för inspektioner på plats. Dessa grupper bör ledas av en anställd vid myndigheten som samordnar hela gruppens tillsynsverksamhet (*den gemensamma tillsynsgruppens samordnare*). Den gemensamma tillsynsgruppens samordnare och annan personal från myndigheten som avdelats till

den gemensamma tillsynsgruppen bör vara baserad vid myndighetens säte men bör kunna utföra sina dagliga uppgifter och sin tillsynsverksamhet i alla medlemsstater där den utvalda ansvariga enheten har sin verksamhet. I detta syfte bör de finansiella tillsynsorganen bidra till att säkerställa smidiga och flexibla samarbetsarrangemang för alla medlemmar i den gemensamma tillsynsgruppen. Myndigheten bör ansvara för inrättandet och sammansättningen av den gemensamma tillsynsgruppen, och de lokala tillsynsorgan som medverkar i tillsynen av enheten bör säkerställa att ett tillräckligt antal av deras anställda utses till att ingå i gruppen, med beaktande av riskprofilen för den utvalda ansvariga enheten i deras jurisdiktion och dess totala verksamhetsvolym. Varje tillsynsorgan som deltar i tillsynen av en koncern bör utse en medlem till den gemensamma tillsynsgruppen. I fall där risken för den ansvariga enhetens verksamhet är låg i en viss medlemsstat bör det finansiella tillsynsorganet i den medlemsstaten dock, i samförstånd med den gemensamma tillsynsgruppens samordnare, kunna välja att inte utse en medlem till den gemensamma tillsynsgruppen. Om ingen medlem utses till den gemensamma tillsynsgruppen bör det berörda finansiella tillsynsorganet ändå ha en kontaktpunkt för frågor och ansvarsområden som rör gemensamma tillsynsgrupper.

- (28) För att säkerställa att myndigheten kan uppfylla sina tillsynsskyldigheter på ett effektivt sätt gentemot utvalda ansvariga enheter bör myndigheten kunna inhämta alla interna dokument och intern information som krävs för att den ska kunna utföra sina uppgifter och i det syftet beviljas allmänna utredningsbefogenheter till alla tillsynsmyndigheter enligt nationell förvaltningsrätt. I detta syfte bör myndigheten kunna rikta begäranden om information till den utvalda ansvariga enheten, till fysiska personer som är anställda av den, till juridiska personer som tillhör den och till parter som den anlitar, såsom den ansvariga enheten själv eller en juridisk person inom den ansvariga enheten, anställda vid den ansvariga enheten och personer i jämförbara befattningar, inbegripet ombud och distributörer, externa uppdragstagare, och tredje parter till vilka en utvald ansvarig enhet har utkontrakterat sin verksamhet.
- (29) Myndigheten bör ha befogenhet att kräva interna åtgärder hos en enhet för att stärka ansvariga enheters efterlevnad av ramverket för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, inklusive förstärkning av interna förfaranden och förändringar i styrningsstrukturen, där den kan gå så långt som att avlägsna medlemmar i ledningsorganet, utan att det påverkar befogenheterna hos andra relevanta tillsynsmyndigheter för samma utvalda ansvariga enhet. Efter iakttagelser relaterade till bristande efterlevnad eller partiell efterlevnad av tillämpliga krav från den utvalda ansvariga enhetens sida, bör den kunna införa specifika åtgärder eller förfaranden för vissa kunder eller kategorier av kunder som utgör hög risk för penningtvätt och finansiering av terrorism. Inspektioner på plats bör vara en regelbunden del av sådan tillsyn och skulle kunna utföras av särskilda grupper. Om en viss typ av inspektion på plats, till exempel med avseende på en fysisk person där affärslokalerna är desamma som personens privata bostad, kräver godkännande från en nationell rättslig myndighet, bör myndigheten ansöka om ett sådant tillstånd.
- (30) Myndigheten bör ha fullständiga tillsynsbefogenheter i relation till enheter som står under direkt tillsyn, i syfte att säkerställa efterlevnad av tillämpliga krav. Dessa befogenheter bör vara tillämpliga i fall där den utvalda ansvariga enheten inte uppfyller kraven, i fall där vissa krav sannolikt inte kommer att uppfyllas samt i fall där interna förfaranden och kontroller inte är lämpliga för att säkerställa sund hantering av utvalda ansvariga enheters risker för penningtvätt och finansiering av terrorism. Utövandet av dessa befogenheter skulle kunna göras genom bindande beslut som riktas till enskilda utvalda ansvariga enheter.
- (31) Utöver tillsynsbefogenheter att tillämpa administrativa åtgärder och i syfte att säkerställa efterlevnad bör myndigheten, vid fall av överträdelse av direkt tillämpliga krav, kunna ålägga sanktionsavgifter till utvalda ansvariga enheter. Vid allvarliga, upprepade eller systematiska överträdelse bör myndigheten alltid tillämpa sanktionsavgifter. Sådana sanktioner bör vara proportionella och avskräckande, bör ha både bestraffande och preventiv effekt, och bör följa principen om att en sak som avgjorts genom en dom som vunnit laga kraft inte får prövas på nytt (ne bis in idem). De maximala beloppen för sanktionsavgifter bör vara i linje med de som fastställs genom direktiv (EU) 2024/1640 och vara tillgängligt för alla tillsynsmyndigheter i hela unionen. Grundbeloppet för dessa sanktioner bör fastställas inom de gränser som upprättats genom ramverket för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, med beaktande av karaktären för de krav som har överträtts. För att myndigheten på lämpligt sätt ska kunna ta med försvarande eller förmildrande omständigheter i beräkningen ska justeringar vara möjliga av det relevanta grundbeloppet. I syfte att få till stånd en förändring av den skadliga affärspraxisen inom rimliga tidsramar bör myndighetens direktion ges befogenhet att förelägga löpande viten för att tvinga relevant juridisk eller fysisk person att upphöra med beteendet i fråga. I syfte att öka medvetenheten hos alla ansvariga enheter, genom att uppmuntra dem att använda affärspraxis som följer ramverket för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, bör sanktionsavgifterna och de löpande vitena offentliggöras. Systemet för offentliggörande av administrativa åtgärder samt de sanktionsavgifter och löpande viten som myndigheten ålägger och som beskrivs i denna förordning bör vara nära anpassat till det på nationell nivå, såsom föreskrivs i direktiv (EU) 2024/1640.

Europeiska unionens domstol bör ha jurisdiktion att granska lagenligheten av beslut som antagits av myndigheten, rådet och kommissionen, i enlighet med artikel 263 i EUF-fördraget, samt för att fastställa deras utomobligatoriska ansvar.

- (32) Det är viktigt att de myndigheter som ansvarar för att övervaka genomförandet av riktade ekonomiska sanktioner på nationell nivå i god tid informeras om utvalda ansvariga enheters eventuella åsidosättande av sådana skyldigheter. I detta syfte bör myndigheten kunna lämna ut sådan information till det finansiella tillsynsorganet i den berörda medlemsstaten och instruera den att vidarebefordra informationen till den nationella myndighet som ansvarar för att övervaka genomförandet av dessa sanktioner.
- (33) För icke utvalda ansvariga enheter bör tillsynen av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism fortsätta att primärt ske på nationell nivå, där nationella behöriga myndigheter bibehåller fullt ansvar och ansvarsskyldighet för direkt tillsyn. Myndigheten bör ges lämpliga indirekta tillsynsbefogenheter för att säkerställa att tillsynsåtgärder på nationell nivå är enhetliga och håller hög kvalitet inom unionen. Därför bör den utföra bedömningar av situationen vad gäller tillsynskonvergens och publicera rapporter med sina resultat. Den bör ges befogenhet att anta uppföljningsåtgärder i form av riktlinjer och rekommendationer, inbegripet enskilda rekommendationer, riktade till finansiella tillsynsorgan till följd av bedömningen, i syfte att säkerställa harmoniserad tillsynspraxis på hög nivå i hela unionen. Enskilda rekommendationer skulle kunna innehålla förslag till specifika uppföljningsåtgärder, och det finansiella tillsynsorganet bör göra sitt yttersta för att följa dessa åtgärder. Om det finansiella tillsynsorganet inte genomför uppföljningsåtgärderna ska myndigheten vidta adekvata och nödvändiga åtgärder i enlighet med denna förordning.
- (34) Myndigheten bör också kunna lösa meningsskiljaktigheter mellan finansiella tillsynsorgan om vilka åtgärder som ska vidtas med avseende på en icke utvald ansvarig enhet inom finanssektorn. För att säkerställa ett konstruktivt samarbete bör myndigheten i första hand försöka lösa meningsskiljaktigheter genom en förlikningsfas med en fastställd tidsfrist. Om de önskade resultaten inte uppnås under förlikningsfasen bör myndigheten kunna anta ett bindande beslut som ålägger dessa tillsynsorgan att vidta särskilda åtgärder eller avstå från vissa åtgärder för att lösa frågan och säkerställa efterlevnad av unionsrätten.
- (35) För att säkerställa att tillsynssystemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism fungerar korrekt och effektivt bör myndigheten kunna identifiera och agera i fall av systematiska brister i tillsynen som orsakas av överträdelser av unionsrätten till följd av att nationella bestämmelser som införlivar unionsdirektiv inte tillämpas eller tillämpas felaktigt. I detta syfte, och utan att det påverkar kommissionens befogenheter att inleda ett överträdelseförfarande enligt EUF-fördraget, bör myndigheten kunna utreda sådana eventuella överträdelser. Om myndigheten har konstaterat en överträdelse, bör myndigheten, om den anser det lämpligt, efter att ha informerat det berörda tillsynsorganet och, när så är lämpligt, gett andra finansiella tillsynsorgan möjlighet att lämna information i frågan, kunna utfärda en rekommendation till tillsynsorganet i fråga med en beskrivning av de åtgärder som ska vidtas för att rätta till överträdelsen. Om de konstaterade bristerna inte har åtgärdats bör kommissionen också kunna avge ett yttrande som kräver att tillsynsorganet följer myndighetens rekommendation.
- (36) Vissa ansvariga enheter inom finanssektorn som inte uppfyller kraven för den reguljära urvalsprocessen kan fortfarande ha en profil med hög inneboende eller kvarstående risk ur penningtvätt- och terrorismfinansieringsperspektiv, eller skulle kunna ta sig an, förändra eller utöka verksamhet som medför hög risk, som inte mildras genom en proportionerlig grad av interna kontroller, vilket leder till allvarliga, upprepade eller systematiska överträdelser av kraven på bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Om det finns indikationer på eventuella allvarliga, upprepade eller systematiska överträdelser av tillämpliga krav på bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism skulle detta kunna vara ett tecken på grov försumlighet från den ansvariga enhetens sida. Tillsynsmyndigheten bör på ett adekvat sätt kunna bemöta eventuella överträdelser och förebygga risker från att de uppstår till att de leder till grov försumlighet i tillämpningen av kraven på bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. I vissa fall är dock ett bemötande på nationell nivå eventuellt inte tillräckligt eller sker inte i god tid, särskilt när det finns indikationer på att allvarliga, upprepade eller systematiska överträdelser redan har skett på enhetens nivå. I sådana fall bör myndigheten begära att lokala tillsynsorgan vidtar specifika åtgärder för att avhjälpa situationen, inbegripet att begära att det lokala tillsynsorganet utfärdar ekonomiska sanktioner eller andra tvångsåtgärder. För att förebygga att risker för penningtvätt och terrorism uppstår bör tidsfristen för åtgärder på nationell nivå vara tillräckligt kort.

- (37) Myndigheten bör underrättas om situationen för en icke utvald ansvarig enhet med avseende på dess uppfyllande av tillämpliga krav och dess exponering för risker för penningtvätt och finansiering av terrorism snabbt och väsentligt försämrats, särskilt om en sådan försämrings skulle kunna leda till betydande anseendeskador i flera medlemsstater eller för unionen som helhet.
- (38) Myndigheten bör ha möjlighet att begära en överföring av tillsynsuppgifter och tillsynsbefogenheter relaterat till en specifik ansvarig enhet på eget initiativ i händelse av bristande åtgärd eller underlåtelse eller oförmåga att följa dess instruktioner inom den givna tidsfristen. Eftersom överföring av uppgifter och befogenheter avseende en ansvarig enhet utan någon specifik begäran som det finansiella tillsynsorganet skickat till myndigheten skulle kräva ett diskretionärt beslut från myndighetens sida, bör myndigheten skicka en specifik begäran om detta till kommissionen. För att kommissionen ska kunna fatta ett beslut som överensstämmer med ramen för de uppgifter som tilldelats myndigheten inom ramverket för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, bör myndighetens begäran innehålla en lämplig motivering och bör specificera varaktigheten för överföring av uppgifter och befogenheter till myndigheten. Tidsramen för överföring av befogenheter bör motsvara den tid som myndigheten behöver för att hantera riskerna på enhetsnivå och ska inte överstiga tre år. Myndigheten bör kunna begära en förlängning av denna tidsram om de konstaterade överträdelserna inte har åtgärdats fullt ut. Den förlängningen bör begränsas till vad som är nödvändigt för att hantera dessa överträdelser och bör inte överstiga tre år. Kommissionen bör skyndsamt anta ett beslut om överföring av befogenheter och uppgifter för tillsyn av enheten till myndigheten, och i alla händelser utan onödigt dröjsmål. Beslutet bör meddelas Europaparlamentet och rådet.
- (39) För att förbättra tillsynspraxis inom den icke-finansiella sektorn bör myndigheten utföra inbördes utvärderingar av icke-finansiella tillsynsorgan, som också bör inkludera inbördes utvärderingar av offentliga myndigheter som övervakar självreglerande organ. I detta syfte bör myndigheten utarbeta en metodmässig ram för sådana granskningar, inbegripet regler för att undvika intressekonflikter vid genomförandet av inbördes utvärderingar och vid utarbetandet av resultat och när det gäller beaktande av utvärderingar som utförs av internationella organisationer och mellanstatliga organ med behörighet på området förebyggande av penningtvätt och finansiering av terrorism, när den beslutar om planeringen av inbördes utvärderingar och deras innehåll. I syfte att främja konvergens i tillsynspraxis bör myndigheten offentliggöra rapporter med resultaten från dessa inbördes utvärderingar, inbegripet identifierade brister och god praxis. Dessa rapporter kan åtföljas av riktlinjer eller rekommendationer som riktar sig till relevanta offentliga myndigheter, inklusive offentliga myndigheter som övervakar självreglerande organ. Självreglerande organ bör kunna delta i inbördes utvärderingar om de har uttryckt intresse för detta.
- (40) I syfte att öka effektiviteten för genomförandet av åtgärder för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism även inom den icke-finansiella sektorn bör myndigheten även kunna utreda eventuella överträdelser eller felaktig tillämpning av unionsrätten från tillsynsorgan inom den sektorn, samt från offentliga myndigheter som övervakar självreglerande organ. Om myndigheten konstaterar att en överträdelse föreligger bör den kunna utfärda en rekommendation till det berörda icke-finansiella tillsynsorganet eller den berörda icke-finansiella tillsynsmyndigheten med angivande av vilka åtgärder som ska vidtas för att rätta till den. Om inga lämpliga åtgärder har vidtagits som svar på den rekommendationen bör myndigheten också kunna utfärda en varning till relevanta motsvarigheter till tillsynsmyndigheten eller det icke-finansiella tillsynsorganet. Myndighetens befogenheter att utfärda sådana rekommendationer och varningar påverkar inte kommissionens befogenheter att inleda överträdelseförfaranden mot medlemsstater om den upptäcker en situation där unionsrätten inte har genomförts eller genomförts bristfälligt, i enlighet med de befogenheter som den tilldelats genom fördragen.
- (41) Myndigheten bör också kunna lösa meningsskiljaktigheter mellan finansiella tillsynsorgan om vilka åtgärder som ska vidtas med avseende på en utvald ansvarig enhet i den icke-finansiella sektorn. För att säkerställa ett konstruktivt samarbete bör myndigheten försöka lösa meningsskiljaktigheten genom en förlikningsfas med en fastställd tidsfrist. I slutet av förlikningsfasen bör myndigheten avge ett yttrande om hur meningsskiljaktigheten ska lösas.
- (42) Mot bakgrund av den gränsöverskridande karaktären hos penningtvätt och finansiering av terrorism är ändamålsenligt och effektivt samarbete, informationsutbyte och samordnade åtgärder mellan finansunderrättelseenheter av avgörande betydelse. För att förbättra sådan samordning och sådant samarbete bör myndigheten anförtros uppgifter och befogenheter som gör det möjligt för myndigheten och finansunderrättelseenheter att gemensamt utgöra en stöd- och samordningsmekanism för finansunderrättelseenheter. För detta ändamål bör myndigheten ha tillräckliga personalresurser, finansiella resurser och it-resurser, som vid behov bör vara organisatoriskt åtskilda från den personal som utför de uppgifter som rör myndighetens tillsynsverksamhet. Framgången för stöd- och samordningsmekanismen för finansunderrättelseenheter är beroende av att myndigheten

och finansunderrättelseenheterna samarbetar lojalt och utbyter all relevant information som krävs för att de ska kunna fullgöra sina respektive uppgifter. Vid meningsskiljaktigheter mellan finansunderrättelseenheter i fråga om samarbete och informationsutbyte bör myndigheten informeras om detta och kunna fungera som medlare mellan de berörda finansunderrättelseenheterna.

- (43) För att analysera misstänkt aktivitet som påverkar flera jurisdiktioner bör finansunderrättelseenheter som mottagit relaterade rapporter effektivt kunna utföra gemensamma analyser av gemensamt intresse. I detta syfte bör myndigheten kunna föreslå, initiera, samordna och med alla lämpliga medel stödja de gemensamma analyserna av gränsöverskridande misstänkta transaktioner eller aktiviteter. En gemensam analys bör aktiveras när det finns ett behov av en sådan enligt relevanta bestämmelser i unionsrätten och i enlighet med de metoder och kriterier för urval och prioritering av ärenden som är relevanta för genomförandet av gemensamma analyser som tagits fram av myndigheten. Finansunderrättelseenheterna bör göra sitt yttersta för att acceptera myndighetens inbjudan att delta i en gemensam analys. En finansunderrättelseenhet som avböjer att delta i en gemensam analys bör förklara skälen till detta för myndigheten. I förekommande fall bör dessa skäl lämnas till den finansunderrättelseenhet som identifierade behovet av att genomföra den gemensamma analysen. Efter uttryckligt medgivande från de finansunderrättelseenheter som deltar i den gemensamma analysen bör den personal vid myndigheten som medverkar till utförande av den gemensamma analysen beviljas åtkomst till alla data och all information som krävs, inklusive data och information som rör ämnet för ärendet.
- (44) Myndigheten bör kunna begära att finansunderrättelseenheterna inleder en gemensam analys under särskilda omständigheter, inbegripet när visselblåsare eller undersökande journalister har uppmärksammat myndigheten på information eller när en gemensam analys av komplexa och gränsöverskridande fall skulle tillföra ett mervärde. Finansunderrättelseenheter som har uppmanats att delta i en gemensam analys bör utan dröjsmål svara myndigheten och ange om de är villiga att delta i den gemensamma analysen och, om de inte är villiga att delta, ange sina skäl till detta.
- (45) Att i ett tidigt skede identifiera kopplingar till information som innehas av andra unionsorgan och unionsbyråer och berörda tredje parter är avgörande för att säkerställa att de mest relevanta gränsöverskridande fallen, inbegripet de som kräver omfattande operativ analys, väljs ut. I detta avseende, och under förutsättning att alla finansunderrättelseenheter som har meddelat att de är villiga att delta i en gemensam analys samtycker, bör myndighetens personal bemyndigas att, på "träff/ingen träff"-basis, samköra uppgifterna från dessa finansunderrättelseenheter med den information som gjorts tillgänglig av andra finansunderrättelseenheter och unionsorgan och unionsbyråer, inbegripet Europol. Myndigheten bör se till att den mest avancerade tillgängliga tekniken, inbegripet integritetsfrämjande teknik, används för samkörning av information på "träff/ingen träff"-basis. Funktionen match i FIU.net-systemet är ett exempel på en lösning som gör det möjligt för en finansunderrättelseenhet att i realtid fastställa huruvida en registrerad vars uppgifter är pseudonymiserade redan är känd av finansunderrättelseenheten i ett annat land eller av ett unionsorgan eller en unionsbyrå, och en lösning som undviker onödigt behandling av personuppgifter. Vid en träff bör myndigheten dela den information som gav upphov till en träff med de finansunderrättelseenheter som deltar i den gemensamma analysen. Under dessa omständigheter bör myndigheten också dela den information som gav upphov till träffen med unionsorgan och unionsbyråer, under förutsättning att den finansunderrättelseenhet som tillhandahåller informationen gett sitt förhandsgodkännande.
- (46) För att säkerställa att processen för att upprätta en gemensam analys är snabb och effektiv bör myndigheten ansvara för inrättandet och sammansättningen av gruppen för gemensam analys och dess samordning.
- (47) Ett effektivt operativt samarbete i gränsöverskridande fall mellan myndigheten och andra relevanta unionsorgan och unionsbyråer är av avgörande betydelse. För att säkerställa att resultaten av gemensamma analyser av gränsöverskridande fall vid behov följs upp på ett effektivt sätt bör myndigheten rapportera resultaten av de gemensamma analyserna till Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo) eller överföra dem till Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) om resultaten av en gemensam analys indikerar att det kan ha begåtts ett brott med avseende på vilket Eppo eller Olaf skulle kunna utöva sina befogenheter. Dessutom bör myndigheten, under förutsättning att alla finansunderrättelseenheter som deltar i en gemensam analys samtycker, även kunna överföra resultaten av den gemensamma analysen till Europol och Eurojust om resultaten av den gemensamma analysen tyder på att det kan ha begåtts ett brott med avseende på vilket Europol och Eurojust skulle kunna utöva sina befogenheter. Myndigheten bör kunna utbyta strategisk information, såsom typologier och riskindikatorer, med Eppo, Olaf, Europol och Eurojust.

- (48) Enligt artikel 24 i rådets förordning (EU) 2017/1939 ⁽⁸⁾ ska myndigheten utan onödigt dröjsmål till Eppo kunna inrapportera alla brottsliga handlingar med avseende på vilka myndigheten skulle kunna utöva sin behörighet i enlighet med artikel 22 och artikel 25.2 och 25.3 i den förordningen. Enligt artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ⁽⁹⁾ ska myndigheten till Olaf utan dröjsmål överföra alla uppgifter som kan ha samband med eventuella fall av bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens finansiella intressen. I enlighet med de tillämpliga bestämmelserna i de rättsinstrument som styr dem bör Eppo och Olaf informera myndigheten om de åtgärder som vidtagits med avseende på den information som lämnats och alla relevanta resultat.
- (49) För att effektivisera de gemensamma analyserna bör myndigheten kunna fastställa metoder och förfaranden för utförande av gemensamma analyser. På grundval av återkopplingen från de finansunderrättelseenheter som deltar i gemensamma analyser bör myndigheten kunna granska genomförandet av dem för att identifiera de lärdomar som dragits. Sådana granskningar bör göra det möjligt för myndigheten att utfärda uppföljningsrapporter och slutsatser som kan delas med alla finansunderrättelseenheter, utan att konfidentiell eller skyddad information röjs, i syfte att ytterligare förfinas och förbättra metoderna och förfarandena för genomförande av gemensamma analyser, och i slutändan förbättra och främja själva analyserna.
- (50) I syfte att underlätta och förbättra samarbetet mellan finansunderrättelseenheter och myndigheten, inklusive i syfte att utföra gemensamma analyser, bör finansunderrättelseenheterna utstationera en eller flera anställda per finansunderrättelseenhet till myndigheten (*nationella FIU-representanter*). De nationella FIU-representanterna bör stödja myndighetens personal när de utför alla de uppgifter som är kopplade till finansunderrättelseenheter, inklusive genomförande av gemensamma analyser och utarbetande av bedömningar av hotbilda-bedömningar och strategiska analyser av hot, risker och metoder för penningtvätt och finansiering av terrorism. FIU-representanter bör, trots att de är fortsatt underställda sin utstationerande finansunderrättelseenhet, vara operativt oberoende och autonoma när de utför sina uppgifter och skyldigheter enligt denna förordning. De får inte begära eller ta emot instruktioner från unionens institutioner, organ eller byråer eller från regeringar eller andra offentliga eller privata organ. Deras uppgifter och skyldigheter bör inte påverka tillämpningen av finansunderrättelseenheternas säkerhets- och konfidentialitetsregler.
- (51) Förutom de gemensamma analyserna bör myndigheten uppmuntra och underlätta olika former av ömsesidigt bistånd mellan finansunderrättelseenheter, inklusive utbildning och personalutbyte i syfte att förbättra kapacitetsbyggandet och möjliggöra utbyte av kunskap och god praxis bland finansunderrättelseenheter. Myndighetens roll när det gäller att stödja finansunderrättelseenheter i deras verksamhet ger den en unik ställning för att underlätta finansunderrättelseenheternas tillgång till databaser och verktyg som bidrar till att förbättra kvaliteten på finansiella underrättelser. Myndigheten bör använda sin position för att på alla finansunderrättelseenheters vägnar förhandla fram avtal med leverantörer av dessa verktyg och databaser samt relevant utbildning för sin personal och finansunderrättelseenheternas personal. Myndigheten bör också ha en medlarroll i händelse av meningsskiljaktigheter mellan finansunderrättelseenheter. I detta syfte bör finansunderrättelseenheterna kunna hänskjuta meningsskiljaktigheter som rör samarbete, inbegripet informationsutbyte mellan finansunderrättelseenheter, till myndigheten för medling om de inte lyckas lösa dessa meningsskiljaktigheter genom direkt kontakt och dialog.
- (52) Myndigheten bör hantera, driva och upprätthålla FIU.net. Myndigheten bör hålla systemet uppdaterat, med beaktande av de behov som uttryckts av finansunderrättelseenheter. I detta syfte bör myndigheten se till att den mest avancerade och toppmoderna teknik som finns tillgänglig alltid används för utveckling av FIU.net, efter en kostnadsnyttöanalys. Eftersom myndigheten endast får förlita sig på tredjepartsleverantörer för icke väsentliga uppgifter bör den inte utkontraktera värdtjänster och förvaltning av FIU.net. Myndigheten bör inte ha tillgång till innehållet i den information som utbyts inom FIU.net, utom när den är en avsedd mottagare av sådan information. För att kunna skicka, ta emot och samköra information bör myndigheten förse med en operativ nod i FIU.net-systemet.
- (53) I syfte att fastställa konsekvent, effektiv och verkkningsfull tillsynspraxis och finansunderrättelserelaterad praxis och säkerställa en gemensam, enhetlig och konsekvent tillämpning av unionsrätten bör myndigheten kunna utfärda riktlinjer och rekommendationer som vänder sig till alla eller en kategori av ansvariga enheter och alla eller en

⁽⁸⁾ Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

kategori av tillsynsmyndigheter och finansunderrättelseenheter. Riktlinjerna och rekommendationerna bör utfärdas enligt en specifik befogenhet i tillämpliga unionsakter, eller på myndighetens eget initiativ, där det finns ett behov av att stärka ramverket för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism på unionsnivå.

- (54) För att ge bästa möjliga stöd till finansunderrättelseenheterna, och därigenom öka effektiviteten i stöd- och samordningsmekanismen för finansunderrättelseenheter, bör myndigheten och finansunderrättelseenheterna kunna stärka finansunderrättelseenheternas effektivitet genom att identifiera och främja bästa praxis. Inbördes utvärderingar skulle vara det bästa instrumentet för att möjliggöra en objektiv bedömning av sådan verksamhet och praxis, och därför bör myndigheten få i uppdrag att organisera sådana inbördes utvärderingar, baserade på metoder och arbetsordningar för genomförandet av sådana granskningar, som ska utvecklas centralt av myndigheten. För att bli användbara bör de inbördes utvärderingarna vara heltäckande och omfatta alla relevanta aspekter av finansunderrättelseenheternas uppgifter som anges i kapitel III i direktiv (EU) 2024/1640. De bör därför bland annat omfatta huruvida finansunderrättelseenheternas resurser är tillräckliga, de åtgärder som vidtagits för att säkerställa finansunderrättelseenheternas operativa oberoende och autonomi, de åtgärder som införts för att skydda säkerheten och sekretessen för den information som behandlas av finansunderrättelseenheterna, funktionerna relaterade till mottagandet av rapporter om misstänkta transaktioner, de funktioner som rör finansunderrättelseenheternas operativa och strategiska analyser och deras spridning samt finansunderrättelseenheternas inhemska och gränsöverskridande samarbetsarrangemang och praxis. De inbördes utvärderingarna skulle kunna leda till att myndigheten utfärdar riktlinjer och rekommendationer som syftar till att främja fastställd bästa praxis och åtgärda eventuella brister.
- (55) Det är avgörande att en solid styrningsstruktur inrättas inom myndigheten för att säkerställa ett ändamålsenligt utövande av de uppgifter som beviljats myndigheten samt för en effektiv och objektiv process för beslutsfattande. På grund av komplexiteten och variationen i de uppgifter som tilldelats myndigheten både inom tillsyns- och finansunderrättelserelaterade områden kan besluten inte fattas av ett enda styrande organ, vilket ofta är fallet för decentraliserade organ. Vissa typer av beslut, såsom beslut om antagande av gemensamma instrument, måste fattas av företrädare för lämpliga myndigheter eller finansunderrättelseenheter, och respektera röstreglerna i EUF-fördraget, medan vissa andra beslut, såsom beslut avseende enskilda, utvalda ansvariga enheter eller enskilda myndigheter, kräver ett mindre beslutsfattande organ vars medlemmar bör omfattas av lämplig ansvarsfördelning. Myndigheten bör därför ha en styrelse och en direktion.
- (56) För att säkerställa relevant expertis bör styrelsen ha två sammansättningar. För alla beslut om antagandet av akter med allmän räckvidd, t.ex. utkast till tekniska standarder för tillsyn och genomförande, riktlinjer, rekommendationer och yttranden som rör finansunderrättelseenheter, bör den bestå av cheferna för medlemsstaternas finansunderrättelseenheter (*styrelsen i FIU-sammansättning*). För samma typer av akter relaterade till direkt eller indirekt tillsyn av finansiella och icke-finansiella ansvariga enheter bör den bestå av cheferna för tillsynsorgan för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, som är offentliga myndigheter (*styrelsen i tillsynssammansättning*). Alla parter som är företrädare i styrelsen bör bemöda sig om att begränsa omsättningen av sina företrädare, i syfte att säkerställa kontinuitet i styrelsens arbete. Alla parter bör sträva efter att uppnå en jämn könsfördelning i styrelsen.
- (57) För ett smidigt beslutsfattande bör uppgifterna vara tydligt uppdelade: Styrelsen i FIU-sammansättning bör besluta om utkast till tekniska standarder för tillsyn och genomförande, riktlinjer och liknande åtgärder för finansunderrättelseenheter, medan styrelsen i tillsynssammansättning bör besluta om utkast till tekniska standarder för tillsyn och genomförande, riktlinjer och liknande åtgärder för ansvariga enheter. Styrelsen i tillsynssammansättning bör också, i enlighet med förfaranden som ska fastställas i samförstånd med direktionen, kunna ge sitt yttrande till direktionen om alla utkast till beslut riktade till enskilda utvalda ansvariga enheter som föreslagits av gemensamma tillsynsgrupper. I avsaknad av ett sådant yttrande bör besluten fattas av direktionen. När direktionen i sitt slutliga beslut avviker från det yttrande som styrelsen i tillsynssammansättning lämnat bör den skriftligen förklara skälen till detta.
- (58) I syfte att rösta och fatta beslut bör varje medlemsstat ha en företrädare med rösträtt. Därför bör cheferna för tillsynsmyndigheterna för ansvariga enheter i varje medlemsstat utse en permanent företrädare som röstberättigad ledamot i styrelsen i tillsynssammansättning. Alternativt bör tillsynsmyndigheterna i en medlemsstat, beroende på ämnet för beslutet eller dagordningen för ett visst styrelsemöte, kunna utse en tillfällig företrädare. De praktiska arrangemangen relaterade till beslutsfattande och röstning av styrelseledamöter i tillsynssammansättning bör fastställas i styrelsens arbetsordning som ska tas fram av myndigheten.

- (59) För att styrelsen i FIU-sammansättning ska få hjälp med att förbereda alla relevanta beslut inom ramen för sitt mandat bör den stödjas av en ständig kommitté med en mer begränsad sammansättning. Den ständiga kommittén bör stödja arbetet i styrelsen i FIU-sammansättning och utföra sina uppgifter uteslutande i hela unionens intresse. Den bör ha ett nära samarbete med FIU-representanter och myndighetens personal med ansvar för uppgifter som rör finansunderrättelseenheter, och under full transparens gentemot styrelsen i FIU-sammansättning.
- (60) Myndighetens ordförande bör vara ordförande vid styrelsemötena och ha rösträtt när beslut fattas med enkel majoritet såvida inget annat föreskrivs i denna förordning. Kommissionen bör vara medlem av styrelsen utan rösträtt. För att upprätta ett gott samarbete med andra relevanta institutioner bör styrelsen också kunna ta in andra observatörer utan rösträtt – särskilt företrädare som utsetts av Europeiska centralbankens tillsynsnämnd (ECB) och var och en av de tre europeiska tillsynsmyndigheterna, närmare bestämt EBA, den europeiska tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten – Eiopa) som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010⁽¹⁰⁾ och den europeiska tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten – Esma) som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁽¹¹⁾ (gemensamt kallade *ESA-myndigheterna*) för styrelsen i tillsynssammansättning, och av Olaf, Europol, Eurojust och Eppo för styrelsen i FIU-sammansättning – när frågor som faller inom deras respektive mandat diskuteras eller är föremål för beslut. För att säkerställa att unionens relevanta institutioner, organ och byråer bjuds in till de möten där deras närvaro skulle krävas eller vara till nytta, bör det i styrelsens arbetsordning tydligt anges under vilka omständigheter dessa unionens institutioner, organ och byråer samt andra observatörer bör kunna delta i mötena. När myndigheten utarbetar de relevanta delarna av arbetsordningen bör den komma överens med dessa unionens institutioner, organ och byråer om villkoren för deras deltagande. En sådan överenskommelse förutsätts föreligga om villkoren för deltagande redan ingår i de bilaterala samarbetsarrangemang eller samförståndsavtal som föreskrivs i denna förordning. För att möjliggöra ett smidigt beslutsfattande bör beslut från styrelsen fattas med enkel majoritet, förutom för beslut som gäller utkast till tekniska standarder för tillsyn och genomförande, riktlinjer och rekommendationer som bör fattas med en kvalificerad majoritet av medlemsstaternas företrädare i enlighet med röstreglerna i fördragen.
- (61) Det styrande organet vid myndigheten ska vara direktionen, sammansatt av myndighetens ordförande och fem heltidsledamöter, inbegripet dess vice ordförande, som utsetts av Europaparlamentet och rådet efter förslag från styrelsen baserat på en slutlista över kvalificerade kandidater som upprättas av kommissionen. Med syftet att säkerställa en snabb och effektiv beslutsprocess bör direktionen vara ansvarig för planering och genomförande av myndighetens alla uppgifter förutom där specifika beslut uttryckligen tilldelats styrelsen. För att säkerställa objektivitet och lämplig snabbhet i beslutsprocessen inom området för direkt tillsyn av de utvalda ansvariga enheterna bör direktionen fatta alla bindande beslut som riktar sig till utvalda ansvariga enheter. Företrädarna för de finansiella tillsynsorganen där enheten är etablerad bör kunna delta i direktionens överläggningar. Dessutom ska direktionen, tillsammans med en företrädare för kommissionen, vara gemensamt ansvariga för myndighetens administrativa beslut och budgetbeslut.
- (62) För att möjliggöra snabba beslut bör alla beslut som fattas av direktionen, inklusive beslut där kommissionen har rösträtt, fattas med enkel majoritet, där myndighetens ordföranden har utslagsröst vid lika röstetal. För att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning av myndigheten, när det gäller beslut där kommissionen har rösträtt och direktionen avviker från kommissionens yttrande, bör direktionen kunna lämna en utförlig motivering till sådana avvikelser.
- (63) För att säkerställa att myndigheten kan arbeta på ett oberoende sätt bör de fem ledamöterna i direktionen och ordföranden för myndigheten agera oberoende och i hela unionens intresse. De bör uppträda, både under och efter sin mandatperiod, med integritet och återhållsamhet i fråga om att acceptera vissa poster eller fördelar. För att

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

undvika intrycket av att ledamöterna i myndighetens direktion skulle kunna utnyttja sin tjänst som direktionsledamöter för att få en högt uppsatt position inom den privata sektorn efter deras mandatperiod, och för att förhindra eventuella intressekonflikter efter offentlig anställning, bör en karensperiod införas för de fem heltidsledamöterna i direktionen samt för myndighetens ordförande.

- (64) Ordföranden för myndigheten bör utses av rådet på grundval av objektiva kriterier och efter Europaparlamentets godkännande. Både Europaparlamentet och styrelsen bör kunna genomföra utfrågningar av de kandidater till posten som ordförande för myndigheten som kommissionen har fört upp på en slutlista. För att säkerställa ett välgrundat val av den bästa kandidaten från Europaparlamentets och rådets sida och en hög grad av transparens i utnämningsprocessen bör styrelsen kunna avge ett offentligt yttrande om resultaten av sina utfrågningar eller översända sitt yttrande till Europaparlamentet, rådet och kommissionen. Ordföranden bör företräda myndigheten externt och bör rapportera om utförandet av myndighetens uppgifter.
- (65) Den verkställande direktören för myndigheten bör utses av direktionen baserat på en slutlista som kommissionen upprättat. För att möjliggöra ett optimalt urval bör slutlistan omfatta minst två kandidater, som väljs ut av kommissionen på grundval av meriter och dokumenterad förvaltnings-, budget- och ledningskompetens på hög nivå, vilket ska visas av kandidaterna på slutlistan under ett öppet urvalsförfarande. Myndighetens verkställande direktör bör vara en senior administrativ anställd vid myndigheten med ansvar för daglig förvaltning av myndigheten samt för budgetadministration, upphandling, rekrytering och personal.
- (66) Jämställdhet mellan kvinnor och män och mångfald är grundläggande värden för unionen, som den främjar inom hela spektrumet av unionsåtgärder. Även om framsteg har gjorts på dessa områden under årens lopp behövs mer för att uppnå en balanserad representation i beslutsfattandet, oavsett om det är på unionsnivå eller på nationell nivå. Myndighetens huvudsakliga styrande organ, direktionen, bör vara kollegialt och bestå av myndighetens ordförande och fem andra oberoende ledamöter, medan den dagliga ledningen bör anföras av en verkställande direktör. Alla dessa personer bör väljas ut på grundval av ett öppet urvalsförfarande som i första hand styrs av individuella meritbaserade kriterier. Samtidigt är avsikten att utnämningarna kollektivt ska leda till att myndigheten leds kollegialt av en grupp med tillräckligt diversifierad expertis och bakgrund samt jämn könsfördelning. Med tanke på att kommissionen har i uppdrag att utarbeta slutlistorna över kandidater till befattningarna som myndighetsordförande, direktionsledamot och verkställande direktör bör den vägledas av nödvändigheten att beakta det samlade resultatet av utnämningarna. I synnerhet bör urvalet av kandidater på slutlistan göra det möjligt för de relevanta tillsättningsmyndigheterna att göra utnämningar som i slutändan får till stånd tillräcklig mångfald och jämn könsfördelning bland myndighetens högsta ledning.
- (67) För att på ett effektivt sätt skydda rättigheterna för berörda parter, av processekonomiska skäl och för att minska bördan på Europeiska unionens domstol, bör myndigheten tillhandahålla fysiska och juridiska personer möjlighet att begära en granskning av beslut som fattats med de befogenheter som kopplas till direkt tillsyn och som tilldelats myndigheten genom denna förordning och som riktar sig till dem, eller som berör dem direkt och personligen. Oberoendet och objektiviteten för de yttranden som avges av den administrativa omprövningsnämnden bör, bland annat, säkerställas genom dess sammansättning av fem oberoende och lämpligen kvalificerade personer.
- (68) Det är nödvändigt att förse myndigheten med de personalresurser och finansiella resurser som krävs för att den ska kunna uppfylla de mål, uppgifter och ansvarsområden som den tilldelas enligt denna förordning. För att garantera att myndigheten fungerar på rätt sätt bör finansiering ges, beroende på uppgifter och funktioner, med en kombination av avgifter som åläggs vissa ansvariga enheter och bidrag från unionens budget. För att se till att myndigheten också kan uppfylla sina uppgifter som direkt och indirekt tillsynsorgan för ansvariga enheter bör en lämplig mekanism för fastställande och insamling av avgifter införas. I fråga om de avgifter som åläggs utvalda ansvariga enheter och vissa icke utvalda ansvariga enheter bör metoden för beräkning och processen för inkassering av avgifterna tas fram i en delegerad akt från kommissionen. De avgifter som åläggs vissa ansvariga enheter bör beräknas enligt proportionalitetsprincipen och särskilt med beaktande av huruvida de ansvariga enheterna har uppfyllt kriterierna för direkt tillsyn, deras riskprofil och deras omsättning. Metoden bör kalibreras på ett sådant sätt att det säkerställs att en lägre riskprofil leder till ett mindre avgiftsbidrag i förhållande till enhetens storlek. Bidraget från unionens budget bör beslutas av budgetmyndigheten genom budgetförordningen. I detta syfte bör myndigheten inkomma till kommissionen med en budgetberäkning. Myndigheten bör också anta finansiella regler efter samråd med kommissionen.

- (69) Reglerna för fastställande och genomförande av myndighetens budget, samt presentationen av myndighetens årsredovisning, bör följa bestämmelserna i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/715 ⁽¹²⁾ vad gäller samarbetet med Eppo och effektiviteten i Olafs utredningar.
- (70) I syfte att förebygga och effektivt bekämpa interna bedrägerier, korruption eller annan olaglig verksamhet inom myndigheten bör den omfattas av förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 i fråga om samarbete med Eppo och effektiviteten i Olafs utredningar. Myndigheten bör ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ⁽¹³⁾, som bör kunna utföra kontroller på plats inom sitt behörighetsområde.
- (71) Såsom anges i kommissionens meddelande av den 7 februari 2013 *EU:s strategi för cybersäkerhet: En öppen, säker och trygg cyberrymd*, är det avgörande att säkerställa en hög grad av cyberberedskap i alla unionens institutioner, organ och byråer på grund av en alltmer aggressiv hotmiljö. Verkställande direktören bör därför säkerställa lämplig it-riskhantering, en stark intern it-styrning och tillräckligt med finansiering för it-säkerhet. Som regel bör minst 10 % av myndighetens it-utgifter på ett transparent sätt anslås till direkt it-säkerhet. Bidraget till cybersäkerhetstjänsten för unionens institutioner, organ, kontor och byråer (CERT-EU) skulle kunna räknas in i detta minimikrav på utgifter. Myndigheten bör ha ett nära samarbete med CERT-EU och rapportera allvarliga incidenter inom 24 timmar till CERT-EU och till kommissionen.
- (72) Myndigheten bör vara ansvarig inför både Europaparlamentet och rådet för utförandet av sina uppgifter och tillämpningen av denna förordning. Myndigheten bör årligen överlämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.
- (73) Myndighetens personal bör bestå av tillfälligt anställda, kontraktsanställda och utstationerade nationella experter, inbegripet de nationella representanter som ställts till myndighetens förfogande av finansunderrättelseenheter men som är fortsatt underställda den utstationerande finansunderrättelseenheten. Myndigheten bör, i samförstånd med kommissionen, anta de nödvändiga genomförandeåtgärderna, i enlighet med de arrangemang som föreskrivs i artikel 110 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen, vilka fastställs i rådets förordning (EEG, Euratom, EKS) nr 259/68 (tjänsteföreskrifterna) ⁽¹⁴⁾.
- (74) För att säkerställa att konfidentiell information behandlas som sådan bör alla medlemmar av styrande organ vid myndigheten, all personal vid myndigheten, inklusive utstationerad personal och personal som ställts till myndighetens förfogande samt alla personer som utför uppgifter för myndigheten på kontraktbasis, omfattas av tystnadsplikt, inklusive alla sekretessrelaterade restriktioner och skyldigheter som följer av relevanta bestämmelser i unionsrätten och som avser myndighetens specifika uppgifter. Skyldigheter med avseende på konfidentialitet och tystnadsplikt bör dock inte hindra myndigheten från att samarbeta med, utbyta eller lämna ut information till andra relevanta myndigheter eller organ på nationell nivå eller unionsnivå när det är nödvändigt för att de ska kunna utföra sina respektive uppgifter och när sådan skyldighet till samarbete och utbyte av information anges i unionsrätten.
- (75) Utan att det påverkar de skyldigheter avseende konfidentialitet som är tillämpliga för myndighetens personal och företrädare i enlighet med relevanta bestämmelser i unionsrätten bör myndigheten omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 ⁽¹⁵⁾. I linje med konfidentialitets- och tystnadspliktsrestriktioner relaterade till myndighetens tillsynsuppgifter och uppgifter för stöd och samordning för finansunderrättelseenheter bör allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar som föreskrivs i den förordningen inte utvidgas till att omfatta konfidentiell information som hanteras av myndighetens personal. I synnerhet operativa uppgifter, eller information relaterad till sådana operativa uppgifter, som myndigheten och finansunderrättelseenheterna förfogar över och som hanteras av myndighetens personal till följd av utförandet av uppgifter och verksamhet relaterad till stöd och samordning av finansunderrättelseenheter, bör anses vara konfidentiella. Vad gäller tillsynsuppgifter bör tillgång till information eller uppgifter om myndigheten, finansiella tillsynsorgan eller ansvariga enheter som inhämtats till följd av utförandet av de uppgifter och aktiviteter som är relaterade till direkt tillsyn i princip också hanteras som konfidentiell och får inte lämnas ut. Konfidentiell

⁽¹²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/715 av den 18 december 2018 med rambudgetförordning för de organ som inrättats enligt EUF-fördraget och Euratomfördraget och som avses i artikel 70 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 (EUT L 122, 10.5.2019, s. 1).

⁽¹³⁾ EUT L 136, 31.5.1999, s. 15.

⁽¹⁴⁾ EGT L 56, 4.3.1968, s. 1

⁽¹⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EUT L 145, 31.5.2001, s. 43).

information som avser ett tillsynsförfarande bör dock kunna lämnas ut helt eller delvis till ansvariga enheter som är parter i det tillsynsförfarandet, under förutsättning att det föreligger ett berättigat intresse för andra personer att skydda deras affärshemligheter.

- (76) Utan att det påverkar några specifika språkbestämmelser som skulle kunna antas inom ramen för tillsynssystemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och med utvalda ansvariga enheter, bör rådets förordning nr 1⁽¹⁶⁾ vara tillämplig på myndigheten och alla översättningstjänster, med undantag för tolkning, som kan behövas för att myndigheten ska fungera bör tillhandahållas av Översättningscentrum för Europeiska unionens organ.
- (77) Utan att det påverkar medlemsstaternas och deras myndigheters skyldigheter bör behandlingen av personuppgifter på grundval av denna förordning i syfte att förebygga penningtvätt och finansiering av terrorism anses vara nödvändig för att utföra en uppgift som är av allmänt intresse eller som utgör ett led i myndighetens myndighetsutövning enligt artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725⁽¹⁷⁾ och artikel 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁽¹⁸⁾. Förordning (EU) 2018/1725 lägger kommissionen att samråda med Europeiska datatillsynsmannen när den utarbetar delegerade akter eller genomförandeakter som påverkar skyddet av enskildas rättigheter och friheter med avseende på behandling av personuppgifter. Detta skulle kunna vara fallet när det gäller de tekniska standarder för tillsyn och genomförande som ska utarbetas av myndigheten. För att säkerställa ett smidigt förfarande för utarbetande och antagande av dessa akter bör myndigheten, om den anser att det finns ett mervärde i att samråda med Europeiska datatillsynsmannen redan när dessa akter utarbetas, informera kommissionen om detta och få tillstånd att fortsätta samrådet.
- (78) Rapportering av oriktigheter från ansvariga enheters eller koncerners anställda kan ge myndigheten avgörande information om i vilken utsträckning kreditinstitut och finansiella institut i hela unionen uppfyller kraven för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. På samma sätt kan rapportering från anställda vid tillsynsmyndigheter, självreglerande organ som utför tillsynsfunktioner och finansunderrättelseenheter bistå myndigheten i dess roll att säkerställa en högkvalitativ tillsyn och stödja utvecklingen av effektiva finansiella underrättelser på hela den inre marknaden. Dessa anställda måste dock ha tillräckliga försäkringar för att deras rapporter kommer att behandlas med en hög sekretessnivå och att deras personuppgifter under inga som helst omständigheter kommer att lämnas ut. I detta syfte bör myndigheten ha infört åtgärder för att hålla rapporterna om oriktigheter konfidentiella. När myndigheten fastställer sina interna regler för hantering av rapporter om eventuella överträdelser av reglerna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism bör den säkerställa att rapporter från anställda vid utvalda ansvariga enheter prioriteras och myndigheten får fastställa förfaranden för att hantera upprepade rapporter, stora inflöden av rapporter och situationer där rapporter lämnas in, som rör överträdelser som faller utanför myndighetens mandat. Dessutom bör personer som rapporterar överträdelser som rör bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism till myndigheten omfattas av det skydd som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937⁽¹⁹⁾, förutsatt att de villkor som fastställs där är uppfyllda.
- (79) Myndigheten bör upprätta samarbetsförbindelser med relevanta unionsorgan och unionsbyråer, inbegripet Europol, Eurojust, Eppo och ESA-myndigheterna. För att förbättra sektorsöverskridande tillsyn och för att främja bättre samarbete mellan övriga tillsynsorgan och tillsynsorgan för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism bör myndigheten också fastställa samarbetsförbindelser med myndigheter som har behörighet att utföra övrig tillsyn av ansvariga enheter i finanssektorn, inbegripet ECB för frågor som gäller uppgifter som tilldelats den

⁽¹⁶⁾ Rådets förordning nr 1 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EUT L 7, 6.10.1958, s. 385/58).

⁽¹⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽¹⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 av den 23 oktober 2019 om skydd för personer som rapporterar om överträdelser av unionsrätten (EUT L 305, 26.11.2019, s. 17).

genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013 ⁽²⁰⁾, samt med resolutionsmyndigheter enligt definitionen i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU ⁽²¹⁾, och särskilt utsedda myndigheter enligt definitionen i artikel 2.1.18 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU ⁽²²⁾ och behöriga myndigheter enligt artikel 3.1.35 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 ⁽²³⁾. I detta syfte bör myndigheten kunna sluta avtal eller samförståndsavtal med sådana organ, inklusive vad gäller informationsutbyte som krävs för att uppfylla myndighetens och dessa organs respektive uppgifter. Myndigheten bör göra sitt yttersta för att dela information med sådana organ på deras begäran, inom rättsliga begränsningar, inklusive dataskyddslagstiftning. Myndigheten bör dessutom möjliggöra ett effektivt informationsutbyte mellan alla finansiella tillsynsorgan i tillsynssystemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och nämnda myndigheter, och sådant samarbete och informationsutbyte bör ske på ett strukturerat och effektivt sätt.

- (80) Partnerskap för informationsutbyte har blivit allt viktigare forum för samarbete och informationsutbyte mellan behöriga myndigheter och ansvariga enheter i vissa medlemsstater. Med tanke på myndighetens mandat att förebygga och upptäcka penningtvätt, brott till penningtvätt och finansiering av terrorism bör det vara möjligt för myndigheten att inrätta ett partnerskap för informationsutbyte i syfte att eftersträva detta mål. Information som utbyts inom ramen för ett partnerskap för informationsutbyte bör vara förenlig med omfattningen av myndighetens mandat. När myndigheten agerar som direkt tillsynsorgan för utvalda ansvariga enheter eller som stöd till finansunderrättelseenheter som är en del av ett partnerskap för informationsutbyte i en medlemsstat kan det vara gynnsamt för myndigheten att även delta i det, på villkor som fastställts av en eller flera relevanta nationella offentliga myndigheter som inrättat ett sådant partnerskap för informationsutbyte och med deras uttryckliga samtycke.
- (81) Med tanke på att samarbete mellan tillsynsmyndigheter, administrativa myndigheter och brottsbekämpande myndigheter är avgörande för att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism, och vissa unionsmyndigheter och unionsorgan har specifika uppdrag och mandat på det området, bör myndigheten se till att den kan samarbeta med sådana myndigheter och organ, i synnerhet Olaf, Europol, Eurojust och Eppo. Om det finns ett behov av att upprätta specifika samarbetsarrangemang eller sluta samförståndsavtal mellan myndigheten och dessa myndigheter och organ bör myndigheten kunna göra det. Arrangemangen bör vara av strategisk och teknisk natur, bör inte medföra delning av konfidentiell eller operativ information som myndigheten innehar och bör ta hänsyn till uppgifter som redan har utförts av andra av unionens institutioner, organ eller byråer vad gäller förbyggande av och insatser mot penningtvätt och finansiering av terrorism.
- (82) Eftersom såväl brott som brottet penningtvätt i sig ofta är av en global natur, och med tanke på att unionens ansvariga enheter också arbetar med och i tredjeländer, är det avgörande att ha ett effektivt samarbete med alla relevanta tredjeländers myndigheter inom området för både tillsyn av och funktion för finansunderrättelseenheter för att stärka unionens ramverk för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Med tanke på myndighetens unika kombination av direkt och indirekt tillsyn och uppgifter och befogenheter relaterade till samarbete med finansunderrättelseenheter, bör den kunna ta en aktiv roll i sådana externa samarbetsarrangemang. Mer specifikt bör myndigheten få befogenhet att utveckla kontakter och ingå administrativa avtal med myndigheter i tredjeländer som har lagstiftande, tillsynsrelaterad och finansunderrättelserelaterad befogenhet. Myndighetens roll skulle kunna vara särskilt gynnsam i fall där interaktionen mellan flera offentliga myndigheter och finansunderrättelseenheter i unionen och myndigheter i tredjeländer gäller frågor inom ramen för myndighetens uppgifter. I sådana fall bör myndigheten ha en ledande roll för att underlätta denna interaktion.

⁽²⁰⁾ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

⁽²¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽²²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (EUT L 173, 12.6.2014, s. 149).

⁽²³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 av den 31 maj 2023 om marknader för kryptotillgångar och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 1095/2010 samt direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/1937 (EUT L 150, 9.6.2023, s. 40).

- (83) Med tanke på myndighetens uppgifter och befogenheter på området bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism är den väl lämpad att stödja kommissionens åtgärder i internationella forum, inbegripet FATF, i syfte att främja en enad, gemensam, konsekvent och effektiv representation av unionens intressen i sådana forum. Myndigheten bör därför bistå kommissionen i dess verksamhet som medlem av FATF och bidra till att företräda unionen och försvara dess intressen i internationella forum. Med tanke på vikten av de ömsesidiga utvärderingar som utförs av FATF och Europarådets expertkommitté för utvärdering av åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism – Moneyval, och när dessa utvärderingar berör medlemsstaterna, bör myndighetens personal vid behov ställa sig till förfogande och samarbeta med de bedömningsgrupper som ansvarar för att genomföra utvärderingarna.
- (84) Eftersom avsikten är att myndigheten får fullständiga befogenheter och uppgifter relaterade till direkt och indirekt tillsyn och kontroll av alla ansvariga enheter, är det nödvändigt att dessa befogenheter finns fortsatt samlade i ett unionsorgan och inte ger upphov till befogenhetskollisioner med andra unionsorgan. EBA bör därför inte behålla sina uppgifter och befogenheter när det gäller bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism när denna förordning väl blir fullt tillämplig, och motsvarande artiklar i förordning (EU) nr 1093/2010 bör utgå. De resurser som EBA tilldelats för utförande av dessa uppgifter och befogenheter bör överföras till myndigheten. Med tanke på att alla tre ESA-myndigheter bör samarbeta med myndigheten och bör kunna delta som observatörer i styrelsemöten i tillsynssammansättning, bör samma möjlighet ges myndigheten vad gäller möten i ESA-myndigheternas tillsynsstyrelser. I fall där respektive tillsynsstyrelse diskuterar eller beslutar om frågor som är relevanta för utförandet av myndighetens uppgifter och befogenheter, bör myndigheten kunna delta i deras möten som observatör. Artiklarna om sammansättningarna för tillsynsstyrelser i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (85) I syfte att säkerställa denna förordnings effektivitet, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på förfarandereglerna för utövande av befogenheten att ålägga sanktionsavgifter eller löpande viten, detaljerade regler om preskriptionstiden när det gäller åläggande och verkställighet av sanktioner, liksom med avseende på att ange metoden för att beräkna nivån på den avgift som tas ut från varje utvald och icke utvald ansvarig enhet som är skyldig att betala en avgift, samt förfarandet för att uppbära dessa avgifter. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽²⁴⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (86) Myndigheten bör påbörja de flesta av sina uppgifter och befogenheter i enlighet med denna förordning senast den 1 juli 2025. Den direkta tillsynen över utvalda ansvariga enheter bör inledas från och med 2028. Detta bör ge myndigheten tillräckligt med tid att inrätta sitt huvudkontor i den medlemsstat som fastställs i denna förordning.
- (87) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (88) ECB avgav ett yttrande den 16 februari 2022⁽²⁵⁾.
- (89) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i förordning (EU) 2018/1725 och avgav ett yttrande den 22 september 2021⁽²⁶⁾.

⁽²⁴⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁵⁾ EUT C 210, 25.5.2022, s. 5.

⁽²⁶⁾ EUT C 524, 29.12.2021, s. 10.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

INRÄTTANDE, RÄTTSLIG STÄLLNING OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Inrättande och verksamhetsområde

1. Myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism (*myndigheten*) inrättas härmed.
2. Myndigheten ska agera inom de befogenheter som beviljas den genom denna förordning, i synnerhet de som fastställs i artikel 6, och inom ramen för förordning (EU) 2023/1113, direktiv (EU) 2024/1640 och förordning (EU) 2024/1624, samt alla direktiv, förordningar och beslut baserade på dessa akter, alla övriga rättsligt bindande unionsakter genom vilka myndigheten tilldelas uppgifter samt nationell lagstiftning som införlivar direktiv (EU) 2024/1640 och andra direktiv som tilldelar tillsynsmyndigheter uppgifter.
3. Myndighetens syfte ska vara att skydda allmänintresset, stabiliteten och integriteten i unionens finansiella system och en väl fungerande inre marknad genom att
 - a) förhindra att unionens finansiella system används för penningtvätt och finansiering av terrorism,
 - b) bidra till att identifiera och bedöma risker och hot när det gäller penningtvätt och finansiering av terrorism på den inre marknaden samt risker och hot som har sitt ursprung utanför unionen och som påverkar, eller skulle kunna påverka, den inre marknaden,
 - c) säkerställa högkvalitativ tillsyn på området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism inom hela den inre marknaden,
 - d) bidra till tillsynskonvergens på området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism inom hela den inre marknaden,
 - e) bidra till harmonisering av praxis för hur finansunderrättelseenheter (FIU) ska upptäcka misstänkta transaktioner eller aktiviteter,
 - f) stödja och samordna informationsutbytet mellan finansunderrättelseenheter och mellan finansunderrättelseenheter och andra behöriga myndigheter.

Denna förordning ska inte påverka kommissionens befogenheter, särskilt befogenheten enligt artikel 258 i EUF-fördraget, att säkerställa att unionsrätten iakttas.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning gäller, utöver de definitioner som fastställs i artikel 2 i förordning (EU) 2024/1624 och artikel 2 i direktiv (EU) 2024/1640 följande definitioner:
 1. *utvald ansvarig enhet*: ett kreditinstitut, ett finansiellt institut eller en koncern av kreditinstitut eller finansiella institut på högsta konsolideringsnivå i unionen i enlighet med tillämpliga redovisningsstandarder, som står under direkt tillsyn av myndigheten enligt artikel 13.
 2. *icke utvald ansvarig enhet*: ett kreditinstitut, ett finansiellt institut eller en koncern av kreditinstitut eller finansiella institut på högsta konsolideringsnivå i unionen i enlighet med tillämpliga redovisningsstandarder, som inte är en utvald ansvarig enhet.
 3. *tillsynssystem för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism*: myndigheten och tillsynsmyndigheter i medlemsstater.
 4. *myndighet som inte ansvarar för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism*:

- a) en behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.40 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽²⁷⁾,
- b) Europeiska centralbanken (ECB) när den utför de uppgifter som tilldelats den genom förordning (EU) nr 1024/2013,
- c) en resolutionsmyndighet som har utsetts i enlighet med artikel 3 i direktiv 2014/59/EU,
- d) en utsedd myndighet enligt definitionen i artikel 2.1.18 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU,
- e) en behörig myndighet enligt definitionen i artikel 3.1.35 i förordning (EU) 2023/1114.

Artikel 3

Rättslig ställning

1. Myndigheten ska vara ett unionsorgan med status som juridisk person.
2. Myndigheten ska i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt nationell rätt. Den ska särskilt kunna förvärva eller avyttra lös och fast egendom och föra talan inför domstolar och andra myndigheter.
3. Myndigheten ska företrädas av sin ordförande.

Artikel 4

Säte

Myndigheten ska ha sitt säte i Frankfurt am Main, Tyskland.

KAPITEL II

MYNDIGHETENS UPPGIFTER OCH BEFOGENHETER

AVSNITT 1

Uppgifter och befogenheter

Artikel 5

Uppgifter

1. Myndigheten ska utföra följande uppgifter när det gäller risker för penningtvätt och finansiering av terrorism på den inre marknaden:
 - a) Övervaka utvecklingen på hela den inre marknaden och bedöma hot, sårbarheter och risker med avseende på penningtvätt och finansiering av terrorism.
 - b) Övervaka utvecklingen i tredjeländer och bedöma hot, sårbarheter och risker med avseende på deras system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som har en faktisk eller potentiell påverkan på den inre marknaden.
 - c) Samla in och analysera information från sin egen, tillsynsorganens och tillsynsmyndigheternas tillsynsverksamhet om svagheter som identifierats i hur ansvariga enheter tillämpar reglerna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, ansvariga enheters riskexponering samt de sanktioner som ålagts och korrigering åtgärder som vidtagits.

⁽²⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1)

- d) Upprätta en central databas för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism med information från tillsynsmyndigheter eller som härrör från myndighetens verksamhet och hålla denna databas uppdaterad.
- e) Analysera informationen i den centrala databasen och dela med sig av dessa analyser till tillsynsorgan, tillsynsmyndigheter och myndigheter som inte ansvarar för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism på grundval av behövsenlig behörighet och konfidentialitet.
- f) Stödja den analys av risker för penningtvätt och finansiering av terrorism och av bristande genomförande och kringgående av riktade ekonomiska sanktioner som påverkar den inre marknaden som avses i artikel 7 i direktiv (EU) 2024/1640.
- g) Stödja, underlätta och stärka samarbetet och informationsutbytet mellan ansvariga enheter och tillsynsorgan, tillsynsmyndigheter och myndigheter som inte ansvarar för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i syfte att skapa en gemensam förståelse för risker och hot när det gäller penningtvätt och finansiering av terrorism på den inre marknaden, inbegripet genom deltagande i partnerskap för informationsutbyte på området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
- h) Ge ut publikationer och tillhandahålla utbildning och andra tjänster på begäran för att öka medvetenheten om och hantera risker för penningtvätt och finansiering av terrorism.
- i) Rapportera till kommissionen om fall där myndigheten, när den utför sina uppgifter, upptäcker att en medlemsstat har införlivat direktiv (EU) 2024/1640 på ett felaktigt eller ofullständigt sätt.
- j) Utföra andra specifika uppgifter som anges i denna förordning eller i de andra rättsakter som avses i artikel 1.2.

2. Myndigheten ska utföra följande uppgifter med avseende på utvalda ansvariga enheter:

- a) Säkerställa att de utvalda ansvariga enheterna uppfyller de krav som de omfattas av enligt förordning (EU) 2024/1624 och förordning (EU) 2023/1113, inbegripet skyldigheter avseende genomförande av riktade ekonomiska sanktioner.
- b) Utföra översyn och göra bedömningar av utvalda ansvariga enheter, både enskilt och på koncernnivå, för att fastställa huruvida de interna policyer, förfaranden och kontroller som införts av dessa enheter är lämpliga för att enheterna ska uppfylla de krav som de omfattas av, och på grundval av denna tillsyn införa specifika krav, tillämpa administrativa åtgärder och ålägga sanktionsavgifter och löpande viten enligt artiklarna 21, 22 och 23.
- c) Delta i tillsynen på koncernnivå, särskilt i tillsynskollegier för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, inbegripet där en utvald ansvarig enhet ingår i en koncern som har huvudkontor, dotterföretag eller filialer utanför unionen.
- d) Utarbeta och löpande uppdatera ett system för bedömning av risker och sårbarheter hos de utvalda ansvariga enheterna för att informera om myndighetens och tillsynsmyndigheternas tillsynsverksamhet, inbegripet genom insamling av data från dessa enheter genom strukturerade frågeformulär och andra online- och offlineverktyg.

3. Myndigheten ska utföra följande uppgifter med avseende på finansiella tillsynsorgan:

- a) Upprätthålla en aktuell förteckning över finansiella tillsynsorgan i unionen.
- b) Genomföra periodiska bedömningar för att säkerställa att alla finansiella tillsynsorgan har de resurser, befogenheter och strategier som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter på området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, och göra resultaten av dessa bedömningar tillgängliga.
- c) Som svar på en begäran från finansiella tillsynsorgan om att myndigheten ska överta direkt tillsyn, eller på myndighetens eget initiativ, vidta lämpliga åtgärder under exceptionella omständigheter som kräver myndighetens ingripande och som rör icke utvalda ansvariga enheters regelbundenhet eller riskexponering.

- d) Underlätta funktionssättet för tillsynskollegier för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i den icke-finansiella sektorn.
- e) I samarbete med finansiella tillsynsorgan bidra till konvergens i tillsynspraxisen och främjande av höga tillsynsstandarder på området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, inbegripet när det gäller kontroll av efterlevnaden av krav avseende bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism relaterade till riktade ekonomiska sanktioner.
- f) Samordna personal och informationsutbyte bland finansiella tillsynsorgan i unionen på området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
- g) På området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism bistå finansiella tillsynsorgan på deras specifika begäran, inbegripet när en begäran avser medling mellan finansiella tillsynsorgan.
- h) Med bindande verkan lösa meningsskiljaktigheter mellan finansiella tillsynsorgan om de åtgärder som ska vidtas gentemot en ansvarig enhet, även när det gäller tillsynskollegier för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, efter en specifik begäran som avses i led g.

4. Myndigheten ska utföra följande uppgifter med avseende på icke-finansiella tillsynsorgan:

- a) Upprätthålla en förteckning över icke-finansiella tillsynsorgan i unionen.
- b) Samordna inbördes utvärderingar av standarder och praxis för tillsyn på området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
- c) På området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, utreda potentiella överträdelser eller underlåtenhet att tillämpa unionsrätten av icke-finansiella tillsynsorgan och offentliga myndigheter som övervakar självreglerande organ, utfärda rekommendationer om hur de fastställda överträdelserna ska avhjälpas och, om tillsynsorganen eller de offentliga myndigheterna inte följer rekommendationerna, utfärda varningar som fastställer de åtgärder som ska vidtas för att mildra effekterna av överträdelsen.
- d) Genomföra periodisk översyn för att säkerställa att alla icke-finansiella tillsynsorgan har de resurser och befogenheter som krävs för att kunna utföra sina uppgifter på området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
- e) Bidra till konvergens i tillsynspraxisen och främjandet av höga tillsynsstandarder på området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
- f) Underlätta funktionssättet för tillsynskollegier för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism inom den icke-finansiella sektorn.
- g) Bistå icke-finansiella tillsynsorgan på deras specifika begäran, såsom vid en begäran om medling mellan icke-finansiella tillsynsorgan till följd av meningsskiljaktigheter angående vilka åtgärder som ska vidtas med avseende på en ansvarig enhet, inbegripet när det gäller tillsynskollegier för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

Om tillsynen av vissa sektorer på nationell nivå har delegerats till självreglerande organ ska myndigheten utföra de uppgifter som anges i första stycket i fråga om tillsynsmyndigheter som utövar tillsyn över de självreglerande organens verksamhet.

5. Myndigheten ska utföra följande uppgifter med avseende på finansunderrättelseenheter och deras verksamhet i medlemsstater:

- a) Upprätthålla en aktuell förteckning över finansunderrättelseenheter i unionen.
- b) Övervaka förändringar i finansunderrättelseenheternas rättsliga ramverk samt i deras organisation, med fokus på resurser för utförandet av deras uppgifter.
- c) Stödja finansunderrättelseenheternas arbete samt bidra till förbättrat samarbete och samordning mellan sådana enheter.
- d) Bidra till att identifiera och välja ut relevanta fall som ska bli föremål för finansunderrättelseenheternas gemensamma analyser.

- e) Utarbeta lämpliga metoder och förfaranden för genomförande av sådana gemensamma analyser av gränsöverskridande fall.
- f) Utforma, samordna, organisera och underlätta finansunderrättelseenheternas genomförande av gemensamma analyser.
- g) Bistå finansunderrättelseenheterna på deras specifika begäran, såsom vid en begäran om medling till följd av meningsskiljaktigheter mellan finansunderrättelseenheter.
- h) Genomföra inbördes utvärderingar av finansunderrättelseenheternas verksamhet i syfte att stärka deras enhetlighet och effektivitet och fastställa bästa praxis.
- i) Utveckla verktyg och tjänster för att stärka finansunderrättelseenheternas analyskapacitet samt tjänster och verktyg inom it och artificiell intelligens för säkert informationsutbyte, inbegripet genom att stå som värd för FIU.net, och göra dessa tillgängliga för finansunderrättelseenheterna.
- j) Utveckla, dela och främja sakkunskap om metoder för upptäckt, analys och spridning när det gäller misstänkta transaktioner.
- k) På finansunderrättelseenheternas begäran tillhandahålla dem specialinriktad utbildning och bistånd, inbegripet i form av finansiellt stöd, inom ramen för myndighetens mål och i enlighet med dess personal- och budgetresurser.
- l) På finansunderrättelseenheternas begäran, stödja deras interaktion med ansvariga enheter genom att förse dessa med sakkunskap, inbegripet förbättring av deras medvetenhet och förfaranden när det gäller upptäckt av misstänkta aktiviteter och transaktioner samt rapporteringen av detta till finansunderrättelseenheterna.
- m) Förbereda och samordna bedömningar och strategiska analyser av hot, risker och metoder gällande penningtvätt och finansiering av terrorism som finansunderrättelseenheterna har identifierat.

6. För att utföra de uppgifter som myndigheten tilldelas genom denna förordning, ska den tillämpa all relevant unionsrätt och, när den unionsrätt utgörs av direktiv, den nationella lagstiftning som införlivar dessa direktiv. Om den tillämpliga rätten utgörs av förordningar som för närvarande uttryckligen ger medlemsstaterna rätt att utnyttja olika alternativ, ska myndigheten även tillämpa den nationella lagstiftning genom vilken dessa alternativ utnyttjas.

Artikel 6

Myndighetens uppgifter

1. I fråga om utvalda ansvariga enheter ska myndigheten ha de tillsyns- och utredningsbefogenheter som anges i artiklarna 17–21 och befogenhet att ålägga sanktionsavgifter och löpande viten i enlighet med artiklarna 22 och 23.

Myndigheten ska också ha de befogenheter och skyldigheter som finansiella tillsynsorgan har på området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism enligt tillämplig unionsrätt, såvida inte något annat föreskrivs i denna förordning.

I den mån det är nödvändigt för att utföra de uppgifter som myndigheten tilldelas genom denna förordning får myndigheten genom instruktioner kräva att finansiella tillsynsorgan använder sina befogenheter på området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism på och i enlighet med de villkor som anges i nationell rätt, om sådana befogenheter inte tilldelas myndigheten genom denna förordning.

För att utöva de befogenheter som avses i första och andra styckena får myndigheten utfärda bindande beslut som riktar sig till enskilda utvalda ansvariga enheter. Myndigheten ska ha befogenhet att tillämpa administrativa åtgärder och ålägga sanktionsavgifter för underlåtelse att följa beslut som fattats med stöd av befogenheterna i artikel 21 i enlighet med artikel 22.

2. Med avseende på tillsynsorgan och tillsynsmyndigheter ska myndigheten ha befogenhet att göra följande:

- a) Begära in information eller handlingar, inbegripet skriftliga och muntliga förklaringar, som myndigheten behöver för att fylla sina funktioner, inbegripet statistik och information om nationella tillsynsorgans och tillsynsmyndigheters interna processer eller arrangemang och att få tillgång till den informationen i, och extrahera den från, de gemensamma strukturerade frågeformulär och andra online- och offlineverktyg som tagits fram av myndigheten.
 - b) Utfärda riktlinjer och rekommendationer.
 - c) Utfärda begäranden om att agera och anvisningar om åtgärder som ska vidtas mot icke utvalda ansvariga enheter enligt kapitel II avsnitt 4.
 - d) Genomföra medling på begäran av ett finansiellt tillsynsorgan eller ett icke-finansiellt tillsynsorgan.
 - e) På begäran av finansiella tillsynsorgan, med bindande verkan lösa meningsskiljaktigheter mellan finansiella tillsynsorgan, även när det gäller tillsynskollegier för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
3. Med avseende på finansunderrättelseenheter i medlemsstater ska myndigheten ha befogenhet att göra följande:
- a) Begära icke-operativ data och analyser från finansunderrättelseenheter, när dessa är relevanta för bedömningen av hot, sårbarheter och risker när det gäller penningtvätt och finansiering av terrorism på den inre marknaden.
 - b) Samla in information och statistik som har samband med finansunderrättelseenheter och verksamhet.
 - c) Erhålla och bearbeta den information och de data som krävs för att inleda, genomföra och samordna de gemensamma analyser som anges i artikel 40.
 - d) Utfärda riktlinjer och rekommendationer.
4. För att utföra de uppgifter som anges i artikel 5.1 ska myndigheten ha befogenhet att göra följande:
- a) Utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn i enlighet med artikel 49.
 - b) Utarbeta utkast till tekniska standarder för genomförande i enlighet med artikel 53.
 - c) Utfärda riktlinjer och rekommendationer såsom föreskrivs i artikel 54.
 - d) Avge yttranden till Europaparlamentet, rådet eller kommissionen, såsom föreskrivs i artikel 55.

AVSNITT 2

Tillsynssystem för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism

Artikel 7

Samarbete inom tillsynssystemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism

1. Myndigheten ska ansvara för att tillsynssystemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism fungerar på ett effektivt och enhetligt sätt.
2. Myndigheten och tillsynsmyndigheterna ska ha en skyldighet att samarbeta lojalt och vara ålagda att utbyta information för syften som gäller bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i enlighet med denna förordning, förordning (EU) 2023/1113, förordning (EU) 2024/1624 och direktiv (EU) 2024/1640.
3. På begäran av myndigheten ska tillsynsmyndigheterna förse myndigheten med all information om ansvariga enheter som fortfarande står under direkt tillsyn på nationell nivå som myndigheten behöver för att kunna fullgöra sina uppgifter enligt artikel 5.1, 5.3 och 5.4 om tillsynsmyndigheterna har laglig tillgång till sådan information.

4. Tillsynsmyndigheterna ska bistå myndigheten med att identifiera och beakta särdragen i sina respektive nationella rättsliga ramverket, särskilt när myndigheten tillämpar nationell lagstiftning som införlivar unionsrätten enligt artikel 1.2.

Artikel 8

Metod för tillsyn över bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism

1. Myndigheten ska i samarbete med tillsynsmyndigheterna utarbeta och upprätthålla en harmoniserad riskbaserad metod för tillsyn över bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som omfattar ansvariga enheter i unionen. Den metoden ska inbegripa riktlinjer, rekommendationer, yttranden och andra lämpliga åtgärder och instrument, däribland särskilt tekniska standarder för tillsyn och genomförande, på grundval av de befogenheter som anges i de akter som avses i artikel 1.2.

2. När myndigheten utarbetar tillsynsmetoden ska den skilja mellan ansvariga enheter, inbegripet på grundval av deras verksamhet och vilken typ av risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som de är utsatta för och dessa riskers art. Tillsynsmetoden ska vara riskbaserad och åtminstone omfatta följande:

- a) Referensvärden och en metod för klassificering av ansvariga enheter i riskkategorier på grundval av deras profiler avseende kvarstående risk, separat för varje kategori av ansvarig enhet.
- b) Metoder för översyn av ansvariga enheters egna bedömningar av risker för penningtvätt och finansiering av terrorism.
- c) Metoder för översyn av ansvariga enheters interna policyer och förfaranden, inbegripet policyer och förfaranden för kundkännedom, i linje med en riskbaserad metod för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism.
- d) Metoder för tillsynsutvärdering av riskfaktorer som är ofrånkomligen förknippade eller har samband med de ansvariga enheternas kunder, affärsförhållanden, transaktioner och distributionskanaler samt geografiska riskfaktorer.

3. Myndigheten ska ta fram strukturerade frågeformulär och andra online- eller offlineverktyg som myndigheten och tillsynsorganen ska använda för att begära, samla in, sammanställa och analysera uppgifter och information från ansvariga enheter, inbegripet de uppgifter som ska användas vid tillämpning av de delar av tillsynsmetoden som förtecknas i punkt 2.

De verktyg som utvecklas av myndigheten ska säkerställa att objektiv och jämförbar data och information om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism samlas in från ansvariga enheter och att ett effektivt och snabbt informationsutbyte mellan tillsynsorganen och myndigheten möjliggörs.

Myndigheten ska sträva efter att utveckla dessa verktyg så snart tillsynsmetoden är tillämplig i hela tillsynssystemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

4. Tillsynsmetoden ska återspegla höga tillsynsstandarder på unionsnivå och bygga på relevanta internationella standarder och vägledningar. Med jämna mellanrum ska myndigheten se över och uppdatera sin tillsynsmetod med hänsyn till riskutvecklingen på den inre marknaden, inbegripet risker och hot som nationella brottsbekämpande myndigheter och finansunderrättelseenheter identifierar. Tillsynsmetoden ska i möjligaste mån ta hänsyn till bästa praxis och vägledning som tagits fram av internationella normgivare.

Artikel 9

Tematiska genomgångar

1. Senast den 1 december varje år ska tillsynsmyndigheterna förse myndigheten med information om de tillsynsöversyner som de avser att genomföra, på tematisk basis, under det kommande året eller under tillsynsperioden och som syftar till att bedöma risker för penningtvätt och finansiering av terrorism eller en specifik aspekt av sådana risker som flera ansvariga enheter samtidigt är exponerade för. Följande information ska lämnas:

- a) Omfattningen av varje planerad tematisk genomgång vad avser kategori av och antal ansvariga enheter samt ämnet för genomgången.

- b) Tidsramen för varje planerad tematisk genomgång.
- c) Typ av tillsynsverksamhet som planeras och tidsintervallerna för denna för varje tematisk genomgång, inbegripet eventuella inspektioner på plats eller andra former av direkt interaktion med ansvariga enheter, i förekommande fall.
2. I slutet av varje år ska myndighetens ordförande lägga fram en samlad planering inför styrelsen i tillsynssammansättning som avses i artikel 57.2, och denna planering ska innehålla de tematiska genomgångar som tillsynsmyndigheterna avser att utföra under det kommande året.
3. Om omfattningen av de tematiska genomgångarna och deras relevans för hela unionen motiverar samordning på unionsnivå ska de utföras av de berörda tillsynsmyndigheterna gemensamt och samordnas av myndigheten. Direktionen får föreslå gemensamma tematiska översyner på grundval av de tillgängliga analyserna av hot, sårbarheter och risker på den inre marknaden. Styrelsen i tillsynssammansättning ska upprätta en förteckning över gemensamma tematiska genomgångar. I fråga om varje gemensam genomgång ska styrelsen i tillsynssammansättning utarbeta en rapport om dess genomförande, föremål och resultat. Myndigheten ska offentliggöra rapporten på sin webbplats.
4. Myndigheten ska samordna tillsynsmyndigheternas verksamhet och underlätta planeringen och utförandet av de gemensamma tematiska genomgångar som avses i punkt 3. Ansvar för de direkta interaktionerna med andra ansvariga enheter än de utvalda ansvariga enheterna inom ramen för tematiska genomgångar ska uteslutande ligga hos den tillsynsmyndighet som utövar tillsyn av dessa ansvariga enheter och ska inte ses som en överföring av uppgifter och befogenheter i fråga om dessa enheter inom tillsynssystemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
5. Om planerade tematiska genomgångar på nationell nivå inte samordnas på unionsnivå ska myndigheten och tillsynsmyndigheterna gemensamt undersöka behovet av och möjligheten till harmonisering eller synkronisering av tidsramen för de tematiska genomgångarna, och de ska underlätta informationsutbyte och ömsesidigt bistånd mellan de tillsynsmyndigheter som utför dessa tematiska genomgångar. Myndigheten ska även underlätta verksamhet som berörda tillsynsmyndigheter kan vilja utföra gemensamt eller på ett liknande sätt inom ramen för sina respektive tematiska genomgångar.
6. Myndigheten ska säkerställa att resultaten och slutsatserna av de tematiska genomgångar som genomförs på nationell nivå av flera tillsynsmyndigheter delas med alla tillsynsmyndigheter, med undantag för konfidentiell information som rör enskilda ansvariga enheter. Sådan information som delas ska innehålla eventuella gemensamma slutsatser från informationsutbyten eller gemensam eller samordnad verksamhet som flera tillsynsmyndigheter deltagit i.

Artikel 10

Ömsesidigt bistånd inom tillsynssystemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism

1. Myndigheten kan när så är lämpligt utveckla följande:
- a) Nya praktiska instrument och konvergensverktyg för att främja gemensamma metoder och bästa praxis i tillsynen.
- b) Praktiska verktyg och metoder för ömsesidigt bistånd till följd av
- i) en specifik begäran från tillsynsmyndigheter,
- ii) ett hänskjutande av meningsskiljaktigheter mellan tillsynsmyndigheter om vilka åtgärder som ska vidtas gemensamt av flera av dessa i fråga om en ansvarig enhet.
2. Myndigheten ska underlätta och uppmuntra åtminstone följande verksamhet:
- a) Fortbildningsprogram inom och mellan flera sektorer, däribland på området för teknisk innovation.
- b) Personalutbyte och användning av system för utsändning av personal, partnersamverkan och korttidsbesök.
- c) Utbyte av bästa tillsynspraxis mellan tillsynsmyndigheter när en myndighet har utvecklat expertis kring sådan praxis på ett specifikt område för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

3. Varje tillsynsmyndighet kan lämna en begäran till myndigheten om ömsesidigt bistånd avseende dess tillsynsuppgifter, där det framgår vilken typ av bistånd som efterfrågas av myndighetens personal, personal vid en eller flera tillsynsmyndigheter eller en kombination av dessa. Om begäran avser verksamhet som gäller tillsyn av specifika ansvariga enheter, ska den begärande tillsynsmyndigheten översända den information och data som behövs för att kunna tillhandahålla biståndet. Myndigheten ska inneha och regelbundet uppdatera den information om särskilda expertisområden och om tillsynsmyndigheternas förmåga att tillhandahålla ömsesidigt bistånd relaterat till deras tillsynsuppgifter.

4. Om myndigheten får en begäran om att bistå vid genomförandet av specifika tillsynsuppgifter på nationell nivå som avser andra ansvariga enheter än utvalda ansvariga enheter, ska den begärande tillsynsmyndigheten i sin begäran redogöra för de uppgifter som stödet ska omfatta. Biståndet ska inte förstås som att det från den begärande tillsynsmyndigheten till myndigheten överförs tillsynsuppgifter, befogenheter eller ansvarsskyldighet för tillsynen av andra ansvariga enheter än utvalda ansvariga enheter.

5. Om myndigheten anser att begäran är rimlig och genomförbar ska myndigheten göra sitt yttersta för att tillhandahålla det begärda biståndet, inbegripet genom att mobilisera egen personal och att säkerställa att tillsynsmyndigheterna mobiliserar resurser på frivillig basis.

6. I slutet av varje år ska myndighetens ordförande informera styrelsen i tillsynssammansättning om vilka personalresurser myndigheten kommer att tilldela för sådant bistånd som begärs enligt punkt 3 i den här artikeln under det följande året. Om tillgången på personalresurser ändras på grund av utförandet av någon av de uppgifter som avses i artikel 5.2, 5.3 och 5.4, ska myndighetens ordförande informera styrelsen i tillsynssammansättning om detta.

7. Ansvar för interaktionerna mellan myndighetens personal och den ansvariga enheten ska uteslutande ligga hos den tillsynsmyndighet som utövar tillsyn av enheten i fråga. Sådana interaktioner ska inte ses som en överföring av uppgifter och befogenheter i fråga om enskilda ansvariga enheter inom tillsynssystemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

Artikel 11

Central databas för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism

1. Myndigheten ska upprätta en central databas med information enligt den här artikeln och hålla den uppdaterad.

Myndigheten ska göra informationen tillgänglig för tillsynsmyndigheter, myndigheter som inte ansvarar för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, andra nationella myndigheter och organ som är behöriga att säkerställa efterlevnad av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG⁽²⁸⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG⁽²⁹⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG⁽³⁰⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU⁽³¹⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 537/2014⁽³²⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/56/EU⁽³³⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU⁽³⁴⁾ eller Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366⁽³⁵⁾, och för de europeiska tillsynsmyndigheterna, nämligen Europeiska bankmyndigheten (EBA),

⁽²⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, 22.5.2008, s. 66).

⁽²⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG (EUT L 267, 10.10.2009, s. 7).

⁽³⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽³¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 60, 28.2.2014, s. 34).

⁽³²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 537/2014 av den 16 april 2014 om särskilda krav avseende lagstadgad revision av företag av allmänt intresse och om upphävande av kommissionens beslut 2005/909/EG (EUT L 158, 27.5.2014, s. 77).

⁽³³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/56/EU av den 16 april 2014 om ändring av direktiv 2006/43/EG om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning (EUT L 158, 27.5.2014, s. 196).

⁽³⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

⁽³⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35).

Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) (gemensamt kallade *ESA-myndigheterna*), på grundval av behovenlig behörighet och konfidentialitet, när det är nödvändigt för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter.

Myndigheten ska också analysera den insamlade informationen och får på eget initiativ dela med sig av resultaten av sin analys till tillsynsmyndigheterna, om detta skulle underlätta deras tillsynsverksamhet, och, i förekommande fall, till ansvariga enheter.

2. Tillsynsmyndigheterna ska överföra åtminstone följande information, inbegripet data som berör enskilda ansvariga enheter, till myndigheten, så att myndigheten för in den informationen i databasen:

- a) En förteckning över alla de tillsynsmyndigheter och självreglerande organ som anförtrotts att utöva tillsyn av ansvariga enheter, inbegripet information om deras uppdrag, uppgifter och befogenheter, och, i tillämpliga fall, angivelse av det ledande tillsynsorganet eller samordningsmekanismen.
- b) Statistik över kategorier av och antal ansvariga enheter som omfattas av tillsynen per kategori i varje medlemsstat samt grundläggande information om dessa enheters riskprofil.
- c) De administrativa åtgärder som tillämpats och sanktionsavgifter som ålagts i samband med tillsynen av enskilda ansvariga enheter som svar på överträdelse av kraven på bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, åtföljda av
 - i) skälen för att tillämpa den administrativa åtgärden eller ålägga sanktionsavgiften, såsom överträdelsens art,
 - ii) relaterad information om den tillsynsverksamhet och de resultat som ledde till att den administrativa åtgärden tillämpades eller sanktionsutgiften ålades,
- d) eventuella råd eller yttranden avseende risker för penningtvätt eller finansiering av terrorism som tillhandahållits andra myndigheter i samband med förfaranden för beviljande och återkallande av tillstånd samt lämplighetsbedömningar av enskilda ansvariga enheters aktieägare eller medlemmar i ansvariga enheters ledningsorgan.
- e) resultaten av deras bedömningar av profiler avseende inneboende och kvarstående risk för alla kreditinstitut och finansiella institut som uppfyller kriterierna som anges i artikel 12.1.
- f) resultaten av och rapporterna från tematiska genomgångar och andra övergripande tillsynsåtgärder med avseende på högriskområden eller högriskverksamheter.
- g) Information om den tillsynsverksamhet som de bedrivit under det senaste kalenderåret och som samlats in enligt artikel 40.5 i direktiv (EU) 2024/1640.
- h) Statistik över personal och andra resurser från tillsynsorgan och tillsynsmyndigheter.

Den information som lämnas enligt första stycket ska inte innehålla någon hänvisning till specifika misstankar som rapporterats enligt artikel 69 i förordning (EU) 2024/1624.

Myndigheten ska också i databasen föra in den information som härrör från dess verksamhet på området för direkt tillsyn som motsvarar de informationskategorier som förtecknas i första stycket, samt resultaten av den riskbedömningsprocess som myndigheten genomfört enligt artikel 12.

3. Myndigheten får begära att tillsynsmyndigheterna lämnar ytterligare information utöver den som avses i punkt 2. Tillsynsmyndigheterna ska uppdatera all information som lämnas så snart en uppdatering är nödvändig eller på myndighetens begäran.

4. Myndigheten ska i databasen föra in alla uppgifter och all information som är relevant för tillsynsverksamhet avseende bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som tillhandahålls av myndighet som inte ansvarar för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, andra nationella myndigheter och organ som är behöriga att säkerställa efterlevnaden av kraven i direktiv 2008/48/EG, direktiv 2009/110/EG, direktiv 2009/138/EG, direktiv 2014/17/EU, förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2014/56/EU, direktiv 2014/65/EU eller direktiv (EU) 2015/2366, eller av ESA-myndigheterna.

Den information som avses i första stycket ska omfatta fall där myndigheter och organ som avses i det stycket har rimliga skäl att misstänka att försök till eller utförande av penningtvätt eller finansiering av terrorism förekommer eller att det finns en ökad risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism kopplat till en ansvarig enhet, och där sådana rimliga skäl har

uppstått inom ramen för utövandet av deras respektive uppgifter. Databasen ska också innehålla relevant information som myndigheter eller organ som utövar tillsyn över kreditinstitut i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽³⁶⁾, inbegripet ECB när denna handlar i enlighet med förordning (EU) nr 1024/2013, har inhämtat inom ramen för den pågående tillsynen, inbegripet information om bedömningar av affärsmodeller, bedömningar av styrningsarrangemang, tillståndsförfaranden, bedömningar av förvärv av kvalificerade innehav, lämplighetsbedömningar och förfaranden relaterade till återkallande av tillstånd.

5. De myndigheter eller organ som avses i punkt 1 andra stycket får lämna en motiverad begäran till myndigheten om information som samlats in enligt den här artikeln om denna information är nödvändig för deras tillsynsverksamhet. Myndigheten ska bedöma en sådan begäran och inom rimlig tid och på grundval av behoven behörighet och konfidentialitet lämna denna information. Myndigheten ska underrätta den myndighet eller det organ som ursprungligen har tillhandahållit den begärda informationen om den begärande myndighetens eller organets identitet, den berörda ansvariga enhetens identitet, motivet till begäran om information och huruvida informationen har lämnats ut till den myndighet eller det organ som lämnat begäran. Om myndigheten beslutar att inte lämna den begärda informationen ska den ge en utförlig motivering till det beslutet.

6. Myndigheten ska utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn som specificerar följande:

- a) Förfarande, format och tidsfrister för överföring av information enligt punkterna 2 och 3.
- b) Omfattningen av och detaljnivån på den information som ska överföras, med beaktande av relevanta skillnader mellan ansvariga enheter, såsom deras riskprofil.
- c) Omfattningen av och detaljnivån på den information som ska överföras med avseende på ansvariga enheter i den icke-finansiella sektorn.
- d) Den typ av information för vars utlämnande myndigheten, på motiverad begäran eller på eget initiativ, kräver förhandsgodkännande från den tillsynsmyndighet som informationen härrör från.
- e) Vilken väsentlighetsnivå en överträdelse behöver ha för att en tillsynsmyndighet ska vara skyldig att överföra information om överträdelsen enligt punkt 2 c.
- f) Villkoren under vilka myndigheten får begära ytterligare information enligt punkt 3.
- g) De typer av ytterligare information som ska överföras till myndigheten enligt punkt 3.

Myndigheten ska överlämna dessa utkast till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 27 december 2025.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artikel 49 i denna förordning.

7. Personuppgifter som samlas in i enlighet med den här artikeln får bevaras i en identifierbar form i upp till 10 år efter den dag då myndigheten samlade in uppgifterna, varefter dessa uppgifter ska raderas. På grundval av en regelbunden bedömning av hur nödvändiga de är får personuppgifter från fall till fall raderas före utgången av den perioden.

⁽³⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

AVSNITT 3

Direkt tillsyn över utvalda ansvariga enheter

Artikel 12

Bedömning av kreditinstitut och finansiella institut vid urval för direkt tillsyn

1. För att utföra de uppgifter som anges i artikel 5.2 ska myndigheten, i samarbete med finansiella tillsynsorgan, göra en periodisk bedömning av kreditinstitut och finansiella institut samt koncerner av kreditinstitut och finansiella institut, om dessa är verksamma i minst sex medlemsstater inklusive hemmedlemsstaten, antingen genom driftsställen eller inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster, oavsett om verksamheten bedrivs via infrastruktur inom det berörda territoriet eller på distans.

2. Tillsynsmyndigheterna och de ansvariga enheter som är föremål för periodisk bedömning ska förse myndigheten med all information som den behöver för att genomföra den periodiska bedömning som avses i punkt 1.

3. Riskprofilerna avseende inneboende och kvarstående risk hos de ansvariga enheter som bedömts enligt punkt 1 ska av myndigheten klassificeras som låg, genomsnittlig, betydande eller hög baserat på de referensvärden och metoder som anges i de tekniska standarder för tillsyn som avses i punkt 7. Om den bedömda ansvariga enheten ingår i en koncern av kreditinstitut eller finansiella institut ska riskprofilen klassificeras på koncernnivå.

4. Metoderna för klassificering av riskprofiler avseende inneboende och kvarstående risk ska fastställas separat för åtminstone följande kategorier av ansvariga enheter:

- a) Kreditinstitut.
- b) Växlingskontor.
- c) Företag för kollektiva investeringar.
- d) Kreditgivare andra än kreditinstitut.
- e) Institut för elektroniska pengar.
- f) Värdepappersföretag.
- g) Betalningsinstitut.
- h) Livförsäkringsföretag.
- i) Livförsäkringsförmedlare.
- j) Leverantörer av kryptotillgångstjänster.
- k) Övriga finansiella institut.

5. För varje kategori av ansvariga enheter som avses i punkt 4 ska referensvärdena för bedömning av inneboende risk i bedömningsmetoden baseras på kategorier av riskfaktorer som omfattar kunder, produkter, tjänster, transaktioner, distributionskanaler och geografiska områden. Referensvärden ska fastställas för åtminstone följande indikatorer av inneboende risk i varje medlemsstat där enheterna bedriver verksamhet:

- a) Kundrelaterade risker: andelen kunder från tredjeländer som inte är hemmahörande i medlemsstaten och som identifierats enligt kapitel III avsnitt 2 i förordning (EU) 2024/1624 samt förekomsten av och andelen kunder som identifierats som personer i politiskt utsatt ställning,
- b) Erbjudna produkter och tjänster:
 - i) omfattning och handelsvolymerna i fråga om produkter och tjänster som identifierats som de som löper störst risk att användas för penningtvätt eller finansiering av terrorism antingen på den inre marknaden, i riskbedömningen på unionsnivå, eller på nationell nivå, i den nationella riskbedömningen,

- ii) omfattningen, i fråga om leverantörer av tjänster för penningöverföring, av inkommande och utgående belopp sammantaget per år för varje överföringstjänst i länder som identifierats enligt kapitel III avsnitt 2 i förordning (EU) 2024/1624, och
 - iii) den relativa volymen av produkter, tjänster och transaktioner som erbjuder ett betydande skydd av kundernas privatliv och identitet eller annan form av anonymitet.
- c) Geografiska områden:
- i) Den årliga volymen av motsvarande banktjänster och motsvarande kryptotillgångstjänster som enheter inom finanssektorn i unionen tillhandahåller i tredjeländer och som identifierats enligt kapitel III avsnitt 2 i förordning (EU) 2024/1624,
 - ii) antalet och andelen motsvarande bankkunder och kryptotillgångskunder i tredjeländer som identifierats enligt kapitel III avsnitt 2 i förordning (EU) 2024/1624.
6. För varje kategori av ansvariga enheter som avses i punkt 4 ska bedömningen av kvarstående risk i bedömningsmetoden omfatta referensvärden för bedömning av kvaliteten på de interna policyer, kontroller och förfaranden som de ansvariga enheterna har infört för att minska den inneboende risken.

7. Myndigheten ska utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn som specificerar följande:

- a) Den minimiverksamhet som ska bedrivas av ett kreditinstitut eller ett finansiellt institut inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster, antingen via infrastruktur eller på distans, för att det ska anses bedriva verksamhet i en annan medlemsstat än den där det är etablerat.
- b) Metoden, som baseras på de referensvärden som avses i punkterna 5 och 6, för att klassificera riskprofilen för inneboende och kvarstående risk – för kreditinstitut eller finansiella institut, eller koncerner av kreditinstitut eller finansiella institut – som låg, medelhög, betydande eller hög.

Myndigheten ska överlämna utkasten till dessa tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2026.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artikel 49 i denna förordning.

8. Myndigheten ska se över referensvärdena och metoderna minst vart tredje år. Om ändringar krävs ska myndigheten överlämna ändrade utkast till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen.

Artikel 13

Listning av utvalda ansvariga enheter

1. Kreditinstitut och finansiella institut samt koncerner av kreditinstitut och finansiella institut vars riskprofil avseende kvarstående risk har klassificerats som hög enligt artikel 12 ska betraktas som utvalda ansvariga enheter.
2. Om fler än 40 enheter identifieras enligt punkt 1 får myndigheten dock, i samråd med tillsynsmyndigheterna, komma överens om att begränsa urvalet till ett specifikt annat antal enheter eller koncerner som är större än 40.

När myndigheten beslutar om ett specifikt antal utvalda enheter som avses i första stycket ska den ta hänsyn till sina egna resurser i form av kapacitet att avdela eller ytterligare anställa det nödvändiga antalet tillsyns- och stödpersonal och ska säkerställa att den ökning av finansiella resurser och personalresurser som krävs är genomförbar.

Enligt beslutet om det högsta antalet ska de utvalda ansvariga enheterna vara de ansvariga enheter som uppfyller kriterierna i punkt 1 och som bedriver verksamhet i det högsta antalet medlemsstater, antingen genom driftsställen eller inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster.

Om tillämpningen av det kriterium som avses i tredje stycket ger mer än det fastställda maximala antalet utvalda ansvariga enheter ska myndigheten bland de ansvariga enheter som skulle väljas ut i enlighet med det stycket och som är verksamma i det lägsta antalet medlemsstater välja ut de som har den volymmässigt största andelen transaktioner med tredjeländer i förhållande till den totala transaktionsvolym som uppmätts under det senaste räkenskapsåret.

3. Om inget av de kreditinstitut, finansiella institut eller koncerner av kreditinstitut och finansiella institut som är etablerade, auktoriserade eller registrerade där, eller har ett dotterföretag där och vars riskprofil klassificeras som hög, kan klassificeras som en utvald ansvarig enhet enligt punkterna 1 och 2 i den här artikeln, ska myndigheten genomföra ytterligare ett urvalsprocess i den medlemsstaten på grundval av den metod som avses i artikel 12.7 b.

Efter den ytterligare urvalsprocessen ska det kreditinstitut eller det finansiella institut som är etablerat eller registrerat i den medlemsstaten och vars riskprofil klassificeras som hög, eller den koncern av kreditinstitut eller finansiella institut som är etablerad eller registrerad i den medlemsstaten och vars riskprofil klassificeras som hög, betraktas som en utvald ansvarig enhet.

Om flera kreditinstitut eller finansiella institut eller koncerner av kreditinstitut eller finansiella institut, i den berörda medlemsstaten har en riskprofil som klassificeras som hög, ska den enhet som är verksam i det högsta antalet medlemsstater, antingen genom driftsställen eller inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster, betraktas som den utvalda ansvariga enheten. Om flera kreditinstitut eller finansiella institut eller koncerner av kreditinstitut eller finansiella institut bedriver verksamhet i samma antal medlemsstater ska den enhet som har den största transaktionsvolymen med tredjeländer i förhållande till det totala transaktionsvolymen mätt under det senaste räkenskapsåret betraktas som en utvald ansvarig enhet.

4. Myndigheten ska inleda den första urvalsprocessen senast den 1 juli 2027 och avsluta den inom sex månader från den dag då den inleddes. Urvalsprocessen ska därefter genomföras vart tredje år efter dagen för inledande av det första urvalet, och avslutas inom sex månader för varje urvalsprocess. Myndigheten ska offentliggöra förteckningen över utvalda ansvariga enheter utan onödigt dröjsmål efter det att urvalsprocessen avslutats. Myndigheten ska inleda direkt tillsyn av de utvalda ansvariga enheterna sex månader efter det att förteckningen offentliggjorts.

5. Innan förteckningen över utvalda ansvariga enheter offentliggörs ska myndigheten informera de relevanta myndigheter som inte ansvarar för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism om resultaten av processen för bedömning och klassificering av inneboende och kvarstående risk hos de ansvariga enheter som är föremål för bedömning.

6. En utvald ansvarig enhet ska fortsätta att stå under direkt tillsyn av myndigheten till dess att denna inleder direkt tillsyn av utvalda ansvariga enheter baserad på en förteckning som upprättats för nästkommande urvalsperiod och på vilken enheten i fråga inte längre förekommer.

Artikel 14

Ytterligare överföring av direkta tillsynsuppgifter och tillsynsbefogenheter under exceptionella omständigheter på begäran av ett finansiellt tillsynsorgan

1. Ett finansiellt tillsynsorgan får lämna en motiverad begäran till myndigheten om att myndigheten ska överta direkt tillsyn och utföra de uppgifter som anges i artikel 5.2 med avseende på en viss icke utvald ansvarig enhet.

Den begäran som avses i första stycket ska endast lämnas under exceptionella omständigheter i syfte att på unionsnivå hantera en förhöjd risk för penningtvätt och finansiering av terrorism eller bristande efterlevnad hos en icke utvald ansvarig enhet och för att säkerställa en konsekvent tillämpning av höga tillsynsstandarder.

2. Den begäran som avses i punkt 1 ska

- a) fastställa vilken icke utvald ansvarig enhet som det finansiella tillsynsorganet anser att myndigheten bör utöva direkt tillsyn över,
- b) uppge orsakerna till varför direkt tillsyn för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism över den icke utvalda ansvariga enheten är nödvändig,
- c) fastställa och vederbörligen motivera den föreslagna dagen för överföring av uppgifter och befogenheter samt perioden för vilken detta begärs, och
- d) tillhandahålla all nödvändig stödande information, data och belägg som kan vara användbara för bedömningen av begäran.

3. Det finansiella tillsynsorganets begäran ska åtföljas av en rapport som anger tillsynshistoriken och riskprofilen för den berörda icke utvalda ansvariga enheten. Den icke utvalda ansvariga enheten ska informeras om begäran och den tidsplan som föreslås i denna.

4. Myndigheten ska bedöma den begäran som avses i punkt 1 inom två månader, eller inom en tidsram som gör det möjligt att överföra uppgifter och befogenheter senast den dag som föreslås i begäran, beroende på vilken som är längst. Myndigheten får endast godkänna den begärda överföringen av direkt tillsyn om minst ett av följande villkor är uppfyllt:

- a) det begärande tillsynsorganet kan påvisa att tillsynsåtgärder som vidtagits mot den icke utvalda ansvariga enheten i samband med allvarliga, upprepade eller systematiska överträdelser av tillämpliga krav inte är effektiva.
- b) Den ökade risken för penningtvätt och finansiering av terrorism eller de allvarliga, upprepade eller systematiska överträdelserna av tillämpliga krav påverkar flera enheter inom en koncern av icke utvalda ansvariga enheter, och de relevanta finansiella tillsynsorganen är överens om att samordnade tillsynsåtgärder på unionsnivå skulle vara effektivare för att hantera dem.
- c) Begäran avser en tillfällig, objektiv och påvisbar brist på kapacitet hos det finansiella tillsynsorganet att på lämpligt sätt och i rätt tid hantera den risk för penningtvätt och finansiering av terrorism som en icke utvald ansvarig enhet utgör.

5. Om myndighetens direktion finner att villkoren i punkterna 1, 2 och 4 är uppfyllda ska den anta ett beslut riktat till det begärande finansiella tillsynsorganet och till den berörda icke utvalda ansvariga enheten genom vilket de underrättas om att begäran godtas. I beslutet ska det anges vilken dag myndigheten ska överta den direkta tillsynen och hur länge sådan tillsyn ska övertas. Vid tillämpningen av denna förordning ska den berörda icke utvalda ansvariga enheten, från och med den dag då myndigheten övertar direkt tillsyn, anses vara en utvald ansvarig enhet.

När den period för myndighetens direkta tillsyn som fastställs i det beslut som avses i första stycket har löpt ut, ska de uppgifter och befogenheter som rör den direkta tillsynen av den berörda ansvariga enheten automatiskt överföras tillbaka till det finansiella tillsynsorganet, såvida inte myndigheten förlänger ansökan för det beslutet efter en motsvarande begäran från det finansiella tillsynsorganet i enlighet med punkterna 1–4.

6. Om myndighetens direktion avslår det finansiella tillsynsorganets begäran ska den skriftligen motivera detta och tydligt ange vilka av villkoren i punkterna 1, 2 och 4 som inte uppfyllts. Innan ett beslut fattas ska myndigheten samråda med de finansiella tillsynsorganen och säkerställa att den icke utvalda ansvariga enheten informeras om resultatet av processen.

Artikel 15

Samarbete för direkt tillsyn inom tillsynssystemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism

1. Utan att det påverkar myndighetens befogenheter enligt artikel 21.3 a att direkt erhålla eller ha tillgång till löpande information från utvalda ansvariga enheter, ska finansiella tillsynsorgan förse myndigheten med all information som behövs för genomförandet av de uppgifter som myndigheten tilldelats i enlighet med denna förordning och annan tillämplig unionsrätt.

2. I tillämpliga fall ska finansiella tillsynsorgan bistå myndigheten vid utarbetandet och införandet av akter som har samband med de uppgifter som avses i artikel 5.2 b i fråga om alla ansvariga enheter, inbegripet bistånd vid granskningar. De ska följa de instruktioner som myndigheterna ger vid utförandet av dessa uppgifter.

3. Myndigheten ska utarbeta tekniska standarder för genomförande som specificerar följande:

- a) Villkoren under vilka finansiella tillsynsorgan ska bistå myndigheten enligt punkt 2.
- b) Den process med periodisk bedömning som avses i artikel 12.1, inbegripet tillsynsmyndigheternas och myndighetens roller vid bedömningen av riskprofilen för kreditinstitut och finansiella institut som avses i den punkten.
- c) De praktiska arrangemangen för överföring av tillsynsuppgifter och tillsynsbefogenheter till myndigheten eller från myndigheten till nationell nivå efter en urvalsprocess, inbegripet arrangemang för kontinuiteten i pågående tillsynsförfaranden eller utredningar.
- d) Förfarandena för utarbetande och antagande av beslut om urval av ansvariga enheter.

- e) Närmare regler och arrangemang för sammansättningen av och funktionen hos de gemensamma tillsynsgrupper som avses i artikel 16.1 och 16.2.

Myndigheten ska överlämna utkastet till dessa tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 1 januari 2026.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 53.

Artikel 16

Gemensamma tillsynsgrupper

1. En gemensam tillsynsgrupp ska inrättas för tillsyn av varje utvald ansvarig enhet. Varje gemensam tillsynsgrupp ska bestå av personal från myndigheten och från de finansiella tillsynsorgan som ansvarar för tillsynen av utvalda ansvariga enheter på nationell nivå. Medlemmarna i den gemensamma tillsynsgruppen ska utses i enlighet med punkt 4, och deras arbete ska samordnas av en utsedd person från myndighetens personal (*den gemensamma tillsynsgruppens samordnare*).

2. Den gemensamma tillsynsgruppens samordnare ska ansvara för samordningen av gruppens arbete. Medlemmarna i den gemensamma tillsynsgruppen ska följa den gemensamma tillsynsgruppens samordnares anvisningar i fråga om deras uppgifter inom den gemensamma tillsynsgruppen. Detta ska inte påverka deras uppgifter och ansvar inom deras respektive finansiella tillsynsorgan.

Varje finansiellt tillsynsorgan som utser mer än en anställd till den gemensamma tillsynsgruppen enligt punkt 4 får utse en av dem till delsamordnare (*nationell delsamordnare*). De nationella delsamordnarna ska bistå den gemensamma tillsynsgruppens samordnare när det gäller organisationen och samordningen av uppgifterna i den gemensamma tillsynsgruppen, särskilt när det gäller personal som utsetts av samma finansiella tillsynsorgan som den berörda nationella delsamordnaren. Den nationella delsamordnaren får ge instruktioner till de medlemmar i den gemensamma tillsynsgruppen som utses av samma finansiella tillsynsorgan, förutsatt att dessa inte strider mot instruktionerna från den gemensamma tillsynsgruppens samordnare.

3. Den gemensamma tillsynsgruppens uppgifter ska inbegripa följande:

- a) Genomförande av översyn och bedömningar av de utvalda ansvariga enheterna.
- b) Samordning av inspektioner på plats vid utvalda ansvariga enheter och vid behov förberedelse av tillsynsåtgärder.
- c) Deltagande i utarbetandet av utkast till beslut som är tillämpliga på respektive utvald ansvarig enhet vilka ska föreslås styrelsen och direktionen, med beaktande av de översyner, bedömningar och inspektioner på plats som avses i leden a och b.
- d) Samverkan med finansiella tillsynsorgan när så behövs för utövande av tillsynsuppgifter i en medlemsstat där en utvald ansvarig enhet är etablerad.

4. Myndigheten ska ansvara för inrättandet och sammansättningen av gemensamma tillsynsgrupper. Myndigheten och berörda finansiella tillsynsorgan ska utse en eller flera personer i sin personal till medlemmar i en gemensam tillsynsgrupp. En medlem får utses till medlem i mer än en gemensam tillsynsgrupp.

5. Myndigheten och finansiella tillsynsorgan ska rådgöra med varandra och komma överens om användningen av personal i de gemensamma tillsynsgrupperna.

6. Myndigheten ska utarbeta interna operativa regler och förfaranden för sammansättningen av gemensamma tillsynsgrupper, särskilt när det gäller personal från varje finansiellt tillsynsorgan, statusen för personal från de finansiella tillsynsorganen, myndighetens tilldelning av personalresurser till de gemensamma tillsynsgrupperna, vilket ska säkerställa att dessa grupper består av personal med tillräcklig kunskaps-, expertis- och erfarenhetsnivå och med tillräckligt varierande kunskaper, bakgrunder, expertis och erfarenheter.

*Artikel 17***Begäran om information**

1. Myndigheten kan begära att utvalda ansvariga enheter, och de fysiska personer som är anställda av dem eller juridiska personer som hör till dem, samt tredje parter till vilka de utvalda ansvariga enheterna har utkontrakterat operativa funktioner eller verksamheter, och de fysiska och juridiska personer som är knutna till dem, lämna all information som myndigheten behöver för att utföra de uppgifter den tilldelats genom denna förordning och annan tillämplig unionsrätt.
2. De personer som avses i punkt 1 eller deras ombud och, för juridiska personer eller föreningar som inte är juridiska personer, de personer som är bemyndigade att företräda dem enligt lag eller stadgar, ska utan onödigt dröjsmål lämna den begärda informationen och säkerställa att den är tydlig, korrekt och fullständig. I behörig ordning befullmäktigade advokater får lämna informationen på sina klienters vägnar. Dessa klienter ska förbli fullt ansvariga om den lämnade informationen är ofullständig, oriktig eller vilseledande.
3. Om myndigheten erhåller den information som begärts enligt punkt 1 ska den göra denna information tillgänglig för det berörda finansiella tillsynsorganet.

*Artikel 18***Allmänna utredningar**

1. För att utföra de uppgifter som myndigheten tilldelas genom denna förordning, får den bedriva alla nödvändiga utredningar avseende en utvald ansvarig enhet eller en fysisk person som är anställd av den eller av en juridisk person som tillhör den och som är etablerad eller belägen i en medlemsstat.

I detta syfte får myndigheten göra följande:

- a) Begära in handlingar.
- b) Granska de berörda personernas räkenskaper och affärshandlingar och ta kopior av eller göra utdrag ur dessa.
- c) Erhålla tillgång till interna revisionsrapporter, godkännande av räkenskaperna och varje form av programvara, databas, it-verktyg eller andra elektroniska hjälpmedel för registrering av information.
- d) Erhålla tillgång till handlingar och information som rör beslutsprocesser, inbegripet sådana som utvecklats med hjälp av algoritmer eller andra digitala processer.
- e) Erhålla skriftliga eller muntliga förklaringar från de personer som avses i artikel 17 eller deras ombud eller personal.
- f) Höra andra personer som samtycker till att höras i syfte att samla in information som rör föremålet för utredningen.

2. De personer som avses i artikel 17 ska vara föremål för utredningar som myndigheten har beslutat om. Om en person hindrar genomförandet av en utredning ska det finansiella tillsynsorganet i den medlemsstat där de relevanta lokalerna är belägna ge nödvändigt stöd i enlighet med nationell rätt, inbegripet göra det lättare för myndigheten att få tillgång till de affärslokaler som tillhör de fysiska eller juridiska personer som avses i artikel 17, så att de befogenheter som anges i punkt 1 i den här artikeln kan utövas.

*Artikel 19***Inspektioner på plats**

1. För att utföra de uppgifter som myndigheten tilldelas genom denna förordning, får den efter att ha underrättat den berörda finansiella myndigheten genomföra alla nödvändiga inspektioner på plats i affärslokalerna tillhörande de fysiska och juridiska personer som avses i artikel 17. När det gäller fysiska personer vars affärslokaler är desamma som deras privata bostad ska myndigheten ansöka om och erhålla rättsligt tillstånd för en inspektion på plats. När så krävs för att inspektionen ska kunna genomföras korrekt och effektivt, får myndigheten genomföra inspektionen på plats utan förhandsanmälan till dessa fysiska och juridiska personer.

2. Myndigheten får besluta att anförtro utförandet av inspektioner på plats till en gemensam tillsynsgrupp i enlighet med artikel 16 eller till en särskild grupp, som i tillämpliga fall kan inbegripa medlemmar i den gemensamma tillsynsgruppen. Myndigheten ska ansvara för inrättandet och sammansättningen av grupperna för inspektioner på plats, vilket ska ske i samarbete med de finansiella tillsynsorganen.

3. Myndighetens personal och andra personer som myndigheten bemyndigat att genomföra en inspektion på plats ska ha tillträde till alla företagslokaler och mark som tillhör de fysiska eller juridiska personer som är föremål för ett utredningsbeslut som antagits av myndigheten och, när det gäller fysiska personer vars affärslokaler är desamma som deras privata bostad, efter erhållande av rättsligt tillstånd för en inspektion på plats enligt punkt 1 i den här artikeln. Myndighetens personal och andra personer som bemyndigats av myndigheten ska ha de befogenheter som anges i artikel 21.

4. De fysiska och juridiska personer som avses i artikel 17 ska vara föremål för inspektioner på plats på grundval av ett beslut av myndigheten.

5. Under myndighetens överinseende och samordning ska personal och andra medföljande personer som är bemyndigade eller utsedda av det finansiella tillsynsorganet i den medlemsstat där inspektionen ska genomföras aktivt bistå myndighetens personal och andra personer som myndigheten bemyndigat. För detta ändamål ska de ha de befogenheter som anges i punkt 3. Personal vid de finansiella tillsynsorganen i den berörda medlemsstaten ska också ha rätt att delta i inspektionerna på plats.

6. Om en person motsätter sig genomförandet av en inspektion på plats som har beslutats enligt denna artikel, ska det finansiella tillsynsorganet i den berörda medlemsstaten tillhandahålla nödvändigt bistånd i enlighet med nationell rätt. I den omfattning det är nödvändigt för inspektionen ska sådant bistånd inbegripa försegling av företagslokaler, räkenskaper eller register. Om det finansiella tillsynsorganet saknar denna befogenhet ska den använda sina befogenheter för att begära nödvändigt bistånd från andra nationella myndigheter.

Artikel 20

Tillstånd från en rättslig myndighet

1. Om en sådan inspektion på plats som avses i artikel 19 kräver tillstånd från en rättslig myndighet i enlighet med nationell rätt, ska myndigheten ansöka om ett sådant.

2. Vid ansökan om tillstånd enligt punkt 1 ska den nationella rättsliga myndigheten kontrollera att myndighetens beslut är äkta och att de planerade tvångsåtgärderna varken är godtyckliga eller alltför långtgående i förhållande till föremålet för inspektionen. Vid kontrollen av huruvida tvångsåtgärderna är proportionerliga får den nationella rättsliga myndigheten be myndigheten om närmare förklaringar, framför allt om de grunder på vilka myndigheten misstänker att de akter som avses i artikel 1.2 har överträtts, hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt den person som är föremål för tvångsåtgärderna är inblandad. Den nationella rättsliga myndigheten ska dock inte ompröva behovet av inspektionen eller begära att få tillgång till informationen i myndighetens ärendeakt. Prövning av lagenligheten av myndighetens beslut är förbehållen Europeiska unionens domstol.

Artikel 21

Administrativa åtgärder

1. För att utföra de uppgifter som avses i artikel 5.2 ska myndigheten ha befogenhet att tillämpa administrativa åtgärder enligt punkterna 2 och 3 i den här artikeln för att kräva att en utvald ansvarig enhet vidtar nödvändiga åtgärder i följande fall:

- a) Den utvalda ansvariga enheten befinns ha överträtt de unionsakter och den nationella lagstiftning som avses i artikel 1.2.
- b) Myndigheten har tillräckliga och påvisbara indikationer på att den utvalda ansvariga enheten sannolikt kommer att bryta mot de unionsakter och den nationella lagstiftning som avses i artikel 1.2 och tillämpningen av en administrativ åtgärd kan förhindra överträdelsen eller minska risken för den.
- c) Det har på grundval av en vederbörligen motiverad bedömning från myndigheten fastställts att de interna policyer, förfaranden och kontroller som finns på plats inom den utvalda ansvariga enheten inte står i proportion till de risker för penningtvätt, förbrott till penningtvätt eller finansiering av terrorism som den utvalda ansvariga enheten är exponerad för.

2. Vid tillämpning av artikel 6.1 ska myndigheten särskilt ha befogenhet att tillämpa följande administrativa åtgärder:
 - a) Utfärda rekommendationer.
 - b) Beordra ansvariga enheter att efterleva kraven, inbegripet att genomföra specifika korrigerande åtgärder.
 - c) Avge ett offentligt uttalande där den fysiska eller juridiska personen liksom överträdelsens karaktär anges.
 - d) Utfärda ett föreläggande enligt vilket det krävs att den fysiska eller juridiska personen upphör med sitt beteende och inte upprepar detta beteende.
 - e) Inskränka eller begränsa affärsverksamheten, operationerna eller nätverken hos de institut som utgör den utvalda ansvariga enheten eller kräva avyttring av verksamheter.
 - f) Kräva ändringar i styrningsstrukturen.
 - g) Om en utvald ansvarig enhet har beviljats tillstånd, föreslå myndigheten som beviljat tillståndet att detta dras in eller tillfälligt upphävs; om den myndighet som har beviljat tillståndet inte följer myndighetens förslag om att tillfälligt upphäva eller dra in tillståndet, ska myndigheten begära att den skriftligen anger skälen till detta.
3. Genom de administrativa åtgärder som avses i punkt 2 får myndigheten särskilt
 - a) kräva att data eller information som behövs för fullgörandet av de uppgifter som anges i artikel 5.2 tillhandahålls utan onödigt dröjsmål, begära in eventuella handlingar eller införa krav på ytterligare eller mer frekvent rapportering,
 - b) kräva att de interna policyerna, förfarandena och kontrollerna stärks,
 - c) kräva tillämpning av en särskild policy eller särskilda krav avseende kategorier av eller enskilda kunder, transaktioner, verksamhet eller distributionskanaler som medför höga risker för penningtvätt och finansiering av terrorism,
 - d) kräva att åtgärder genomförs för att minska riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism i utvalda ansvariga enheters verksamhet och produkter,
 - e) tillfälligt förbjuda personer med ledningsansvar i den utvalda ansvariga enheten eller andra fysiska personer som hålls ansvariga för överträdelsen att utöva ledningsfunktioner inom ansvariga enheter.
4. De administrativa åtgärder som avses i punkt 2 ska i tillämpliga fall åtföljas av en bindande tidsfrist för genomförande. Myndigheten ska följa upp och bedöma den utvalda ansvariga enhetens genomförande av de åtgärder som begärts.
5. Finansiella tillsynsorgan ska utan onödigt dröjsmål underrätta myndigheten om de får kännedom om en eller flera indikationer på att en utvald ansvarig enhet har överträtt förordning (EU) 2023/1113 eller förordning (EU) 2024/1624.
6. De administrativa åtgärder som tillämpas ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

Artikel 22

Sanktionsavgifter

1. För att utföra de uppgifter som myndigheten tilldelas genom denna förordning får den ålägga sanktionsavgifter vid en utvald ansvarig enhets avsiktliga eller vårdslösa överträdelse av ett krav i förordning (EU) 2023/1113 eller förordning (EU) 2024/1624 eller inte rättar sig efter ett bindande beslut som avses i artikel 6.1 i den här förordningen.

2. Om myndighetens direktion uppdragar att en utvald ansvarig enhet avsiktligt eller genom oaktsamhet har begått en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av de direkt tillämpliga kraven i förordning (EU) 2023/1113 eller förordning (EU) 2024/1624 ska den anta ett beslut om sanktionsavgifter i enlighet med punkt 3 i den här artikeln. Beroende på omständigheterna i varje enskilt fall ska sanktionsavgifterna som åläggs för sådana överträdelser åläggas utöver eller i stället för de administrativa åtgärder som avses i artikel 21.2.

3. Grundbeloppet för de sanktionsavgifter som avses i punkt 1 ska ligga inom nedanstående gränser:

- a) Vid allvarliga, upprepade eller systematiska överträdelser av ett eller flera krav med avseende på kundkännedom, policyer, förfaranden och kontroller på koncernnivå eller rapporteringsskyldigheter som identifierats i två eller flera medlemsstater där en utvald ansvarig enhet bedriver verksamhet, ska beloppet uppgå till minst 500 000 EUR men inte överstiga 2 000 000 EUR eller 1 % av årsomsättningen, beroende på vilket belopp som är högst.
- b) Vid allvarliga, upprepade eller systematiska överträdelser av ett eller flera krav med avseende på kundkännedom, interna policyer, förfaranden och kontroller eller rapporteringsskyldigheter som identifierats i en medlemsstat där en utvald ansvarig enhet bedriver verksamhet, ska beloppet uppgå till minst 100 000 EUR men inte överstiga 1 000 000 EUR eller 0,5 % av årsomsättningen, beroende på vilket belopp som är högst.
- c) Vid allvarliga, upprepade eller systematiska överträdelser av alla andra krav som identifierats i två eller flera medlemsstater där en utvald ansvarig enhet bedriver verksamhet, ska beloppet uppgå till minst 100 000 EUR men inte överstiga 2 000 000 EUR.
- d) Vid allvarliga, upprepade eller systematiska överträdelser av alla andra krav som identifierats i en medlemsstat där en utvald ansvarig enhet bedriver verksamhet ska beloppet uppgå till minst 100 000 EUR men inte överstiga 1 000 000 EUR.
- e) Vid allvarliga, upprepade eller systematiska överträdelser av myndighetens beslut enligt vad som avses i artikel 6.1 ska beloppet uppgå till minst 100 000 EUR men inte överstiga 1 000 000 EUR.

4. De grundbelopp som bestämts inom de gränser som fastställs i punkt 3 ska vid behov justeras med hänsyn till försvårande eller förmildrande omständigheter i enlighet med de relevanta koefficienter som anges i bilaga I. De relevanta försvårande koefficienterna ska tillämpas var för sig på grundbeloppet. Om mer än en försvårande koefficient är tillämplig ska skillnaden mellan grundbeloppet och det belopp som följer av tillämpningen av varje enskild försvårande koefficient adderas till grundbeloppet. Om det går att fastställa att vinsten härrör från överträdelsen eller att förlusterna för tredje parter orsakats av överträdelsen, ska dessa belopp adderas till det totala sanktionsbeloppet, efter tillämpning av koefficienterna.

5. De relevanta förmildrande koefficienterna ska tillämpas var för sig på grundbeloppet. Om mer än en förmildrande koefficient är tillämplig ska skillnaden mellan grundbeloppet och det belopp som följer av tillämpningen av varje enskild förmildrande koefficient subtraheras från grundbeloppet.

6. Det högsta sanktionsbeloppet för de allvarliga, upprepade eller systematiska överträdelser som avses i punkt 3 a och b ska inte överstiga 10 % av den ansvariga enhetens samlade årsomsättning för det föregående räkenskapsåret efter tillämpning av de koefficienter som avses i punkterna 4 och 5.

7. Det högsta sanktionsbeloppet för de allvarliga, upprepade eller systematiska överträdelser som avses i punkt 3 c och d ska inte överstiga 10 000 000 EUR, efter tillämpning av de koefficienter som avses i punkterna 4 och 5.

8. Om den utvalda ansvariga enheten är ett moderföretag eller dotterföretag till ett moderföretag som är skyldigt att upprätta en koncernredovisning i enlighet med artikel 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU⁽³⁷⁾, ska den relevanta totala årsomsättningen vara den totala årsomsättningen eller motsvarande typ av inkomst i linje med tillämpliga redovisningsstandarder i enlighet med den senast tillgängliga koncernredovisning som godkänts av ledningsorganet för det yttersta moderföretaget.

9. För de fall som inte omfattas av punkt 1 i den här artikeln får myndigheten, om så krävs för att utföra de uppgifter som den tilldelas genom denna förordning, begära att finansiella tillsynsorgan inleder ett förfarande i syfte att vidta åtgärder

⁽³⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

för att säkerställa att lämpliga sanktionsavgifter åläggs i enlighet med nationell rätt som införlivar direktiv (EU) 2024/1640 och eventuell relevant nationell lagstiftning som tilldelar särskilda befogenheter som för närvarande inte krävs enligt unionsrätten. De sanktionsavgifter som åläggs ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Första stycket ska gälla för sanktionsavgifter som åläggs till utvalda ansvariga enheter för överträdelse av den nationella rätt genom vilken direktiv (EU) 2024/1640 införlivas och för andra sanktionsavgifter som ska åläggas ledamöter i styrelseorganet i utvalda ansvariga enheter som enligt nationell rätt bär ansvaret för den utvalda ansvariga enhetens överträdelser.

10. De sanktionsavgifter som åläggs av myndigheten ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

När beloppet för sanktionsavgiften fastställs ska myndigheten ta vederbörlig hänsyn till den utvalda ansvariga enhetens förmåga att betala sanktionsavgiften och, om sanktionsavgiften skulle kunna påverka efterlevnaden av tillsynsreglerna, samråda med de myndigheter som är behöriga att övervaka de utvalda ansvariga enheternas efterlevnad av tillämplig unionsrätt.

Artikel 23

Löpande viten

1. Direktionen får fatta ett beslut om att löpande vite ska föreläggas för att framtvinga
 - a) att en utvald ansvarig enhet upphör med en överträdelse, om den underlåter att följa en administrativ åtgärd som tillämpats enligt artikel 21.2 b, d, e eller f och 21.3,
 - b) att en person som avses i artikel 17.1 lämnar fullständig information som har begärts genom ett beslut enligt artikel 6.1,
 - c) att en person som avses i artikel 17.1 underkastar sig en utredning och särskilt tillhandahåller fullständiga handlingar, uppgifter, förfaranden eller annat nödvändigt material samt kompletterar och korrigerar annan information som tillhandahållits i samband med en utredning som inletts enligt artikel 18.
2. Det löpande vitet ska vara effektivt och proportionellt. Det löpande vitet ska föreläggas fram till dess att den utvalda ansvariga enheten eller den berörda personen rättar sig efter den relevanta administrativa åtgärd som avses i punkt 1.
3. Utan hinder av punkt 2 ska beloppet för det löpande vitet inte överstiga 3 % av den genomsnittliga dagliga omsättningen under det föregående räkenskapsåret när det gäller juridiska personer, eller 2 % av den genomsnittliga dagsinkomsten under det föregående kalenderåret när det gäller fysiska personer. Beloppet ska beräknas från det datum som anges i beslutet om föreläggande av löpande vite.
4. Löpande viten kan föreläggas för en period på upp till sex månader från och med det att myndigheten meddelat sitt beslut. Om den utvalda ansvariga enheten vid utgången av denna period ännu inte har följt den administrativa åtgärden får myndigheten förelägga löpande viten för en ytterligare period på högst sex månader.
5. Beslutet om föreläggande av löpande vite får fattas i ett senare skede med retroaktiv verkan fram till den dag då den administrativa åtgärden börjar tillämpas.

Artikel 24

Hörande av personer som är föremål för förfaranden

1. Innan direktionen fattar beslut om att ålägga sanktionsavgifter eller löpande vite enligt artikel 22 eller 23 ska den ge de personer som är föremål för förfarandena möjlighet att höras om myndighetens iakttagelser. Direktionen ska endast grunda sina beslut på iakttagelser som de personer som är föremål för förfarandena har fått möjlighet att yttra sig över.
2. Rätten till försvar för personer som är föremål för förfarandena ska iaktas fullt ut under förfarandena. De ska ha rätt att få tillgång till myndighetens ärendeakt, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Tillgången till ärendeakten ska inte omfatta konfidentiell information eller myndighetens interna förberedande handlingar.

*Artikel 25***Offentliggörande av administrativa åtgärder, sanktionsavgifter och löpande viten**

1. Myndigheten ska offentliggöra alla beslut om åläggande av sanktionsavgifter eller löpande viten eller om tillämpning av administrativa åtgärder som avses i artikel 21.2 c–g, som antas i de fall som avses i artikel 21.1 a, omedelbart efter det att den person som är ansvarig för överträdelsen har underrättats om beslutet. Offentliggörandet ska innehålla information om åtminstone överträdelsens typ och art, den ansvariga personens identitet och, när det gäller sanktionsavgifter eller löpande viten, beloppet.

Genom undantag från första stycket får myndigheten, om offentliggörandet avser administrativa åtgärder som kan överklagas och som inte syftar till att avhjälpa allvarliga, upprepade och systematiska överträdelser, skjuta upp offentliggörandet av dessa administrativa åtgärder till dess att tidsfristen för att lämna in ett överklagande till Europeiska unionens domstol har löpt ut.

2. Vid utgången av tidsfristen för omprövning av beslutet av administrativa omprövningsnämnden eller, om en sådan omprövning inte begärts av den ansvariga enheten, vid utgången av tidsfristen för överklagande till Europeiska unionens domstol, ska myndigheten offentliggöra informationen om en begäran om omprövning eller ett överklagande. Varje efterföljande information om resultatet av en sådan omprövning eller ett sådant överklagande ska offentliggöras av myndigheten omedelbart efter det att den erhållit sådan information. Varje beslut om ogiltigförklaring av ett beslut om att ålägga en sanktionsavgift eller ett löpande vite eller att tillämpa en administrativ åtgärd enligt artikel 21.1 a ska också offentliggöras.

3. Trots kravet i punkt 1 ska myndigheten, om den anser att ett offentliggörande av den ansvariga personens identitet eller personuppgifter är oproportionell efter en bedömning i det enskilda fallet eller om offentliggörandet äventyrar finansmarknadernas stabilitet eller en pågående utredning,

- a) senarelägga offentliggörandet av beslutet till dess att skälen för att inte offentliggöra det har upphört att existera,
- b) offentliggöra beslutet på anonym grund, om ett sådant anonymt offentliggörande säkerställer ett effektivt skydd av de ansvariga personernas personuppgifter; i detta fall ska myndigheten skjuta upp offentliggörandet av de relevanta uppgifterna under en rimlig period om det förutses att anledningen till att offentliggörandet ska ske på anonym grund kommer att upphöra under denna period,
- c) över huvud taget inte offentliggöra beslutet om de alternativ som anges i leden a och b inte anses tillräckliga för att säkerställa
 - i) att finansmarknadernas stabilitet inte äventyras, eller
 - ii) att offentliggörandet av beslutet står i proportion till de administrativa åtgärder som tillämpats i enlighet med artikel 21.1 a, om sådana åtgärder för överträdelser som till sin art anses vara av mindre betydelse.

4. Myndigheten ska säkerställa att alla offentliggöranden enligt den här artikeln finns tillgängliga på dess webbplats i fem år.

*Artikel 26***Verkställande av sanktionsavgifter och löpande viten och tilldelning av beloppen för dessa sanktionsavgifter och viten**

1. Sanktionsavgifter och löpande viten som har ålagts enligt artiklarna 22 och 23 ska vara verkställbara.

Verkställigheten ska regleras av de civilrättsliga bestämmelser som gäller i den medlemsstat på vars territorium verkställigheten äger rum. Avgörandet om verkställighet ska bifogas beslutet om åläggande av sanktionsavgifter eller löpande viten enligt artiklarna 22 och 23 utan andra formaliteter än kontroll av beslutets äkthet genom den myndighet som varje medlemsstats regering ska utse för detta ändamål och meddela myndigheten och Europeiska unionens domstol.

När dessa formaliteter har slutförts på begäran av den berörda parten, får denna part fullfölja verkställigheten i enlighet med nationell rätt genom att hänskjuta ärendet direkt till det behöriga organet.

Verkställigheten får endast skjutas upp genom avgörande av Europeiska unionens domstol. Domstolarna i den berörda medlemsstaten ska dock vara behöriga beträffande klagomål om att verkställigheten inte genomförs på ett regelrätt sätt.

2. De belopp som drivs in i form av sanktionsavgifter och löpande viten ska tillfalla unionens allmänna budget.

Artikel 27

Förfaranderegler för tillsynsåtgärder och åläggande av sanktionsavgifter och löpande viten

1. Om myndigheten vid utförandet av sina uppgifter enligt denna förordning får allvarliga indikationer på möjliga sakförhållanden som kan utgöra en eller flera av de överträdelser som anges i bilaga II, ska den utse en oberoende utredningsgrupp inom den egna organisationen att utreda saken. Utredningsgruppen ska inte medverka eller ha medverkat i den direkta tillsynen av den utvalda ansvariga enhet som berörs, och den ska fullgöra sina funktioner oberoende av direktionen. Myndigheten ska utarbeta interna förfaranden för att fastställa regler för urvalet av medlemmar i den oberoende utredningsgruppen, i synnerhet när det gäller dessa medlemmars kunskap, bakgrund, expertis och erfarenhet.

2. Utredningsgruppen ska utreda de påstådda överträdelserna och därvid ta hänsyn till eventuella synpunkter som lämnas av de personer som är föremål för utredning samt lämna in en fullständig akt med sina iakttagelser till direktionen.

För att utföra sina uppgifter kan utredningsgruppen begära information i enlighet med artikel 17 och genomföra utredningar och inspektioner på plats i enlighet med artiklarna 18 och 19.

När utredningsgruppen utför sina uppgifter ska den ha tillgång till alla handlingar och all information som den gemensamma tillsynsgruppen samlat in i sin tillsynsverksamhet.

3. När utredningen är avslutad och innan ärendeakten med iakttagelserna lämnas in till direktionen, ska utredningsgruppen ge de personer som är föremål för utredning möjlighet att yttra sig i de frågor som utreds. Utredningsgruppen ska grunda sina iakttagelser uteslutande på sakförhållanden som de personer som är föremål för utredning har fått möjlighet att lämna synpunkter på.

Rätten till försvar för de berörda personerna ska iakttas fullt ut under utredningar enligt den här artikeln.

4. När utredningsgruppen lämnar in ärendeakten med iakttagelser till direktionen ska den underrätta de personer som är föremål för utredning om detta faktum. De personer som är föremål för utredning ska ha rätt att få tillgång till ärendeakten, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Rätten att få tillgång till ärendeakten ska inte omfatta konfidentiell information som berör tredje parter.

5. På grundval av ärendeakten med utredningsgruppens iakttagelser och, om de berörda personerna begär det, efter att ha hört de personer som är föremål för utredning i enlighet med artikel 24.1, ska direktionen avgöra om en eller flera av de överträdelser som anges i bilaga II har begåtts av de personer som är föremål för utredning, och i sådana fall ska direktionen ålägga en sanktionsavgift i enlighet med artikel 22 och tillämpa en administrativ åtgärd i enlighet med artikel 21 utöver eller i stället för att ålägga en sanktionsavgift.

6. Utredningsgruppen ska inte delta i direktionens överläggningar eller på annat sätt ingripa i direktionens beslutsprocess.

7. Kommissionen ska anta ytterligare förfaranderegler för utövande av befogenheten att ålägga sanktionsavgifter eller löpande viten, inbegripet bestämmelser om rätten till försvar, tidsfrister och indrivning av sanktionsavgifter eller löpande viten, och ska även anta detaljerade regler om preskriptionstiden när det gäller åläggande och verkställighet av sanktioner.

De regler som avses i första stycket ska antas genom delegerade akter som kompletterar denna förordning, i enlighet med artikel 100.

Kommissionen ska anta de delegerade akter som avses i andra stycket senast den 1 januari 2027.

8. Myndigheten ska överlämna ärenden till de relevanta nationella myndigheterna för lagföring om den vid utförandet av sina uppgifter enligt denna förordning får allvarliga indikationer på att det kan föreligga sakförhållanden som utgör straffbara handlingar. Dessutom ska myndigheten inte ålägga sanktionsavgifter eller löpande viten i fall där ett tidigare frikännande eller en tidigare fällande dom som bygger på identiska eller väsentligen samma sakförhållanden har vunnit laga kraft som ett resultat av straffrättsliga förfaranden enligt nationell rätt.

Artikel 28

Prövning av Europeiska unionens domstol

Europeiska unionens domstol ska ha obegränsad behörighet att pröva beslut genom vilka myndigheten har ålagt en sanktionsavgift eller ett löpande vite. Den får upphäva eller sänka eller höja beloppet för ålagda sanktionsavgifter eller löpande viten.

Artikel 29

Språkordning vid direkt tillsyn

1. Myndigheten och de finansiella tillsynsorganen ska anta en ordning för kommunikation inom tillsynssystemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, inbegripet gällande vilket eller vilka språk som ska användas.
2. Varje handling som lämnas in till myndigheten av en utvald ansvarig enhet eller varje annan juridisk eller fysisk person som i sig är föremål för myndighetens tillsynsförfaranden får vara upprättad på något av unionens officiella språk som valts av den berörda ansvariga enheten eller den berörda fysiska eller juridiska personen.
3. Myndigheten, de utvalda ansvariga enheterna och varje annan juridisk eller fysisk person som i sig är föremål för myndighetens tillsynsförfaranden får komma överens om att använda sig av enbart ett av unionens officiella språk i sin skriftliga kommunikation, däribland när det gäller myndighetens tillsynsbeslut.
4. Om en överenskommelse om användning av endast ett språk enligt punkt 3 senare upphävs, ska detta endast påverka de aspekter av myndighetens tillsynsförfarande som ännu inte har genomförts.
5. Om en deltagare i en muntlig förhandling begär att bli hörd på ett annat av unionens officiella språk än det som används i myndighetens tillsynsförfarande måste detta meddelas myndigheten i tillräckligt god tid så att den kan vidta nödvändiga åtgärder.

AVSNITT 4

Indirekt tillsyn över icke utvalda ansvariga enheter

Artikel 30

Bedömningar av situationen i fråga om tillsynskonvergens

1. Myndigheten ska göra periodiska bedömningar av vissa eller alla verksamheter som utförs av en, flera eller alla finansiella tillsynsorgan, samt av deras verktyg och resurser. Som en del av varje bedömning ska myndigheten bedöma i vilken utsträckning ett finansiellt tillsynsorgan utför sina uppgifter i enlighet med direktiv (EU) 2024/1640 och vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa enhetliga tillsynsstandarder och enhetlig tillsynspraxis på hög nivå. Bedömningarna ska ta hänsyn till hur harmoniserade tillsynsmetoderna är och för detta ändamål inbegripa en översyn av tillämpningen av hela eller en del av metoden för tillsyn över bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som utarbetats enligt artikel 8 och omfatta alla finansiella tillsynsorgan i en enda bedömningscykel. Direktionen ska, efter samråd med styrelsen i tillsynssammansättningen, anta en plan för bedömningscykeln. Styrelsen får med två tredjedelars majoritet bland sina ledamöter begära att direktionen antar en ny plan. Längden på varje bedömningscykel ska fastställas av myndigheten och inte vara längre än sju år.

Myndigheten ska utarbeta metoder för att möjliggöra en konsekvent bedömning av och jämförelse mellan de finansiella tillsynsorgan som granskas inom samma cykel. I slutet av varje bedömningscykel ska myndigheten vidarebefordra sina resultat till Europaparlamentet och rådet.

2. Bedömningarna ska utföras av myndighetens personal och, efter en öppen inbjudan att anmäla intresse för deltagande, av personal vid finansiella tillsynsorgan som inte är föremål för översyn, på frivillig basis. I bedömningarna ska i förekommande fall vederbörlig hänsyn tas till de utvärderingar, bedömningar eller rapporter som utarbetats av internationella organisationer och mellanstatliga organ med kompetens på området för förhindrande av penningtvätt och finansiering av terrorism. I bedömningarna får vederbörlig hänsyn även tas till den information som ingår i den centrala databas för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som upprättats enligt artikel 11.

3. Myndigheten ska utarbeta en rapport med resultaten av varje bedömning. Ett utkast till rapport ska lämnas för synpunkter till det finansiella tillsynsorgan som är föremål för bedömningen, innan den behandlas av styrelsen i tillsynssammansättning. Inom en tidsfrist som fastställs av myndigheten ska det finansiella tillsynsorgan som är föremål för bedömningen lämna synpunkter på utkastet till rapport. Slutrapporten ska antas av direktionen med hänsyn till synpunkter från styrelsen i tillsynssammansättning. Direktionen ska säkerställa överensstämmelse i tillämpningen av bedömningsmetoden. Rapporten ska omfatta redogörelser och anvisningar för särskilda uppföljningsåtgärder som ska vidtas av det finansiella tillsynsorgan som är föremål för bedömningen och vilka som ett resultat av denna bedömning anses lämpliga, proportionella och nödvändiga. Uppföljningsåtgärderna får antas i form av styrelsens riktlinjer och rekommendationer. Uppföljningsåtgärderna får också antas i form av enskilda rekommendationer från direktionen. Dessa enskilda uppföljningsåtgärder ska endast offentliggöras med det berörda finansiella tillsynsorganets medgivande, och endast i sammanfattad eller aggregerad form, så att enskilda finansiella institut inte kan identifieras. Den offentliggjorda versionen av rapporten får inte innehålla konfidentiella uppgifter eller hänvisningar till specifika finansiella tillsynsorgan.

4. Finansiella tillsynsorgan ska göra sitt yttersta för att följa de särskilda uppföljningsåtgärder som riktas till dem till följd av bedömningen. Finansiella tillsynsorgan ska när så är tillämpligt regelbundet informera myndigheten om vilken typ av åtgärder de har vidtagit som svar på den rapport som avses i punkt 3.

Artikel 31

Samordning och underlättande av arbetet i tillsynskollegierna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism inom finanssektorn

1. Myndigheten ska inom ramen för sina befogenheter och utan att det påverkar befogenheterna hos berörda finansiella tillsynsorgan säkerställa att tillsynskollegierna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism inom finanssektorn inrättas och fungerar konsekvent vad gäller icke utvalda ansvariga enheter som har etableringar i flera medlemsstater i enlighet med artikel 49 i direktiv (EU) 2024/1640. I detta syfte kan myndigheten göra följande:

- a) Inrätta ett kollegium, om ett sådant kollegium ännu inte har inrättats trots att de villkor för dess inrättande som anges i artikel 49 i direktiv (EU) 2024/1640 är uppfyllda, samt sammankalla och organisera kollegiets sammanträden.
- b) Bistå vid organiseringen av kollegiets sammanträden om berörda finansiella tillsynsorgan begär detta.
- c) Bistå vid organiseringen av gemensamma tillsynsplaner och gemensamma inspektioner på plats eller utredningar på distans.
- d) Samla in och sprida all relevant information i samarbete med de finansiella tillsynsorganen i syfte att underlätta kollegiets arbete och göra sådan information tillgänglig för myndigheterna som ingår i kollegiet.
- e) Främja ändamålsenlig och effektiv tillsynsverksamhet och tillsynspraxis, inbegripet värdering av de risker som icke utvalda ansvariga enheter är eller kan vara utsatta för.
- f) Övervaka de uppgifter som utförs av de finansiella tillsynsorganen, i enlighet med de uppgifter och befogenheter som anges i denna förordning.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska myndighetens personal ha full rätt att delta i tillsynskollegierna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och kunna delta i deras verksamhet, inbegripet vid inspektioner på plats, som genomförs gemensamt av minst två finansiella tillsynsorgan.

Artikel 32

Begäran om att agera under exceptionella omständigheter till följd av indikationer på allvarliga, upprepade eller systematiska överträdelser

1. Finansiella tillsynsorgan ska meddela myndigheten om en situation uppstår där en icke utvald ansvarig enhets efterlevnad av förordning (EU) 2024/1624, förordning (EU) 2023/1113, andra rättsliga bestämmelser som antagits för genomförandet av dessa förordningar eller administrativa akter som utfärdats av ett tillsynsorgan, och dess exponering för risker som rör penningtvätt och finansiering av terrorism försämras snabbt och avsevärt, i synnerhet om en sådan försämring kan inverka negativt på flera medlemsstater eller unionen som helhet eller undergräva integriteten i unionens finansiella system.

2. Om myndigheten får indikationer på att en icke utvald ansvarig enhet begår allvarliga, upprepade eller systematiska överträdelser kan den begära att dess finansiella tillsynsorgan

- a) utreder sådana indikationer, som skulle kunna avse överträdelser av unionsrätten eller, om unionsrätten i fråga utgörs av direktiv eller uttryckligen ger medlemsstaterna rätt att utnyttja olika alternativ, överträdelser av nationell rätt i den utsträckning denna nationella rätt införlivar direktiv eller utnyttjar de alternativ som medlemsstaterna beviljas genom unionsrätten, och
- b) överväger att ålägga sanktioner för denna enhet i fråga om sådana överträdelser i enlighet med direkt tillämplig unionsrätt eller nationell rätt som införlivar direktiv.

I detta sammanhang får myndigheten också vid behov begära att en icke utvald ansvarig enhets finansiella tillsynsorgan antar ett enskilt beslut riktat till den enheten och som ålägger den att vidta alla nödvändiga åtgärder för att fullgöra sina skyldigheter enligt direkt tillämplig unionsrätt eller enligt nationell rätt i den utsträckning denna införlivar direktiv eller utnyttjar de alternativ som medlemsstaterna beviljas genom unionsrätten, däribland även att upphöra att tillämpa viss praxis. De begäranden som avses i den här punkten får inte förhindra pågående tillsynsarbete som utförs av det finansiella tillsynsorgan som begäran riktas till.

3. En begäran enligt punkt 2 får inledas om myndigheten har indikationer på en allvarlig, upprepade eller systematisk överträdelse

- a) till följd av meddelanden från de finansiella tillsynsorganen enligt punkt 1,
- b) till följd av myndighetens egen insamling av väl underbyggd information, eller
- c) efter att ha mottagit information från unionens institutioner, organ och byråer eller från någon annan tillförlitlig och trovärdig informationskälla.

4. Det berörda finansiella tillsynsorganet ska rätta sig efter en begäran som riktas till den i enlighet med punkt 2 och så snart som möjligt och senast inom tio arbetsdagar från dagen för delgivningen av en sådan begäran underrätta myndigheten om de åtgärder som den har vidtagit eller avser att vidta i detta avseende.

5. Om en begäran som avses i punkt 2 inte tillmötesgår eller om information om de åtgärder som det finansiella tillsynsorganet har vidtagit eller avser att vidta för att tillmötesgå begäran inte tillhandahålls myndigheten inom tio arbetsdagar från datumet för delgivningen av begäran, kan myndigheten begära att kommissionen beviljar tillstånd för tillfällig överföring av de berörda uppgifter och befogenheter som avses i artiklarna 5.2 och 6.1 i fråga om direkt tillsyn av den icke utvalda ansvariga enheten från det berörda finansiella tillsynsorganet till myndigheten.

6. En begäran från myndigheten till kommissionen enligt punkt 5 ska innehålla följande:

- a) En beskrivning av den icke utvalda ansvariga enhetens allvarliga, upprepade eller systematiska överträdelser av de direkt tillämpliga kraven och en förklaring till varför sådana överträdelser ligger inom ramarna för myndighetens behörighet enligt punkterna 2 och 3.
- b) En förklaring till varför begäran som riktades till det finansiella tillsynsorgan som avses i punkt 2 inte ledde till att åtgärder vidtogs inom den tidsfrist som fastställs i punkt 4, i förekommande fall inbegripet information om att inget svar lämnats av det finansiella tillsynsorganet.
- c) En föreslagen tidsfrist på högst tre år under vilken myndigheten kommer att utföra relevanta uppgifter och befogenheter i förhållande till den berörda icke utvalda ansvariga enheten.

d) En beskrivning av de åtgärder som myndigheten avser att vidta gentemot den berörda icke utvalda ansvariga enheten när de uppgifter och befogenheter som krävs för att hantera de allvarliga, upprepade eller systematiska överträdelser som avses i punkt 2 har överförts.

e) All relevant kommunikation mellan myndigheten och det berörda finansiella tillsynsorganet.

7. På grundval av den information som mottagits enligt punkt 6 ska kommissionen från det datum då den mottar begäran från myndigheten ha en månad på sig att fatta ett vederbörligen motiverat beslut om huruvida överföringen av de berörda uppgifterna och befogenheterna ska godkännas eller om den ska motsätta sig överföringen. Myndigheten ska underrättas om beslutet och därefter omedelbart vidarebefordra det till det finansiella tillsynsorganet och den icke utvalda ansvariga enheten. Europaparlamentet och rådet ska underrättas om beslutet.

8. På den tionde arbetsdagen efter det att beslutet om godkännande av överföringen av uppgifter och befogenheter med avseende på den icke utvalda ansvariga enheten har delgivits myndigheten, ska den icke utvalda enheten anses vara en utvald ansvarig enhet i fråga om de uppgifter som avses i artikel 5.2 och de befogenheter som avses i artiklarna 6.1 och 17–23. Kommissionens beslut ska innehålla en tidsfrist för utövandet av dessa uppgifter och befogenheter, och när denna har löpt ut ska uppgifterna och befogenheterna återföras till det berörda finansiella tillsynsorganet.

9. Efter samråd med det berörda finansiella tillsynsorganet får myndigheten lämna in en begäran till kommissionen om förlängning av tillämpningen av beslutet om godkännande av överföringen av uppgifter och befogenheter. Denna begäran ska lämnas in minst två månader innan den inledande perioden löper ut.

Den begäran som avses i första stycket ska åtföljas av följande:

- a) En beskrivning av de åtgärder som myndigheten har vidtagit gentemot den berörda ansvariga enheten och av de ytterligare åtgärder som den avser att vidta.
- b) En motivering till varför dessa återstående åtgärder hänför sig till överträdelser som fortfarande omfattas av myndighetens behörighet enligt punkt 2.
- c) En föreslagen tidsfrist på högst tre år för det fortsatta utförandet av de uppgifter som avses i artikel 5.2 och utövandet av de befogenheter som avses i artiklarna 6.1 och 17–23 med avseende på den ansvariga enheten.
- d) All relevant kommunikation mellan myndigheten och det berörda finansiella tillsynsorganet.

Kommissionen ska anta ett beslut om huruvida en förlängning ska beviljas inom den tidsfrist som anges i punkt 7. En förlängning beviljad enligt den här punkten får beviljas endast en gång.

Artikel 33

Lösande av meningsskiljaktigheter mellan finansiella tillsynsorgan i gränsöverskridande situationer

1. Myndigheten får på begäran av en eller flera finansiella tillsynsorgan enligt artikel 46, 47, 49 eller 54 i direktiv (EU) 2024/1640 bistå finansiella tillsynsorgan med att nå en överenskommelse i enlighet med förfarandet i punkterna 3, 4 och 5 i den här artikeln, eller i andra situationer där ett finansiellt tillsynsorgan motsätter sig förfarandet eller innehållet i ett annat finansiellt tillsynsorgans åtgärd, planerade åtgärd eller uteblivna åtgärd, i den mån den påverkar det finansiella tillsynsorganets egna tillsynsuppgifter och tillsynsansvar i förhållande till en viss icke utvald ansvarig enhet eller flera icke utvalda ansvariga enheter.

2. I andra fall än de som omfattas av artiklarna 46, 47, 49 och 54 i direktiv (EU) 2024/1640 ska ett finansiellt tillsynsorgan utan onödigt dröjsmål begära bistånd från myndigheten om en bestämmelse i unionsrätten kräver att detta finansiella tillsynsorgan tillsammans med ett annat finansiellt tillsynsorgan ingår en överenskommelse, ett arrangemang eller någon annan form av etablerat eller formaliserat samarbete som rör tillsynen av specifika icke utvalda ansvariga enheter, och något av följande inträffar:

a) Överenskommelsen har nåtts men en av parterna har i praktiken inte tillämpat eller anslutit sig till den.

b) Ett finansiellt tillsynsorgan konstaterar på grundval av objektiva skäl att meningsskiljaktigheter föreligger.

- c) Två månader har förflutit från den dag då ett finansiellt tillsynsorgan mottog en begäran från ett annat finansiellt tillsynsorgan om att vidta vissa åtgärder för att efterleva de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i denna förordning, och det anmodade tillsynsorganet har inte antagit ett beslut för att tillmötesgå denna begäran.
3. Direktionen ska bedöma varje begäran som avses i punkterna 1 och 2 och underrätta de berörda parterna om den anser att begäran är motiverad och avser att tillmötesgå den i enlighet med den här artikeln.
4. Myndigheten ska ange en tidsfrist för förlikningen mellan de finansiella tillsynsorganen med beaktande av relevanta tidsfrister som föreskrivs i unionsrätten och av hur komplex och brådskande frågan är. Under förlikningsskedet ska myndigheten agera som medlare. Myndigheten ska vid behov eller om detta föreskrivs i unionsrätten avge ett yttrande om hur meningsskiljaktigheten ska lösas.
5. Om de finansiella tillsynsorganen inte når en överenskommelse under det förlikningsskede som avses i punkt 4, eller om de underlåter att följa det yttrande som myndigheten avgett, får myndigheten ålägga dessa tillsynsorgan att vidta en specifik åtgärd eller avstå från en viss åtgärd för att lösa frågan och säkerställa överensstämmelse med unionsrätten. Myndighetens beslut ska vara bindande för de finansiella tillsynsorganen. Genom sitt beslut kan myndigheten kräva att de finansiella tillsynsorganen återkallar eller ändrar ett beslut som de har antagit eller att de använder sina befogenheter enligt tillämplig unionsrätt.
6. Myndigheten ska underrätta de finansiella tillsynsorganen om att förfarandena enligt punkterna 4 och 5 har avslutats, när så är tillämpligt tillsammans med det beslut som den fattat enligt punkt 5.
7. Alla åtgärder som de finansiella tillsynsorganen vidtar avseende förhållanden som är föremål för ett beslut enligt punkt 5 ska vara förenliga med ett sådant beslut.
8. I den rapport som avses i artikel 84 ska myndighetens ordförande ange arten och typen av meningsskiljaktigheter mellan de finansiella tillsynsorganen, de överenskommelser som nåtts och de beslut som fattats för att lösa meningsskiljaktigheterna.

Artikel 34

Åtgärder i fall av systematiska brister i tillsynen

1. Om ett finansiellt tillsynsorgan inte har tillämpat de åtgärder som fastställs i direktiv (EU)2024/1640 eller de bestämmelser i nationell rätt som införlivar det direktivet, eller har tillämpat åtgärder på ett sätt som framstår som en överträdelse av unionsrätten som leder till systematiska brister i dess tillsyn vilka påverkar flera ansvariga enheter och undergräver effektiviteten i tillsynssystemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, ska myndigheten agera i enlighet med de befogenheter som anges i punkterna 2, 3 och 4.
2. Myndigheten får på eget initiativ inleda en utredning av en potentiell överträdelse av unionsrätten enligt punkt 1 om den har en indikation på en sådan överträdelse på grundval av välunderbyggd information som samlats in av myndigheten när den utfört sina uppgifter enligt denna förordning.

Myndigheten får också utreda en påstådd överträdelse eller underlåtenhet att tillämpa unionsrätten efter en väl underbyggd begäran från en eller flera finansiella tillsynsorgan, Europaparlamentet eller kommissionen.

Om en utredning av en potentiell överträdelse av unionsrätten har begärts enligt första eller andra stycket ska myndigheten vederbörligen informera den part som lämnat in begäran om hur den avser att gå vidare med ärendet och om huruvida en utredning av den påstådda överträdelsen är motiverad. Om myndigheten beslutar att gå vidare med en utredning ska den först informera det berörda finansiella tillsynsorganet.

3. Det finansiella tillsynsorgan som är föremål för en utredning enligt punkt 2 ska utan dröjsmål förse myndigheten med all information som den begär för sin utredning, inbegripet hur de akter som avses i punkt 1 tillämpas i enlighet med unionsrätten.
4. Om det anses lämpligt och nödvändigt får myndigheten också, efter att ha informerat det finansiella tillsynsorgan som är föremål för utredning, ge alla andra finansiella tillsynsorgan möjlighet att översända information till myndigheten som de anser vara relevant eller direkt rikta en vederbörligen motiverad begäran om information till andra finansiella tillsynsorgan. Mottagarna av en sådan begäran ska utan onödigt dröjsmål förse myndigheten med tydlig, korrekt och fullständig information.

5. Myndigheten får senast inom sex månader från den dag då den inledde sin utredning till det finansiella tillsynsorgan som är föremål för utredning rikta en rekommendation i vilken den anger vilka åtgärder som krävs för efterlevnad av unionsrätten.

Innan myndigheten utfärdar en sådan rekommendation ska den samverka med det finansiella tillsynsorganet om den anser att sådan samverkan är lämplig för att åtgärda systematiska brister i tillsynen som leder till överträdelser av unionsrätten, i ett försök att enas om vilka åtgärder som krävs för efterlevnad av unionsrätten.

Det finansiella tillsynsorganet ska inom tio arbetsdagar från mottagandet av rekommendationen underrätta myndigheten om de åtgärder den har vidtagit, eller avser att vidta, för att säkerställa efterlevnad av unionsrätten.

6. Om det finansiella tillsynsorganet inte har rättat sig efter unionsrätten inom en månad från dagen för mottagandet av myndighetens rekommendation får kommissionen, efter att ha underrättats om detta av myndigheten eller på eget initiativ, avge ett formellt yttrande med krav på det finansiella tillsynsorganet att vidta nödvändiga åtgärder för att rätta sig efter unionsrätten. Kommissionens formella yttrande ska beakta myndighetens rekommendation.

Kommissionen ska avge ett sådant formellt yttrande inom tre månader från det datum då rekommendationen antogs. Kommissionen kan förlänga denna tidsfrist med en månad.

Myndigheten och det finansiella tillsynsorganet ska förse kommissionen med all nödvändig information.

7. Det finansiella tillsynsorganet ska inom tio arbetsdagar från mottagandet av det formella yttrande som avses i punkt 6, underrätta kommissionen och myndigheten om de åtgärder det har vidtagit eller avser att vidta för att rätta sig efter det formella yttrandet. När det finansiella tillsynsorganet vidtar åtgärder med avseende på frågor som är föremål för ett formellt yttrande ska det rätta sig efter det formella yttrandet.

AVSNITT 5

Tillsyn över den icke-finansiella sektorn

Artikel 35

Inbördes utvärderingar

1. Myndigheten ska periodiskt genomföra inbördes utvärderingar av hela eller delar av verksamheten inom icke-finansiella tillsynsorgan och de offentliga myndigheter som avses i artikel 52 i direktiv (EU) 2024/1640 för att uppnå mer enhetliga och ändamålsenliga tillsynsresultat. Myndigheten ska utarbeta metoder för objektiv bedömning och jämförelse av de icke-finansiella tillsynsorgan som utvärderas. Under planeringen och genomförandet av bedömningar ska i förekommande fall vederbörlig hänsyn tas till de utvärderingar, bedömningar och rapporter som utarbetats av internationella organisationer och mellanstatliga organ med kompetens på området för förhindrande av penningtvätt och finansiering av terrorism. I bedömningarna kan vederbörlig hänsyn även tas till den information som ingår i den centrala databas för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som upprättats enligt artikel 11 i denna förordning.

I de metoder som avses i första stycket ska hänsyn tas till tillsynsramens särdrag i fall där tillsynen anförtros självreglerande organ, inbegripet rollen för den offentliga myndighet som ansvarar för tillsynen över dessa organ enligt artikel 52 i direktiv (EU) 2024/1640 och tillsynsorganens särdrag i dessa fall.

2. Inbördes utvärderingar ska utföras av myndighetens personal tillsammans med relevant personal från de icke-finansiella tillsynsorganen och av de offentliga myndigheter som avses i artikel 52 i direktiv (EU) 2024/1640.

3. Den inbördes utvärderingen ska särskilt, men inte uteslutande, omfatta bedömningar av följande:

- a) Huruvida det icke-finansiella tillsynsorganets befogenheter och finansiella, mänskliga och tekniska resurser, nivå av oberoende samt styrningsarrangemang och yrkesstandarder är adekvata för att säkerställa en effektiv tillämpning av kapitel IV i direktiv (EU) 2024/1640.
- b) Ändamålsenlighet och grad av konvergens som uppnåtts i tillämpningen av unionsrätten och i tillsynspraxisen samt i vilken utsträckning denna praxis uppfyller målen i unionsrätten.

- c) Tillämpning av bästa praxis som utvecklats av icke-finansiella tillsynsorgan och som med fördel kan antas av andra sådana myndigheter.
- d) Ändamålsenlighet och grad av konvergens som uppnåtts vad gäller efterlevnaden av de bestämmelser som antagits för att genomföra unionsrätten, inbegripet sanktionsavgifter som ålagts och administrativa åtgärder som tillämpats gentemot ansvariga personer om dessa bestämmelser inte har följts.

4. Myndigheten ska ta fram en rapport med resultaten av den inbördes utvärderingen. Denna rapport från inbördes utvärderingar ska utarbetas gemensamt av personal från myndigheten och relevant personal från de icke-finansiella tillsynsorgan och av de offentliga myndigheter som avses i artikel 52 i direktiv (EU) 2024/1640 som medverkat i den inbördes utvärderingen och antas av direktionen efter det att denna mottagit synpunkter från styrelsen i tillsynssammansättning om i vilken mån tillämpningen av metoden är samstämmig med andra rapporter från inbördes utvärderingar. Rapporten ska omfatta redogörelser och anvisningar för uppföljningsåtgärder som anses lämpliga, proportionella och nödvändiga som ett resultat av den inbördes utvärderingen. Dessa uppföljningsåtgärder får antas i form av riktlinjer och rekommendationer enligt artikel 54 och yttranden enligt artikel 55 i denna förordning. De icke-finansiella tillsynsorganen och de offentliga myndigheter som avses i artikel 52 i direktiv (EU) 2024/1640 ska göra sitt yttersta för att följa utfärdade riktlinjer och rekommendationer i enlighet med artikel 54.3 i denna förordning.

5. Myndigheten ska offentliggöra resultatet av den inbördes utvärderingen på sin webbplats och underrätta åtminstone Europaparlamentet om detta resultat. Den ska avge ett yttrande till kommissionen om den anser, med beaktande av resultatet från den inbördes utvärderingen eller annan information som den inhämtar när den utför sina uppgifter, att ytterligare harmonisering av unionsreglerna för ansvariga enheter inom den icke-finansiella sektorn eller för icke-finansiella tillsynsorgan skulle vara nödvändig ur unionens synvinkel.

6. Två år efter offentliggörandet av rapporten från den inbördes utvärderingen ska myndigheten ta fram en uppföljningsrapport. Uppföljningsrapporten ska utarbetas gemensamt av personal från myndigheten och relevant personal från de icke-finansiella tillsynsorgan som medverkat i den inbördes utvärderingen och antas av direktionen efter att denna mottagit synpunkter från styrelsen i tillsynssammansättning om i vilken mån tillämpningen av metodiken i rapporten är samstämmig med andra rapporter från inbördes utvärderingar. Uppföljningsrapporten ska omfatta en bedömning av hur adekvata och ändamålsenliga de åtgärder är som de icke-finansiella tillsynsorgan som varit föremål för den inbördes utvärderingen vidtagit som svar på uppföljningsåtgärderna i rapporten om den inbördes utvärderingen. Myndigheten ska offentliggöra uppföljningsrapportens resultat på sin webbplats.

7. För tillämpningen av den här artikeln ska direktionen vartannat år anta en arbetsplan för den inbördes utvärderingen efter samråd med styrelsen i tillsynssammansättning. Denna arbetsplan för den inbördes utvärderingen ska återspegla erfarenheterna från tidigare förfaranden för inbördes utvärdering och diskussionerna i styrelsen i tillsynssammansättning. Styrelsen i tillsynssammansättning får med två tredjedelars majoritet bland sina ledamöter begära att direktionen antar en ny plan. Arbetsplanen för den inbördes utvärderingen ska utgöra en separat del av det årliga och det fleråriga arbetsprogrammet och ingå i det samlade programdokumentet som avses i artikel 65. I brådskande fall eller vid oförutsedda händelser får myndigheten besluta att genomföra ytterligare inbördes utvärderingar.

8. Om inbördes utvärderingar avser tillsynsverksamhet som i en eller flera medlemsstater utförs av självreglerande organ ska den inbördes utvärderingen omfatta en bedömning av de åtgärder som vidtagits enligt artikel 52 i direktiv (EU) 2024/1640 av den offentliga myndighet som ansvarar för övervakning av dessa organ för att säkerställa att de utför sina uppgifter på ett adekvat och effektivt sätt.

9. Om inbördes utvärderingar avser tillsynsverksamhet som i en eller flera medlemsstater utförs av självreglerande organ ska dessa självreglerande organ inte vara skyldiga att delta. Om de emellertid uttrycker ett intresse för att delta i en inbördes utvärdering ska personal vid dessa organ som anförtratts tillsynsuppgifter tillåtas delta i den inbördes utvärderingen.

Artikel 36

Samordning och underlättande av arbetet i tillsynskollegier för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism inom den icke-finansiella sektorn

1. Inom ramen för myndighetens befogenheter och utan att det påverkar befogenheterna hos relevanta icke-finansiella tillsynsorgan enligt artikel 50 i direktiv (EU) 2024/1640 ska myndigheten bistå vid inrättandet och driften av tillsynskollegier för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism inom den icke-finansiella sektorn när det gäller ansvariga enheter inom den icke-finansiella sektorn som har etableringar i flera medlemsstater i enlighet med den artikeln.

2. För tillämpningen av punkt 1 får myndigheten

- a) föreslå att det inrättas ett kollegium om inget sådant kollegium har inrättats trots att myndigheten anser att den ansvariga enhetens riskexponering för penningtvätt och finansiering av terrorism och omfattningen av dess gränsöverskridande verksamhet skulle motivera inrättandet av ett kollegium, samt kalla till och organisera kollegiets sammanträden,
- b) bistå vid organiseringen av kollegiets sammanträden och i bedömningen av huruvida villkoren för tredjeländers deltagande i kollegiet är uppfyllda, om relevanta icke-finansiella tillsynsorgan begär detta,
- c) bistå vid organiseringen av gemensamma tillsynsplaner och gemensamma inspektioner på plats eller utredningar på distans,
- d) bistå de icke-finansiella tillsynsorganen i arbetet med att samla in och dela all relevant information för att underlätta kollegiets arbete och göra sådan information tillgänglig för tillsynsorganen i kollegiet,
- e) främja ändamålsenlig och effektiv tillsynsverksamhet och tillsynspraxis, inbegripet värdering av de risker som ansvariga enheter i den icke-finansiella sektorn är eller kan vara utsatta för,
- f) bistå icke-finansiella tillsynsorgan på deras specifika begäran, inbegripet begäranden om medling mellan icke-finansiella tillsynsorgan i de situationer som omfattas av artikel 50.2 och 50.3 i direktiv (EU) 2024/1640.

3. Vid tillämpningen av punkt 1 ska myndighetens personal ha full rätt att delta i tillsynskollegierna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Efter överenskommelse med de berörda icke-finansiella tillsynsorganen ska myndighetens personal kunna delta i den verksamhet inom kollegiet som utförs gemensamt av två eller flera icke-finansiella tillsynsorgan, inbegripet inspektioner på plats av de ansvariga enheter i den icke-finansiella sektorn, med undantag för de som omfattas av artikel 3.3 a och b i förordning (EU) 2024/1624.

Artikel 37

Varningar om överträdelser av unionsrätten som begås av icke-finansiella tillsynsorgan och offentliga myndigheter som övervakar självreglerande organ

1. Om myndigheten har skäl att misstänka att ett icke-finansiellt tillsynsorgan eller en offentlig myndighet som övervakar de självreglerande organ som avses i artikel 52 i direktiv (EU) 2024/1640 inte har tillämpat de unionsakter eller den nationella lagstiftning som avses i artikel 1.2 i denna förordning, eller har tillämpat dem på ett sätt som framstår som en överträdelse av unionsrätten, ska den informera det berörda tillsynsorganet eller den berörda offentliga myndigheten om dessa misstänkta överträdelser och utreda dem.

Vid tillämpningen av första stycket får myndigheten agera på begäran av ett eller flera icke-finansiella tillsynsorgan, en eller flera offentliga myndigheter, Europaparlamentet, rådet eller kommissionen, eller på eget initiativ, även när en sådan åtgärd grundar sig på väl underbyggd information från fysiska eller juridiska personer enligt artikel 90.

2. Myndigheten ska av det berörda tillsynsorganet eller den berörda offentliga myndigheten kunna begära all information som den anser vara nödvändig för sin utredning, inbegripet information om hur de unionsakter eller den nationella lagstiftning som avses i artikel 1.2 i denna förordning tillämpas i enlighet med unionsrätten, men med undantag för information som omfattas av konfidentialitet vid juridisk rådgivning, såvida inte undantagen i artikel 21.2 andra stycket och artikel 70.2 andra stycket i förordning (EU) 2024/1624 och i artikel 52.3 a i direktiv (EU) 2024/1640 är tillämpliga.

Det berörda tillsynsorganet eller den berörda offentliga myndigheten ska utan dröjsmål förse myndigheten med den begärda informationen.

Om den begärda informationen från det berörda tillsynsorganet eller den berörda offentliga myndigheten har visat sig eller bedöms vara otillräcklig för att erhålla den information som anses nödvändig för att kunna utreda den misstänkta överträdelsen, får myndigheten, efter att ha informerat det berörda tillsynsorganet eller den berörda offentliga myndigheten, rikta en vederbörligt motiverad begäran om information direkt till andra tillsynsorgan eller offentliga myndigheter som övervakar självreglerande organ.

Mottagaren av en sådan begäran ska utan onödigt dröjsmål förse myndigheten med tydlig, korrekt och fullständig information.

3. Myndigheten får senast inom sex månader från det att den inledde sin utredning rikta en rekommendation till det berörda tillsynsorganet eller den offentliga myndigheten i vilken den anger vilka åtgärder som krävs för att åtgärda den fastställda överträdelsen.

Innan myndigheten utfärdar en sådan rekommendation ska den samverka med det berörda tillsynsorganet eller offentliga myndigheten om den anser att sådan samverkan är lämplig för att åtgärda överträdelsen, i ett försök att enas om vilka åtgärder som krävs för detta ändamål.

Det berörda tillsynsorganet eller den berörda offentliga myndigheten ska inom tio arbetsdagar från mottagandet av rekommendationen underrätta myndigheten om de åtgärder som det eller den har vidtagit, eller avser att vidta, för att åtgärda överträdelsen.

4. Om tillsynsorganet eller den offentliga myndigheten inte har åtgärdat den konstaterade överträdelse som avses i punkt 3 första stycket inom en månad från mottagandet av myndighetens rekommendation ska myndigheten utfärda en varning med detaljerade uppgifter om överträdelsen och vilka åtgärder som ska vidtas av dem som varningen riktar sig till för att mildra dess effekter.

Den varning som avses i första stycket ska riktas till följande organ:

a) Om det gäller ett icke-finansiellt tillsynsorgan, till motsvarande tillsynsorgan i andra medlemsstater och, om tillsynsorganet är ett självreglerande organ, till dess offentliga myndighet.

b) Om det gäller en offentlig myndighet, till de självreglerande organ som står under dess tillsyn.

5. Så snart det berörda tillsynsorganet eller den berörda offentliga myndigheten har åtgärdat överträdelsen ska myndigheten informera mottagarna av den varning som avses i punkt 4 om att överträdelsen har åtgärdats och att de riskreducerande åtgärderna har upphört.

Artikel 38

Lösande av meningsskiljaktigheter mellan icke-finansiella tillsynsorgan i gränsöverskridande situationer

1. Myndigheten får på begäran av ett eller flera icke-finansiella tillsynsorgan enligt artikel 46, 47, 50 eller 54 i direktiv (EU) 2024/1640 bistå icke-finansiella tillsynsorgan med att nå en överenskommelse i enlighet med förfarandet i punkterna 3 och 4 i den här artikeln, eller i andra situationer där ett icke-finansiellt tillsynsorgan är av en annan mening om förfarandet eller innehållet i ett annat icke-finansiellt tillsynsorgans åtgärd, planerade åtgärd eller uteblivna åtgärd, i den mån den påverkar myndighetens egna tillsynsuppgifter och tillsynsansvar i förhållande till en viss ansvarig enhet eller flera ansvariga enheter.

2. I andra fall än de som omfattas av artikel 46, 47, 50 och 54 i direktiv (EU) 2024/1640 ska ett icke-finansiellt tillsynsorgan utan onödigt dröjsmål begära bistånd från myndigheten om en bestämmelse i unionsrätten kräver att detta icke-finansiella tillsynsorgan tillsammans med ett annat icke-finansiellt tillsynsorgan eller andra icke-finansiella tillsynsorgan ingår en överenskommelse, ett arrangemang eller någon annan form av etablerat eller formaliserat samarbete som rör tillsynen av specifika ansvariga enheter, och något av följande inträffar:

a) Överenskommelsen har nåtts men en av parterna har i praktiken inte tillämpat eller anslutit sig till den.

b) Ett icke-finansiellt tillsynsorgan konstaterar på grundval av objektiva skäl att meningsskiljaktigheter föreligger.

c) Två månader har förflutit från den dag då ett icke-finansiellt tillsynsorgan mottog en begäran från ett annat icke-finansiellt tillsynsorgan om att vidta vissa åtgärder för att efterleva de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i denna förordning, och det anmodade tillsynsorganet har inte antagit ett beslut för att tillmötesgå denna begäran.

3. Direktionen ska bedöma varje begäran som avses i punkterna 1 och 2 och underrätta de berörda parterna om den anser att begäran är motiverad och avser att tillmötesgå den i enlighet med den här artikeln.

4. Myndigheten ska ange en tidsfrist för förlikningen mellan de icke-finansiella tillsynsorganen med beaktande av relevanta tidsfrister som föreskrivs i unionsrätten och av hur komplex och brådskande frågan är. Under förlikningsskedet ska myndigheten agera som medlare. Myndigheten ska vid behov eller om detta föreskrivs i unionsrätten avge ett yttrande om hur meningsskiljaktigheten ska lösas.

AVSNITT 6

Stöd- och samordningsmekanism för finansunderrättelseenheter

Artikel 39

Samarbete mellan myndigheten och finansunderrättelseenheter

1. Myndigheten ska ansvara för att säkerställa ett effektivt och konsekvent samarbete mellan finansunderrättelseenheter inom ramen för stöd- och samordningsmekanismen för finansunderrättelseenheter. I detta syfte ska myndigheten stödja och samordna finansunderrättelseenheters verksamhet.
2. Myndigheten och finansunderrättelseenheter ska vara skyldiga att samarbeta lojalt, även när det gäller gemensamma analyser som stöds eller initieras av myndigheten, och vara skyldiga att utbyta information som är nödvändig för att de ska kunna fullgöra sina respektive uppgifter.
3. Myndigheten ska ha särskilda personalresurser, finansiella resurser och it-resurser för att stödja de uppgifter som avses i artikel 5.5 och ska vid behov säkerställa organisatorisk åtskillnad mellan den personal som arbetar med dessa uppgifter och den personal som utför de uppgifter som rör myndighetens tillsynsverksamhet.

En finansunderrättelseenhet får underrätta myndigheten om en annan finansunderrättelseenhet underlåter att samarbeta. I detta fall ska myndigheten agera som medlare.

Artikel 40

Genomförande av gemensamma analyser

1. Myndigheten ska fastställa metoder och kriterier för urval och prioritering av fall som är relevanta för genomförandet av gemensamma analyser i enlighet med artikel 32 i direktiv (EU) 2024/1640, som ska biträdas av myndigheten.
2. För tillämpningen av punkt 1 ska myndigheten årligen utarbeta en förteckning över prioriterade områden för genomförande av gemensamma analyser. Förteckningen kan ses över om nya prioriterade områden fastställs.
3. Om en finansunderrättelseenhet i en medlemsstat, enligt artikel 32 i direktiv (EU) 2024/1640 och med beaktande av de kriterier som avses i punkt 1 i den här artikeln, identifierar ett möjligt behov av gemensam analys tillsammans med en eller flera finansunderrättelseenheter i andra medlemsstater ska den meddela detta till myndigheten.

Myndigheten ska registrera alla meddelanden som mottagits enligt första stycket i den här punkten och bedöma ärendets relevans i enlighet med de metoder och kriterier som avses i punkt 1. Om myndigheten bedömer att ärendet är relevant ska den inom fem dagar från det första meddelandet informera finansunderrättelseenheter i alla berörda medlemsstater och inbuda dem att delta i den gemensamma analysen. I detta syfte ska myndigheten använda säkra kommunikationskanaler. Finansunderrättelseenheter i alla berörda medlemsstater ska överväga att delta i den gemensamma analysen.

4. Om minst en annan finansunderrättelseenhet samtycker till att delta i den gemensamma analysen ska myndigheten säkerställa att den gemensamma analysen inleds inom 20 dagar från datumet för den första bedömning som avses i punkt 3 andra stycket, såvida inte ärendets brådskande karaktär motiverar en kortare tidsfrist.
5. Om en finansunderrättelseenhet avstår från att delta i en gemensam analys ska den redogöra skriftligen för anledningen till detta inom fem dagar från datumet för inbjudan. Myndigheten ska utan dröjsmål lämna denna redogörelse till den finansunderrättelseenhet som identifierat behovet av gemensam analys.

6. Med uttryckligt samtycke från samtliga finansunderrättelseenheter som deltar i den gemensamma analysen ska de anställda hos myndigheten som bistår vid den gemensamma analysen beviljas åtkomst till alla uppgifter som rör föremålet för ärendet och kunna behandla dem för att bistå vid den gemensamma analysen.

Om en finansunderrättelseenhet vägrar att ge myndighetens personal tillgång till uppgifter som rör föremålet för ärendet ska den säkerställa att informationen tillhandahålls på ett annat sätt, som inte hindrar myndighetens personal från att tillhandahålla operativt stöd till den gemensamma analysen eller på annat sätt undergräver dess förmåga att tillhandahålla sådant stöd i praktiken.

Om flera finansunderrättelseenheter vägrar att bevilja tillgång till de uppgifter som rör föremålet för ärendet ska myndigheten göra en ny bedömning av huruvida de uppgifter som dess personal skulle utföra motiverar dess stöd för den gemensamma analysen och överväga att rekommendera att den gemensamma analysen utförs utan dess stöd i stället.

7. Myndigheten ska tillhandahålla alla nödvändiga resurser i form av verktyg och operativt stöd för genomförande av den gemensamma analysen i enlighet med utarbetade metoder och förfaranden. Myndigheten ska särskilt upprätta en särskild och säker kommunikationskanal för den gemensamma analysen och bistå med lämplig teknisk samordning, inbegripet it-stöd liksom budget- och logistikstöd.

8. Efter uttryckligt samtycke från alla finansunderrättelseenheter som deltar i den gemensamma analysen ska den personal vid myndigheten som bistår vid den gemensamma analysen ha rätt att på grundval av ett system med träff/ingen träff samköra uppgifterna från dessa finansunderrättelseenheter med uppgifter som gjorts tillgängliga av andra finansunderrättelseenheter och unionens organ och byråer inom ramen för deras respektive mandat.

Vid en träff ska myndigheten dela med sig av den information som gav upphov till träffen till alla finansunderrättelseenheter som deltar i den gemensamma analysen i den utsträckning som uppgiftslämnaren har gett tillstånd till att dela informationen och informationen är nödvändig för att genomföra den gemensamma analysen.

Vid tillämpningen av den här punkten ska myndigheten använda ett system som utformats för samkörning av information som är relevant för att förhindra penningtvätt, förbrott till penningtvätt och finansiering av terrorism på ett proportionerligt sätt. Detta system ska säkerställa en säkerhets- och sekretessnivå som står i proportion till typen och omfattningen av den samkörda informationen. I de metoder och förfaranden som ska fastställas för genomförandet av de gemensamma analyserna enligt artikel 43.1 och i de samarbetsarrangemang som ska ingås enligt artikel 94.2 ska metoderna för att genomföra samkörningen på grundval av ett system med träff/ingen träff som avses i första stycket i den här punkten anges.

Artikel 41

Rapportering och överföring av resultat från gemensamma analyser

1. Om resultaten av en gemensam analys visar att det finns rimliga skäl att misstänka att penningtvätt eller annan brottslig verksamhet pågår eller har ägt rum i fråga om vilken Eppo skulle kunna utöva sina befogenheter i enlighet med artiklarna 22, 25.2 och 25.3 i förordning (EU) 2017/1939, ska myndigheten utan onödigt dröjsmål rapportera resultaten av den gemensamma analysen och all ytterligare relevant information till Eppo.

2. Myndigheten ska i samråd med Eppo utarbeta utkast till tekniska standarder för genomförande för att specificera det format som ska användas av myndigheten för rapportering av informationen till Eppo.

Myndigheten ska överlämna dessa utkast till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 27 juni 2026.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 53.

3. Om resultaten av den gemensamma analysen visar att det finns rimliga skäl att misstänka att penningtvätt eller annan brottslig verksamhet pågår eller har ägt rum i fråga om vilken Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) skulle kunna utöva sina befogenheter i enlighet med artikel 8 i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013, ska myndigheten överföra resultaten av den gemensamma analysen och all ytterligare relevant information till Olaf.

4. Efter uttryckligt samtycke från alla finansunderrättelseenheter som deltar i den gemensamma analysen och om resultaten av den gemensamma analysen visar att det finns rimliga skäl att misstänka att ett brott har begåtts för vilket Europol skulle kunna utöva sina befogenheter i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 ⁽³⁸⁾, ska myndigheten överföra resultaten av den gemensamma analysen och all ytterligare relevant information till Europol.
5. Efter uttryckligt samtycke från alla finansunderrättelseenheter som deltar i den gemensamma analysen och om resultaten av den gemensamma analysen visar att det finns rimliga skäl att misstänka att ett brott har begåtts för vilket Eurojust skulle kunna utöva sina befogenheter i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727 ⁽³⁹⁾, ska myndigheten överföra resultaten av den gemensamma analysen och all ytterligare relevant information till Eurojust.
6. Myndigheten, Eppo, Europol, Eurojust och Olaf får utbyta strategisk och annan icke-operativ information, såsom typologier och riskindikatorer, inom de områden som omfattas av deras behörighet.

Villkoren för det informationsutbyte som avses i första stycket ska fastställas i de samarbetsarrangemang som avses i artikel 94.

Artikel 42

Begäran från myndigheten om inledande av gemensamma analyser

1. Om myndigheten upptäcker ett potentiellt behov av att genomföra en gemensam analys enligt artikel 40 i denna förordning eller artikel 32 i direktiv (EU) 2024/1640 ska den informera de berörda finansunderrättelseenheter om detta och begära att de deltar i den gemensamma analysen.
2. De berörda finansunderrättelseenheter ska utan onödigt dröjsmål informera myndigheten om sitt beslut avseende den begäran som avses i punkt 1, och därvid göra sitt bästa för att göra detta inom fem dagar från mottagandet av begäran.
3. Om en finansunderrättelseenhet som har uppmanats att delta i den gemensamma analysen avslår en begäran från myndigheten enligt punkt 1, ska den utan onödigt dröjsmål informera myndigheten om skälen till sitt beslut, och därvid göra sitt bästa för att göra detta inom fem dagar från mottagandet av begäran.

Artikel 43

Översyn av metoder och förfaranden för gemensamma analyser och deras genomförande

1. Myndigheten ska fastställa metoder och förfaranden för genomförande av gemensamma analyser, periodiskt se över dem och uppdatera dem när så krävs. Kraven på översyn och uppdatering ska också vara tillämplig för de metoder och kriterier som avses i artikel 40.1.
2. De finansunderrättelseenheter som har deltagit eller på annat sätt medverkat i gemensamma analyser kan lämna synpunkter till myndigheten på hur analyserna genomförts, inbegripet synpunkter på myndighetens operativa stöd vid analysen samt synpunkter på analysresultaten, tillämpade metoder och förfaranden enligt punkt 1, de tillgängliga verktygen och samordningen mellan de deltagande finansunderrättelseenheter. Synpunkter som betecknats som konfidentiella ska inte delas med andra finansunderrättelseenheter.
3. På grundval av de synpunkter som avses i punkt 2 eller på eget initiativ kan myndigheten utfärda en uppföljningsrapport om genomförandet av den gemensamma analysen, inbegripet förslag till ändringar av metoder och förfaranden för genomförandet av den gemensamma analysen samt slutsatser om resultaten av den gemensamma analysen. Uppföljningsrapporten ska delas med alla finansunderrättelseenheter utan att konfidentiell eller skyddad information sprids. Slutsatser och rekommendationer med avseende på genomförandet av den gemensamma analysen ska delas med alla finansunderrättelseenheter som deltagit i denna gemensamma analys, och med alla andra finansunderrättelseenheter i den utsträckning dessa slutsatser och rekommendationer inte innehåller konfidentiell eller skyddad information.

⁽³⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF (EUT L 135, 24.5.2016, s. 53).

⁽³⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727 av den 14 november 2018 om Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust), och om ersättning och upphävande av rådets beslut 2002/187/RIF (EUT L 295, 21.11.2018, s. 138).

*Artikel 44***Nationella FIU-representanter**

1. Finansunderrättelseenheten i varje medlemsstat ska utstationera en eller flera medlemmar ur sin personal vid myndigheten. Den nationella FIU-representanten ska ha myndighetens huvudkontor som sin sedvanliga arbetsplats.
2. FIU-representanter ska ha status som anställda vid den utstationerande finansunderrättelseenheten, och detta gäller från det att de utses och under hela deras utstationering. Medlemsstaterna ska utse sin FIU-representant på grundval av bevisat omfattande relevant och praktisk erfarenhet av uppgifter på området för finansunderrättelseuppgifter. Representanten ska vara fortsatt underställd den utstationerande finansunderrättelseenhetens ledning och följa dess säkerhets- och konfidentialitetsregler, inbegripet relevant nationell rätt.
3. Styrelsen i FIU-sammansättning får avvisa en person som har utsetts till FIU-representant om denna person inte uppfyller de kriterier som anges i punkt 2. Mandatet för FIU-representanter ska vara tre år och kan förnyas en gång efter godkännande från den utstationerande finansunderrättelseenheten.
4. FIU-representanter ska bistå myndigheten i genomförandet av de uppgifter som anges i artikel 5.5. I detta syfte ska FIU-representanterna under utstationeringens löptid beviljas åtkomst till myndighetens data och information i den utsträckning som behövs för att de ska kunna utföra sina uppgifter.
5. FIU-representanter ska beviljas åtkomst till alla data som den utstationerande finansunderrättelseenheten har åtkomst till för att kunna genomföra de uppgifter som avses i artikel 5.5.
6. Direktionen ska besluta om FIU-representanternas rättigheter och skyldigheter i förhållande till myndigheten, och därvid beakta den ståndpunkt som uttrycks av styrelsen i FIU-sammansättning. Finansunderrättelseenheterna ska säkerställa att deras FIU-representant iakttar dessa rättigheter och skyldigheter.

*Artikel 45***Ömsesidigt bistånd på området för samarbete mellan finansunderrättelseenheter**

1. För att främja samarbete mellan finansunderrättelseenheter och stödja deras verksamhet ska myndigheten, med beaktande av finansunderrättelseenheternas behov, främja gemensamma strategier, metoder och bästa praxis. Myndigheten ska också organisera och underlätta särskilt följande:
 - a) Fortbildningsprogram, inbegripet avseende teknisk innovation.
 - b) Personalutbyte och system för utstationering av personal, inbegripet utstationering av personal från finansunderrättelseenheter i medlemsstaterna till myndigheten.
 - c) Utbyte av praxis mellan finansunderrättelseenheter, inbegripet expertis inom specifika områden.
 - d) Utveckling eller upphandling av it-verktyg och it-tjänster för att stärka finansunderrättelseenheternas analyskapacitet.
2. En finansunderrättelseenhet får till myndigheten lämna en begäran om bistånd med koppling till finansunderrättelseenhetens uppgifter; i begäran ska anges vilken typ av bistånd den begär från myndighetens personal, från personalen vid en eller flera finansunderrättelseenheter eller en kombination av dessa. Den finansunderrättelseenhet som begär bistånd ska säkerställa att tillgång ges till all information och alla uppgifter som behövs för att kunna tillhandahålla biståndet. Myndigheten ska inneha och regelbundet uppdatera information inom finansunderrättelseenheternas specifika områden för expertis och förmåga när det gäller att tillhandahålla ömsesidigt bistånd med koppling till finansunderrättelseenheternas uppgifter.
3. Myndigheten ska göra sitt yttersta för att tillhandahålla det begärda biståndet, inbegripet genom att överväga att använda sina egna personalresurser samt att samordna och underlätta bistånd från andra finansunderrättelseenheter på frivillig basis.

4. I början av varje år ska myndighetens ordförande informera styrelsen i FIU-sammansättning om vilka personalresurser myndigheten kan tilldela för det bistånd som avses i punkt 2 i denna artikel. Om förändringar i tillgången på personalresurser sker på grundval av de uppgifter som avses i artikel 5.5 ska myndighetens ordförande informera styrelsen i FIU-sammansättning om detta.

Artikel 46

Medling mellan finansunderrättelseenheter

1. Myndigheten får underlätta en lösning i händelse av meningsskiljaktighet mellan två eller flera finansunderrättelseenheter i enskilda fall som rör samarbete, inbegripet informationsutbyte, enligt direktiv (EU) 2024/1640. Syftet med sådan medling ska vara att jämkä samman isärgående synpunkter hos finansunderrättelseenheter och att anta ett icke-bindande yttrande.

2. Om en meningsskiljaktighet inte kan lösas genom direkt kontakt och dialog mellan de berörda finansunderrättelseenheter ska myndigheten inleda ett medlingsförfarande på begäran av en eller flera av dessa finansunderrättelseenheter. Myndigheten får också på eget initiativ föreslå att ett medlingsförfarande ska inledas. Medling får endast genomföras med samtycke av alla berörda finansunderrättelseenheter.

3. Medlingsförfarandet ska inledas inför styrelsen i FIU-sammansättning. Alla ledamöter i styrelsen i FIU-sammansättning, utom cheferna för de finansunderrättelseenheter som berörs av meningsskiljaktigheten, ska sträva efter att jämkä samman synpunkterna hos de finansunderrättelseenheter som berörs av meningsskiljaktigheten och enas om ett icke-bindande yttrande. I förekommande fall får experter från kommissionen bjudas in att delta i medlingsförfarandet i egenskap av rådgivare.

4. Styrelsen i FIU-sammansättning ska anta arbetsordningen för medlingsförfaranden, inbegripet de tillämpliga tidsfristerna.

5. Om en finansunderrättelseenhet som berörs av en meningsskiljaktighet vägrar att delta i medlingsförfarandet ska den underrätta myndigheten och de andra finansunderrättelseenheter som berörs av meningsskiljaktigheten om skälen till sitt beslut inom den tidsfrist som anges i den arbetsordning som avses i punkt 4.

6. Inom tre månader från antagandet av det icke-bindande yttrande som avses i punkt 3 ska de finansunderrättelseenheter som berörs av meningsskiljaktigheten rapportera till styrelsen i FIU-sammansättning om de åtgärder som de har vidtagit som svar på yttrandet eller, om de inte har vidtagit några åtgärder, om skälen till att de inte har gjort det.

Artikel 47

FIU.net

1. Myndigheten ska säkerställa att värdtjänster för FIU.net bedrivs på ett adekvat och säkert sätt utan avbrott samt säkerställa förvaltning, underhåll och utveckling av FIU.net. Myndigheten ska, med beaktande av finansunderrättelseenheters behov, säkerställa att den mest avancerade och säkra tillgängliga tekniken används för FIU.net, efter en kostnadsnyttöanalys.

2. Myndigheten ska säkerställa att FIU.net fungerar avbrottsfritt och är uppdaterat. Om det behövs stöd eller förstärkning vid informationsutbytet och samarbetet mellan finansunderrättelseenheter, och med utgångspunkt i dessa enheters behov, ska myndigheten ta fram och implementera eller på annat sätt tillgängliggöra uppgraderade eller ytterligare funktioner för FIU.net.

3. Myndigheten ska även ansvara för följande uppgifter avseende FIU.net:

a) Vidtagande av lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att säkerställa en säkerhetsnivå som skyddar personuppgifter.

b) Planering, samordning, förvaltning och stöd i samband med tester.

c) Säkerställande av lämpliga finansiella resurser.

d) Tillhandahållande av kurser för slutanvändare i de tekniska aspekterna av FIU.net.

4. För att kunna genomföra de uppgifter som avses i punkterna 1, 2 och 3 ska myndigheten ha befogenhet att ingå rättsligt bindande avtal eller överenskommelser med tredje partens tjänsteleverantörer, efter lämpliga granskningar av deras säkerhetsstandarder.

5. Myndigheten ska anta och införa de åtgärder som behövs för genomförande av de uppgifter som avses i den här artikeln, inbegripet en säkerhetsplan, en kontinuitetsplan och en katastrofplan för FIU.net.

6. Styrelsen i FIU-sammansättning får enhälligt besluta att tillfälligt upphäva åtkomsten för en finansunderrättelseenhet, dess motsvarighet i ett tredjeland, eller ett unionsorgan eller en unionsbyrå, till FIU.net om den har skäl att anta att en sådan åtkomst skulle äventyra genomförandet av kapitel III i direktiv (EU) 2024/1640 och säkerheten och sekretessen för den information som innehas av finansunderrättelseenheter och som utbyts genom FIU.net-systemet, inbegripet när det finns farhågor om en finansunderrättelseenhets bristande oberoende och autonomi.

Om styrelsen i FIU-sammansättning antar ett beslut om att tillfälligt upphäva en finansunderrättelseenhets åtkomst till FIU.net, ska styrelsen fatta ett enhälligt beslut genom omröstning bland alla ledamöter i styrelsen i FIU-sammansättning, utom chefen för finansunderrättelseenheten i fråga.

Styrelsen i FIU-sammansättning ska fastställa kriterierna för tillfälligt upphävande av åtkomsten till FIU.net och anta en arbetsordning för ett sådant upphävande.

Artikel 48

Inbördes utvärdering

1. Myndigheten ska inrätta en process för inbördes utvärdering av finansunderrättelseenheternas verksamhet enligt kapitel III i direktiv (EU) 2024/1640 för att stärka enhetligheten och effektiviteten i finansunderrättelseenheternas verksamhet och underlätta utbytet av bästa praxis mellan finansunderrättelseenheterna. Myndigheten ska utveckla metoder för att möjliggöra en objektiv bedömning av de utvärderade finansunderrättelseenheterna och även utarbeta en arbetsordning för genomförandet av inbördes utvärderingar.

I förekommande fall ska planeringen och genomförandet av inbördes utvärderingar ta vederbörlig hänsyn till de utvärderingar, bedömningar och rapporter som utarbetas av internationella organisationer och mellanstatliga organ med behörighet att förebygga och upptäcka penningtvätt, dess förbrott och finansiering av terrorism.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska myndigheten inrätta en grupp för inbördes utvärdering, som ska bestå av personal från myndigheten och företrädare från de finansunderrättelseenheter som deltar i den inbördes utvärderingen.

3. Den inbördes utvärderingen av en finansunderrättelseenhets verksamhet ska särskilt, men inte uteslutande, omfatta bedömningar av följande:

a) Huruvida finansunderrättelseenhetens resurser, inbegripet personalresurser, tekniska resurser och it-resurser, är tillräckliga för att den ska kunna fylla sina funktioner.

b) De åtgärder som vidtagits för att säkerställa att finansunderrättelseenheten är operativt oberoende och autonom och inte utsätts för otillbörlig påverkan.

c) De åtgärder som finansunderrättelseenheten har vidtagit för att skydda informationens säkerhet och konfidentialitet.

d) Finansunderrättelseenhetens funktion att ta emot rapporter om misstänkta transaktioner och andra upplysningar, inbegripet antal och typ av mottagna upplysningar och deras kvalitet.

e) De åtgärder som finansunderrättelseenheten har vidtagit för att förbättra de ansvariga enheternas rapportering av misstänkta transaktioner, särskilt när det gäller kvalitet.

f) Finansunderrättelseenhetens tillgång till och användning av ytterligare information för att förbättra sin analys.

g) De verktyg som finansunderrättelseenheten använder för att genomföra en analys.

- h) I vilken utsträckning finansunderrättelseenhetens analys och spridning stöder de operativa behoven hos de myndigheter som har behörighet att utreda och lagföra penningtvätt, brott till penningtvätt och finansiering av terrorism.
- i) Inhemskt samarbete mellan finansunderrättelseenheten och andra behöriga myndigheter.
- j) Gränsöverskridande samarbete mellan finansunderrättelseenheten och finansunderrättelseenheter från andra medlemsstater.

4. Myndigheten ska ta fram en rapport med resultaten av den inbördes utvärderingen. Denna rapport från den inbördes utvärderingen ska utarbetas gemensamt av personal från myndigheten och den berörda personalen från de finansunderrättelseenheter som ingår i gruppen för inbördes utvärdering och ska antas av direktionen efter att denna mottagit synpunkter från styrelsen i FIU-sammansättning om i vilken mån tillämpningen av metoden är samstämmig med andra rapporter från inbördes utvärderingar. Rapporten ska inkludera identifierad god praxis och, i förekommande fall, de uppföljningsåtgärder som anses lämpliga, proportionella och nödvändiga som ett resultat av den inbördes utvärderingen. Uppföljningsåtgärderna får antas i form av riktlinjer och rekommendationer enligt artikel 54 och ett yttrande enligt artikel 55. Finansunderrättelseenheterna ska göra sitt yttersta för att följa utfärdade riktlinjer och rekommendationer i enlighet med artikel 54.

5. Myndigheten ska offentliggöra resultatet av den inbördes utvärderingen på sin webbplats och avge ett yttrande till kommissionen om den anser, med beaktande av resultatet från den inbördes utvärderingen eller annan information som den inhämtar när den utför sina uppgifter, att ytterligare harmonisering av unionsreglerna för finansunderrättelseenheter skulle vara nödvändig ur unionens synvinkel.

6. Två år efter offentliggörandet av rapporten från den inbördes utvärderingen ska myndigheten ta fram en uppföljningsrapport. Uppföljningsrapporten ska utarbetas gemensamt av personal från myndigheten och den berörda personalen från de finansunderrättelseenheter som ingår i gruppen för inbördes utvärdering och antas av direktionen efter att denna mottagit synpunkter från styrelsen i FIU-sammansättning om samstämmigheten med andra rapporter från inbördes utvärderingar. Uppföljningsrapporten ska omfatta en bedömning av hur adekvata och ändamålsenliga de åtgärder är som vidtagits av de finansunderrättelseenheter som varit föremål för den inbördes utvärderingen efter uppföljningsåtgärderna i rapporten från den inbördes utvärderingen. Myndigheten ska offentliggöra uppföljningsrapportens resultat på sin webbplats.

7. Vid tillämpningen av den här artikeln ska direktionen anta en arbetsplan för den inbördes utvärderingen vartannat år som ska återspegla erfarenheterna från tidigare processer för inbördes utvärdering och diskussionerna i styrelsen i FIU-sammansättning. Arbetsplanen för den inbördes utvärderingen ska utgöra en separat del av det årliga och det fleråriga arbetsprogrammet och ingå i det samlade programdokumentet. Varje finansunderrättelseenhet ska delta i de inbördes utvärderingar som berör den.

AVSNITT 7

Gemensamma instrument

Artikel 49

Tekniska standarder för tillsyn

1. Om Europaparlamentet och rådet delegerar befogenhet till kommissionen när det gäller att anta tekniska standarder för tillsyn med hjälp av delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget i syfte att sörja för en konsekvent harmonisering inom de områden som särskilt anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i denna förordning, får myndigheten utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn. Myndigheten ska överlämna sitt utkast till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen för antagande. Myndigheten ska samtidigt översända utkasten för kännedom till Europaparlamentet och rådet.

Tekniska standarder för tillsyn ska vara tekniska, får inte innebära strategiska beslut eller politiska val, och deras innehåll ska avgränsas av de lagstiftningsakter som de grundas på.

Innan utkasten överlämnas till kommissionen ska myndigheten genomföra öppna offentliga samråd om dem och analysera de därtill knutna möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte alls står i proportion till omfattningen och effekterna av utkastet till tekniska standarder för tillsyn i fråga eller till hur brådskande ärendet är.

Kommissionen ska inom tre månader från mottagandet av ett utkast till teknisk standard för tillsyn besluta huruvida den ska anta det. Kommissionen ska i god tid informera Europaparlamentet och rådet om antagande inte kan äga rum inom tremånadersperioden. Om det ligger i unionens intresse får kommissionen anta utkastet till teknisk standard för tillsyn endast till viss del eller med ändringar.

Om kommissionen har för avsikt att inte anta ett utkast till teknisk standard för tillsyn eller att anta det endast delvis eller med ändringar, ska den sända tillbaka förslaget till myndigheten, med en motivering till varför det inte antas eller varför det ska ändras.

Kommissionen ska lämna en kopia av sin skrivelse till Europaparlamentet och rådet. Inom sex veckor får myndigheten ändra utkastet till teknisk standard för tillsyn på grundval av kommissionens föreslagna ändringar och på nytt överlämna det i form av ett formellt yttrande till kommissionen. Myndigheten ska lämna en kopia av det formella yttrandet till Europaparlamentet och rådet.

Om myndigheten när denna period på sex veckor löper ut inte har överlämnat ett ändrat utkast till teknisk standard för tillsyn, eller har överlämnat ett utkast till teknisk standard för tillsyn som inte har ändrats på ett sådant sätt att det är förenligt med kommissionens förslag till ändringar, får kommissionen anta den tekniska standarden för tillsyn med de ändringar den anser relevanta eller förkasta den.

Kommissionen får inte ändra innehållet i ett utkast till teknisk standard för tillsyn som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten enligt den här artikeln.

2. Om myndigheten inte har överlämnat något utkast till teknisk standard för tillsyn inom den tidsfrist som anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, får kommissionen begära att ett sådant utkast lämnas inom en ny tidsfrist. Om myndigheten inte kan iaktta den nya tidsfristen ska den informera Europaparlamentet, rådet och kommissionen om detta i god tid.

3. Endast om myndigheten inte överlämnar något utkast till teknisk standard för tillsyn till kommissionen inom tidsfristen i enlighet med punkt 2 får kommissionen anta en teknisk standard för tillsyn genom en delegerad akt utan ett utkast från myndigheten.

Kommissionen ska genomföra öppna offentliga samråd om utkastet till tekniska standarder för tillsyn och analysera de därtill knutna möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av utkastet till tekniska standarder för tillsyn i fråga eller till hur brådskande ärendet är.

Kommissionen ska omgående vidarebefordra utkastet till teknisk standard för tillsyn till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen ska lämna sitt utkast till teknisk standard för tillsyn till myndigheten. Inom sex veckor får myndigheten ändra utkastet och överlämna det i form av ett formellt yttrande till kommissionen. Myndigheten ska lämna en kopia av det formella yttrandet till Europaparlamentet och rådet.

Om myndigheten inte har överlämnat ett ändrat utkast till teknisk standard för tillsyn inom den period på sex veckor som avses i fjärde stycket får kommissionen anta den tekniska standarden för tillsyn.

Om myndigheten har överlämnat ett ändrat utkast till teknisk standard för tillsyn inom sex veckor får kommissionen ändra utkastet till teknisk standard för tillsyn på grundval av myndighetens föreslagna ändringar, eller anta den tekniska standarden för tillsyn med de ändringar den anser vara relevanta. Kommissionen får inte ändra innehållet i det utkast till teknisk standard för tillsyn som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten, såsom anges i den här artikeln.

4. Tekniska standarder för tillsyn ska antas genom förordningar eller beslut. Orden "teknisk standard för tillsyn" ska finnas med i rubriken till sådana förordningar eller beslut. Dessa standarder ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i den.

Artikel 50

Utövande av delegeringen

1. Den befogenhet att anta tekniska standarder för tillsyn som avses i artikel 49 ska ges till kommissionen för en period på fyra år från och med den 26 juni 2024. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast sex månader före utgången av perioden på fyra år. Delegeringen av befogenheter ska automatiskt förlängas med perioder av samma längd.
2. När kommissionen antar en teknisk standard för tillsyn ska den samtidigt underrätta Europaparlamentet och rådet om denna.
3. Befogenheten att anta tekniska standarder för tillsyn ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 49, 51 och 52.

Artikel 51

Invändningar mot tekniska standarder för tillsyn

1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en teknisk standard för tillsyn inom en period på tre månader från datumet för delgivning av den tekniska tillsynsstandard som kommissionen har antagit. På Europaparlamentets eller rådets initiativ kan denna period förlängas med tre månader.

2. Om varken Europaparlamentet eller rådet vid utgången av den period som avses i punkt 1 har invänt mot den tekniska standarden för tillsyn ska den offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i den.

Den tekniska standarden för tillsyn får offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft före utgången av den period som avses i punkt 1 om både Europaparlamentet och rådet har underrättat kommissionen om sitt beslut att inte göra någon invändning.

3. Om Europaparlamentet eller rådet invänder mot en teknisk standard för tillsyn inom den period som avses i punkt 1 ska den inte träda i kraft. I enlighet med artikel 296 i EUF-fördraget ska den institution som invänder mot den tekniska standarden för tillsyn ange skälen för detta.

Artikel 52

Uteblivet godkännande eller ändring av utkast till tekniska standarder för tillsyn

1. Om kommissionen inte godkänner ett utkast till en teknisk standard för tillsyn eller ändrar det i enlighet med artikel 49, ska kommissionen underrätta myndigheten, Europaparlamentet och rådet och ange skälen för detta.
2. Om så är lämpligt får Europaparlamentet eller rådet inom en månad efter den underrättelse som avses i punkt 1 kalla den ansvarige kommissionsledamoten och myndighetens ordförande till ett ad hoc-sammanträde i Europaparlamentets behöriga utskott eller rådet så att de kan lägga fram och förklara sina meningsskiljaktigheter.

Artikel 53

Tekniska standarder för genomförande

1. Om Europaparlamentet och rådet enligt artikel 291 i EUF-fördraget tilldelar kommissionen befogenheter att anta tekniska standarder för genomförande med hjälp av genomförandeakter inom områden som fastställts specifikt i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i denna förordning, får myndigheten utarbeta utkast till tekniska standarder för genomförande. Tekniska standarder för genomförande ska vara tekniska, de får inte innebära strategiska beslut eller politiska val och deras innehåll ska syfta till att fastställa villkoren för tillämpning av de akterna. Myndigheten ska överlämna sina utkast till tekniska standarder för genomförande till kommissionen för antagande. Myndigheten ska samtidigt översända de tekniska standarderna för kännedom till Europaparlamentet och rådet.

Innan myndigheten överlämnar ett utkast till tekniska standarder för genomförande till kommissionen ska den genomföra öppna offentliga samråd och analysera de därtill knutna möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte alls står i proportion till omfattningen och effekterna av utkastet i fråga eller till hur brådskande ärendet är.

Inom tre månader från mottagandet av ett utkast till teknisk standard för genomförande ska kommissionen besluta huruvida den ska anta det. Kommissionen kan förlänga denna tidsfrist med en månad. Kommissionen ska i god tid informera Europaparlamentet och rådet om antagande inte kan äga rum inom tremånadersperioden. Om det ligger i unionens intresse får kommissionen anta utkastet till teknisk standard för genomförande endast till viss del eller med ändringar.

Om kommissionen har för avsikt att inte anta ett utkast till teknisk standard för genomförande eller att anta det endast delvis eller med ändringar ska den sända tillbaka utkastet till myndigheten med en förklaring till varför den har för avsikt att inte anta det eller varför det ska ändras. Kommissionen ska lämna en kopia av sin skrivelse till Europaparlamentet och rådet. Inom sex veckor får myndigheten ändra utkastet till teknisk standard för genomförande på grundval av kommissionens föreslagna ändringar och på nytt överlämna det i form av ett formellt yttrande till kommissionen. Myndigheten ska lämna en kopia av det formella yttrandet till Europaparlamentet och rådet.

Om myndigheten när den period på sex veckor som avses i fjärde stycket löper ut inte har överlämnat ett ändrat utkast till teknisk standard för genomförande, eller har överlämnat ett utkast till teknisk standard för genomförande som inte har ändrats på ett sådant sätt att det är förenligt med kommissionens förslag till ändringar, får kommissionen anta den tekniska standarden för genomförande med de ändringar den anser relevanta eller förkasta den.

Kommissionen får inte ändra innehållet i ett utkast till teknisk standard för genomförande som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten enligt den här artikeln.

2. Om myndigheten inte har lämnat in något utkast till teknisk standard för genomförande inom den tidsfrist som fastställts i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 får kommissionen begära ett sådant utkast inom en ny tidsfrist. Om myndigheten inte kan iaktta den nya tidsfristen ska den informera Europaparlamentet, rådet och kommissionen om detta i god tid.

3. Endast om myndigheten inte lämnar ett utkast till teknisk standard för genomförande till kommissionen inom tidsfristerna i enlighet med punkt 2 får kommissionen anta en teknisk standard för genomförande genom en genomförandeakt, utan ett utkast från myndigheten.

Kommissionen ska genomföra öppna offentliga samråd om utkastet till tekniska standarder för genomförande och analysera de därtill knutna möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte står i proportion till omfattningen och effekterna av utkastet i fråga eller till hur brådskande ärendet är.

Kommissionen ska omgående vidarebefordra utkastet till teknisk standard för genomförande till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen ska lämna utkastet till teknisk standard för genomförande till myndigheten. Inom sex veckor får myndigheten ändra utkastet och överlämna det i form av ett formellt yttrande till kommissionen. Myndigheten ska lämna en kopia av det formella yttrandet till Europaparlamentet och rådet.

Om myndigheten inte har överlämnat ett ändrat utkast till teknisk standard för genomförande inom den period på sex veckor som avses i fjärde stycket får kommissionen anta den tekniska standarden för genomförande.

Om myndigheten har överlämnat ett ändrat utkast till teknisk standard för genomförande inom perioden på sex veckor får kommissionen ändra utkastet på grundval av myndighetens föreslagna ändringar eller anta den tekniska standarden för genomförande med de ändringar den anser relevanta.

Kommissionen får inte ändra innehållet i det utkast till tekniska standarder för genomförande som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten enligt den här artikeln.

4. Tekniska standarder för genomförande ska antas genom förordningar eller beslut. Orden "teknisk standard för genomförande" ska finnas med i rubriken till sådana förordningar eller beslut. Dessa standarder ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i den.

Artikel 54

Riktlinjer och rekommendationer

1. Myndigheten ska, i syfte att upprätta en konsekvent, effektiv och ändamålsenlig praxis för tillsyn och finansunderrättelse samt i syfte att säkerställa en gemensam, enhetlig och konsekvent tillämpning av unionsrätten, utfärda riktlinjer och rekommendationer riktade till tillsynsmyndigheter, tillsynsorgan, finansunderrättelseenheter eller ansvariga enheter.
2. I tillämpliga fall ska myndigheten genomföra öppna offentliga samråd om dessa riktlinjer och rekommendationer och analysera de därtill knutna möjliga kostnaderna och fördelarna. Dessa samråd och analyser ska stå i proportion till riktlinjernas eller rekommendationernas omfattning, art och effekter. Om myndigheten inte genomför öppna offentliga samråd ska den ange sina skäl för detta och offentliggöra dem.
3. Tillsynsmyndigheterna, tillsynsorganen, finansunderrättelseenheter och de ansvariga enheterna ska göra sitt yttersta för att följa dessa riktlinjer och rekommendationer.

Inom två månader efter att en riktlinje eller rekommendation har utfärdats ska varje tillsynsmyndighet, tillsynsorgan eller finansunderrättelseenhet bekräfta huruvida den eller det följer eller avser att följa denna riktlinje eller rekommendation. Om en tillsynsmyndighet, ett tillsynsorgan eller en finansunderrättelseenhet inte följer eller inte avser att följa riktlinjen eller rekommendationen ska den informera myndigheten och ange sina skäl för detta.

Myndigheten ska offentliggöra den omständigheten att en tillsynsmyndighet, ett tillsynsorgan eller en finansunderrättelseenhet inte följer eller inte avser att följa riktlinjen eller rekommendationen. Från fall till fall får myndigheten också besluta att offentliggöra de skäl som tillsynsmyndigheten, tillsynsorganet eller finansunderrättelseenheten anför för att den inte följer riktlinjen eller rekommendationen. Tillsynsmyndigheten, tillsynsorganet eller finansunderrättelseenheten ska underrättas i förhand om ett sådant offentliggörande.

Om så krävs i en riktlinje eller rekommendation ska ansvariga enheter på ett tydligt och detaljerat sätt rapportera huruvida de följer riktlinjen eller rekommendationen.

4. I den rapport som avses i artikel 64.4 c ska myndigheten förteckna de riktlinjer och rekommendationer som den har utfärdat.
5. De riktlinjer och rekommendationer som utfärdats av myndigheten ska ersätta de riktlinjer och rekommendationer som tidigare utfärdats av EBA eller av tillsynsorgan och finansunderrättelseenheter om samma ämne. De riktlinjer och rekommendationer som utfärdats av EBA eller av tillsynsorgan och finansunderrättelseenheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849⁽⁴⁰⁾ och förordning (EU) 2023/1113 ska, under förutsättning att de fortfarande är relevanta, fortsätta att vara tillämpliga till dess att de nya riktlinjer och rekommendationer som utfärdats av myndigheten om samma ämne träder i kraft. Myndigheten ska föreskriva en lämplig övergångsperiod för tillämpningen av de nya riktlinjerna och rekommendationerna.

Artikel 55

Yttranden och tekniska råd

1. På begäran av Europaparlamentet, rådet eller kommissionen eller på eget initiativ får myndigheten avge yttranden till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om alla frågor som har samband med dess behörighetsområde.
2. Den begäran som avses i punkt 1 får inbegripa samråd med andra relevanta unionsorgan om deras behörighet berörs, ett offentligt samråd eller en teknisk analys.
3. På begäran av Europaparlamentet, rådet eller kommissionen får myndigheten ge tekniska råd till Europaparlamentet, rådet och kommissionen på de områden som anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2.

⁽⁴⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EGT L 141, 5.6.2015, s. 73)

KAPITEL III
MYNDIGHETENS ORGANISATION

Artikel 56

Förvaltnings- och ledningsstruktur

Myndighetens struktur ska omfatta följande:

- a) En styrelse som ska ha de uppgifter som anges i artikel 60.
- b) En direktion som ska ha de uppgifter som anges i artikel 64.
- c) En myndighetens ordförande som ska ha de uppgifter som anges i artikel 69.
- d) En verkställande direktör som ska ha de uppgifter som anges i artikel 71.
- e) En administrativ omprövningsnämnd som ska fylla de funktioner som anges i artikel 74.

AVSNITT 1

Styrelsen

Artikel 57

Styrelsens sammansättning

1. Styrelsen ska vara antingen i tillsynssammansättning enligt punkt 2 eller i FIU-sammansättning enligt punkt 3.
2. Styrelsen i tillsynssammansättning ska vara sammansatt av följande:
 - a) Myndighetens ordförande, med rösträtt.
 - b) Cheferna för de myndigheter som utövar tillsyn av ansvariga enheter i varje medlemsstat, med rösträtt.
 - c) En företrädare för kommissionen, utan rösträtt.

Cheferna för de tillsynsmyndigheter som avses i första stycket b, i varje medlemsstat, ska ha en enda gemensam röst och komma överens om en enda gemensam företrädare, som ska vara antingen en permanent företrädare eller en tillfällig röstberättigad företrädare för varje specifikt sammanträde eller omröstningsförfarande. Om de frågor som ska diskuteras av styrelsen i tillsynssammansättning berör flera tillsynsmyndigheters behörighet, kan den enda gemensamma företrädaren åtföljas av en företrädare, utan rösträtt, från högst två andra tillsynsmyndigheter.

Varje tillsynsmyndighet med en tillfällig eller permanent röstberättigad ledamot ska ansvara för utnämningen av en suppleant på hög nivå från den egna myndigheten som får ersätta den röstberättigade ledamot i styrelsen som avses i andra stycket om denne inte kan delta.

3. Styrelsen i FIU-sammansättning ska vara sammansatt av följande:
 - a) Myndighetens ordförande, med rösträtt.
 - b) Cheferna för finansunderrättelseenheter, med rösträtt.
 - c) En företrädare för kommissionen, utan rösträtt.

Varje finansunderrättelseenhet ska utnämna en suppleant på hög nivå från sin enhet som får ersätta chefen för den finansunderrättelseenhet som avses i första stycket b om denne inte kan delta.

4. Styrelsen får besluta att inbjuda observatörer. Styrelsen i FIU-sammansättning får särskilt låta företrädarna för Olaf, Europol, Eurojust och Eppo delta som observatörer i sammanträdena när frågor inom ramen för deras respektive mandat ska diskuteras. Styrelsen i tillsynssammansättning ska låta en företrädare som utsetts av ECB:s tillsynsnämnd och en företrädare från var och en av ESA-myndigheterna som observatörer delta när frågor inom ramen för deras respektive mandat ska diskuteras.

De omständigheter under vilka unionens institutioner, organ och byråer som förtecknas i första stycket ska bjudas in till styrelsens sammanträden ska anges i styrelsens arbetsordning och återspegla en överenskommelse mellan myndigheten och var och en av dessa observatörer.

Andra observatörer får delta på ad hoc-basis om de godkänns av två tredjedelars majoritet av de röstberättigade ledamöterna i styrelsen i den relevanta sammansättningen.

5. Ledamöterna i direktionen kan delta i styrelsens sammanträden, oavsett om de hålls i tillsynssammansättning eller FIU-sammansättning, utan rösträtt, när de ämnen som ska diskuteras ligger inom deras ansvarsområden enligt vad som fastställts av myndighetens ordförande och i enlighet med artikel 66.2.

Artikel 58

Delegering av uppgifter och beslut och styrelsens interna kommittéer

1. På eget initiativ eller på begäran av myndighetens ordförande får styrelsen inrätta interna kommittéer för specifika uppgifter som den tilldelats. Styrelsen får delegera vissa klart definierade uppgifter och beslut till interna kommittéer, till direktionen eller till myndighetens ordförande. Styrelsen får när som helst återkalla en sådan delegering.

2. De interna kommittéerna ska till styrelsen för beslut rapportera alla slutsatser de kommit fram till.

3. Ledamöterna i direktionen får delta i de interna kommittéernas sammanträden i enlighet med artikel 57.5.

4. Styrelsen i FIU-sammansättning ska inrätta en ständig kommitté sammansatt av nio av sina ledamöter eller företrädare med tillräcklig expertis från sina respektive nationella finansunderrättelseenheter, för att stödja den i utförandet av sina uppgifter enligt artikel 60.3, inbegripet genom att lägga fram förslag och utarbeta utkast till beslut.

Den ständiga kommittén ska inte ha befogenhet att fatta beslut. Den ska utföra sina uppgifter i hela unionens intresse och ska samarbeta med styrelsen i FIU-sammansättning under fullständig transparens.

Styrelsen i FIU-sammansättning ska anta den ständiga kommitténs arbetsordning. Den ständiga kommitténs sammansättning ska säkerställa en rättvis balans och rotation mellan de nationella finansunderrättelseenheternas ledamöter eller företrädare. Dess nio ledamöter ska utses av styrelsen i FIU-sammansättning.

Artikel 59

Styrelsens oberoende

1. När myndighetens ordförande och ledamöterna i styrelsen i tillsynssammansättning och i FIU-sammansättning utför uppgifter enligt denna förordning ska de handla oberoende och i hela unionens allmänna intresse och varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner, organ eller byråer eller från någon regering eller något annat offentligt eller privat organ.

2. Medlemsstaterna, unionens institutioner, byråer och organ samt andra offentliga eller privata organ får inte försöka påverka styrelsens ledamöter när dessa utför sina uppgifter.

3. Styrelsen ska i sin arbetsordning fastställa praktiska arrangemang för förebyggande och hantering av intressekonflikter.

*Artikel 60***Styrelsens uppgifter**

1. Styrelsen i tillsynssammansättning ska fatta beslut i fråga om de uppgifter som avses i artiklarna 7–10 samt andra beslut som enligt denna förordning ska fattas av styrelsen i tillsynssammansättning.
2. Styrelsen i tillsynssammansättning får avge yttranden om varje utkast till beslut som tagits fram av direktionen i förhållande till utvalda ansvariga enheter i enlighet med kapitel II avsnitt 3 och artikel 64.2.

Styrelsen i tillsynssammansättning och direktionen ska gemensamt enas om och anta de förfaranden och tidsplaner som ska följas för att avge det yttrande som avses i första stycket.

3. Styrelsen i FIU-sammansättning ska utföra de uppgifter och anta de beslut som avses i artikel 5.5 och kapitel II avsnitt 6.
4. Styrelsen ska, i lämplig sammansättning anta de av myndighetens yttranden, rekommendationer, riktlinjer och beslut som avses i kapitel II avsnitt 7, med beaktande av instrumentets innehåll. Om ett visst instrument avser både frågor som rör tillsyn och finansunderrättelseenheter ska styrelsen i tillsynssammansättning och styrelsen i FIU-sammansättning var och en för sig anta dessa yttranden, rekommendationer, riktlinjer och beslut. Yttranden, rekommendationer och riktlinjer ska antas efter förslag från berörd intern kommitté.
5. Styrelsen ska rösta om de utkast till tekniska standarder för tillsyn som avses i artikel 49 och de utkast till tekniska standarder för genomförande som avses i artikel 53 och överlämna dem till kommissionen för antagande i lämplig sammansättning, med beaktande av föremålet för standarden.
6. Styrelsen i någon av dess båda sammansättningar ska rådfrågas om utkasten till beslut som direktionen ska fatta enligt artikel 64.4 a, c, e och m. Om det beslut som därefter antas av direktionen avviker från styrelsens yttrande ska direktionen redogöra skriftligen för anledningen till detta.
7. Styrelsen ska anta och offentliggöra sin arbetsordning.
8. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 63.3, 63.4, 68.1 och 68.2 ska styrelsen utöva de befogenheter som i tjänsteföreskrifterna tilldelas tillsättningsmyndigheten och som i anställningsvillkoren för övriga anställda tilldelas den myndighet som är behörig att ingå anställningsavtal (*tillsättningsbefogenheter*) när det gäller myndighetens ordförande och de fem heltidsledamöterna i direktionen under hela deras mandatperiod.

*Artikel 61***Omröstningsregler för styrelsen**

1. Styrelsens beslut ska fattas med enkel majoritet bland dess ledamöter. Varje ledamot med rösträtt enligt artikel 57.2 och 57.3 ska ha en röst. Vid lika röstetal ska myndighetens ordförande ha utslagsröst.
 2. Genom undantag från punkt 1 i den här artikeln ska styrelsen, med avseende på de rättsakter som avses i artiklarna 49, 53, 54 och 55 i denna förordning, fatta beslut med kvalificerad majoritet bland sina ledamöter, som föreskrivs i artikel 16.4 i EU-fördraget.
- Myndighetens ordförande ska inte rösta om de beslut som avses i första stycket i den här punkten, om de yttranden som avses i artikel 60.2 eller om de beslut som avser utvärderingen av direktionens prestationer enligt artikel 63.5.
3. Ledamöterna utan rösträtt och observatörerna ska inte delta i några diskussioner i styrelsen i tillsynssammansättning som avser enskilda ansvariga enheter, såvida inte annat föreskrivs i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 eller såvida ett beslut har fattats av ledamöterna med rösträtt.
 4. Punkt 3 ska inte tillämpas på direktionen och den företrädare från ECB som nominerats av ECB:s tillsynsnämnd.

5. Myndighetens ordförande ska ha rätt att när som helst begära omröstning. Utan att det påverkar den rätten eller effektiviteten i myndighetens beslutsprocess ska styrelsen sträva efter konsensus när den fattar beslut.

Artikel 62

Styrelsens sammanträden

1. Myndighetens ordförande ska kalla till styrelsens sammanträden.
2. Styrelsen ska hålla minst två ordinarie sammanträden per år. Dessutom ska styrelsen sammanträda på ordförandens initiativ eller på begäran av minst en tredjedel av styrelsens ledamöter.
3. Styrelsen får bjuda in alla personer vars åsikter kan vara av intresse att delta som observatörer vid sammanträdena.
4. Styrelseledamöterna och deras suppleanter får, med förbehåll för styrelsens arbetsordning, låta sig biträdas av rådgivare eller sakkunniga vid sammanträdena.
5. Styrelsen ska biträdas av ett sekretariat som tillhandahålls av myndigheten.
6. Myndighetens ordförande och de fem heltidsledamöterna i direktionen får inte närvara vid de styrelsesammanträden där frågor om utförandet av deras mandat diskuteras eller beslutas.

AVSNITT 2

Direktionen

Artikel 63

Direktionens sammansättning och tillsättning

1. Direktionen ska bestå av följande:
 - a) Myndighetens ordförande.
 - b) Fem heltidsledamöter, inklusive vice ordföranden.

När direktionen genomför de uppgifter som avses i artikel 64.4 a–l ska en företrädare för kommissionen ha rätt att delta i debatterna och endast beviljas åtkomst till de handlingar som avser dessa uppgifter.

2. Verkställande direktören ska delta utan rösträtt i direktionens sammanträden.
3. När de beslut som avses i artikel 64.2 i förhållande till en utvald ansvarig enhet behandlas får den ledamot i styrelsen i tillsynssammansättning som kommer från den medlemsstat där den berörda utvalda ansvariga enheten är etablerad delta i överläggningarna under direktionens relevanta möten.

Denna styrelseledamot ska inte vara närvarande vid omröstningen efter sådana överläggningar.

4. De ledamöter av direktionen som avses i punkt 1 b ska väljas utifrån förtjänst, kompetens, kunskaper, integritet, erkänd auktoritet och yrkeserfarenhet på området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och andra lämpliga kvalifikationer; urvalet ska ske genom ett öppet urvalsförfarande som ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Kommissionen ska utarbeta en slutlista över sökande till posten som direktionsledamöter enligt punkt 1 b. Europaparlamentet får hålla utfrågningar av de sökande på denna slutlista.

Styrelsen ska lägga fram ett förslag till utnämning av de direktionsledamöter som avses i punkt 1 b för Europaparlamentet, utifrån den slutlista som utarbetats av kommissionen. Efter att Europaparlamentet godkännt det förslaget ska rådet anta ett genomförandebeslut om utnämning av dessa direktionsledamöter. Rådet ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Under hela utnämningsförfarandet ska principerna om jämn könsfördelning och geografisk balans i möjligaste mån beaktas.

5. Mandatet för de direktionsledamöter som avses i punkt 1 b ska vara fyra år. Under en period på tolv månader före utgången av deras fyraårsmandat ska styrelsen i båda sammansättningarna eller en mindre kommitté som utsetts bland styrelsens ledamöter, inbegripet en företrädare för kommissionen, göra en bedömning av dessa direktionsledamöter. Bedömningen ska omfatta en utvärdering av prestationerna för var och en av ledamöterna i direktionen samt myndighetens framtida uppgifter och utmaningar. På grundval av bedömningen får styrelsen i båda sammansättningarna föreslå Europaparlamentet att deras mandatperiod förlängs. En sådan förlängning får endast beviljas en enda gång. Efter Europaparlamentets godkännande av styrelsens förslag ska rådet anta ett genomförandebeslut om förlängning av mandatperioden för direktionsledamöterna eller de berörda ledamöterna. Rådet ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

6. Direktionens ledamöter som avses i punkt 1 b ska handla oberoende och objektivt i hela unionens intresse och varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner, organ eller byråer eller någon regering eller något annat offentligt eller privat organ. Unionens institutioner, organ och byråer samt medlemsstaternas regeringar och alla andra offentliga eller privata organ ska respektera detta oberoende.

7. Om en direktionsledamot som avses i punkt 1 b inte längre uppfyller villkoren för utförandet av den ledamotens uppgifter eller har befunnits skyldig till allvarlig försummelse kan rådet, på eget initiativ eller på förslag av Europaparlamentet eller styrelsen i någon av dess sammansättningar, anta ett genomförandebeslut om att skilja den direktionsledamoten från sitt uppdrag. Rådet ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

8. Under en period på 18 månader efter ämbetstiden ska tidigare direktionsledamöter, inklusive myndighetens ordförande och vice ordförande, vara förbjudna att utöva yrkesverksamhet med

a) en utvald ansvarig enhet,

b) varje annan enhet om detta skulle eller skulle kunna leda till en konflikt med myndighetens berättigade intressen.

I direktionens regler för förebyggande och hantering av intressekonflikter när det gäller ledamöterna som avses i artikel 64.4 e, ska det ange omständigheterna under vilka en sådan intressekonflikt föreligger eller kan uppfattas föreligga.

Artikel 64

Direktionens uppgifter

1. Direktionen ska ansvara för den övergripande planeringen och genomförandet av de uppgifter som tilldelas myndigheten enligt artikel 5. Direktionen ska anta myndighetens alla beslut, med undantag av de beslut som ska fattas av styrelsen i enlighet med artikel 60.

2. Direktionen ska anta de beslut som riktar sig till utvalda ansvariga enheter för utövandet av de befogenheter som avses i artikel 6.1, med beaktande av förslaget från den utvalda ansvariga enhetens gemensamma tillsynsgrupp som avses i artikel 16, förslaget från den oberoende utredningsgrupp som avses i artikel 27 och styrelsens yttrande om det föreslagna beslutet enligt artikel 60.2. Om direktionen beslutar att avvika från ett sådant yttrande ska den skriftligen i detalj redogöra för anledningen till detta.

3. Direktionen ska anta de beslut som riktar sig till enskilda offentliga myndigheter enligt artiklarna 14, 30 och 32–36.

4. Dessutom ska direktionen utföra följande uppgifter:

- a) Anta utkastet till samlat programdokument senast den 30 november varje år på grundval av ett förslag från verkställande direktören i enlighet med artikel 65 och överlämna det samt anta och överföra varje annan uppdaterad version av dokumentet för kännedom till Europaparlamentet, rådet och kommissionen senast den 31 januari påföljande år.
 - b) Anta myndighetens förslag till årlig budget och genomföra andra funktioner i fråga om myndighetens budget.
 - c) Bedöma och anta en konsoliderad årsrapport om myndighetens verksamhet, inbegripet en översikt över hur dess uppdrag fullgörs, överlämna den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten senast den 1 juli varje år och offentliggöra den.
 - d) Anta en strategi för bedrägeribekämpning som står i proportion till riskerna för bedrägerier och med hänsyn tagen till kostnaderna för och fördelarna med de åtgärder som ska genomföras.
 - e) Anta regler för förebyggande och hantering av intressekonflikter med avseende på sina och administrativa omprövningsnämndens ledamöter.
 - f) Anta sin arbetsordning.
 - g) Med avseende på myndighetens personal utöva tillsättningsbefogenheterna.
 - h) Anta lämpliga genomföranderegler för att ge verkan åt tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen i enlighet med artikel 110.2 i tjänsteföreskrifterna.
 - i) Tillsätta den verkställande direktören och skilja honom eller henne från sitt uppdrag i enlighet med artikel 70.5.
 - j) Utse en räkenskapsförare, som kan vara kommissionens räkenskapsförare, som omfattas av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen och som ska vara helt oberoende vid utförandet av sina uppgifter.
 - k) Säkerställa lämplig uppföljning av resultat och rekommendationer från de interna eller externa revisionsrapporterna och utvärderingarna samt från utredningar från Olaf.
 - l) Anta de finansiella regler som är tillämpliga för myndigheten.
 - m) Fatta alla beslut om myndighetens interna uppbyggnad och, om så krävs, ändringar av dessa.
5. Direktionen ska utse en vice ordförande för myndigheten bland de röstberättigade ledamöterna. Vice ordföranden ska automatiskt ersätta myndighetens ordförande om ordföranden inte kan utföra sitt uppdrag.
6. Med avseende på de befogenheter som avses i punkt 4 h i den här artikeln ska direktionen i enlighet med artikel 110.2 i tjänsteföreskrifterna anta ett beslut baserat på artikel 2.1 i dessa föreskrifter och på artikel 6 i anställningsvillkoren för övriga anställda om att delegera relevanta tillsättningsbefogenheter till verkställande direktören. Verkställande direktören får vidaredelegera dessa befogenheter.
7. Under exceptionella omständigheter får direktionen genom beslut tillfälligt upphäva verkställande direktörens tillsättningsbefogenheter och de tillsättningsbefogenheter som verkställande direktören vidaredelegerat och utöva dessa själv eller delegera dem till en av sina ledamöter eller till någon annan i personalen än verkställande direktören.

Artikel 65

Årlig och flerårig programplanering

1. Senast den 30 november varje år ska direktionen anta ett samlat programdokument som innehåller ett flerårigt arbetsprogram och ett årligt arbetsprogram, på grundval av ett förslag från verkställande direktören, med beaktande av kommissionens yttrande och, när det gäller det fleråriga arbetsprogrammet, efter samråd med Europaparlamentet. Om

direktionen beslutar att inte beakta vissa aspekter av kommissionens yttrande ska den lämna en utförlig motivering till det beslutet. Skyldigheten att lämna en utförlig motivering ska också tillämpas på aspekter som Europaparlamentet tar upp under samrådet. Direktionen ska översända det samlade programdokumentet till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

Det samlade programdokumentet ska bli slutgiltigt när den allmänna budgeten slutligen har antagits och ska vid behov anpassas i enlighet därmed.

2. Det årliga arbetsprogrammet ska innehålla detaljerade mål och förväntade resultat, inklusive prestationsindikatorer. Det ska också innehålla en beskrivning av de åtgärder som ska finansieras och uppgifter om vilka finansiella resurser och personalresurser som anslås till varje åtgärd, i enlighet med principerna om verksamhetsbaserad budgetering och förvaltning. Det årliga arbetsprogrammet ska överensstämma med det fleråriga arbetsprogrammet. Det ska på ett tydligt sätt ange vilka uppgifter som har lagts till, ändrats eller tagits bort i jämförelse med det föregående räkenskapsåret.

3. Direktionen ska ändra det antagna årliga arbetsprogrammet när myndigheten får en ny uppgift.

Varje väsentlig ändring av det årliga arbetsprogrammet ska antas enligt samma förfarande som det ursprungliga årliga arbetsprogrammet. Direktionen får delegera befogenheten att göra icke-väsentliga ändringar i det årliga arbetsprogrammet till verkställande direktören.

4. Det fleråriga arbetsprogrammet ska omfatta en övergripande strategisk planering, inbegripet mål, förväntade resultat och prestationsindikatorer. Det ska också inbegripa resursplanering, inklusive flerårig budget och personal.

Resursplaneringen ska uppdateras årligen. Den strategiska planeringen ska uppdateras vid behov.

Artikel 66

Omröstningsbestämmelser för direktionen

1. Direktionens beslut ska antas med en enkel majoritet bland dess ledamöter. Varje ledamot i direktionen ska ha en röst. Myndighetens ordförande, eller vice ordförande när denne ersätter ordföranden, ska ha utslagsröst vid lika röstetal.

2. En företrädare för kommissionen ska ha rösträtt när ämnen som berör artikel 64.4 a–l diskuteras och beslutas.

3. Närmare bestämmelser om röstningsförfarandena ska fastställas i direktionens arbetsordning, särskilt omständigheterna under vilka en ledamot kan agera på en annan ledamots vägnar.

Artikel 67

Ombud för grundläggande rättigheter

1. Direktionen ska på förslag från verkställande direktören utse ett ombud för grundläggande rättigheter. Ombudet för grundläggande rättigheter får vara en befintlig anställd vid myndigheten.

2. Ombudet för grundläggande rättigheter ska utföra följande uppgifter:

a) Bistå myndighetens personal med råd avseende någon del av myndighetens verksamhet, om ombudet anser det nödvändigt eller på begäran av personalen, utan att detta hindrar eller fördröjer verksamheten i fråga.

b) Främja och övervaka myndighetens efterlevnad av de grundläggande rättigheterna.

c) Avge icke-bindande yttranden om huruvida myndighetens verksamhet är förenlig med de grundläggande rättigheterna.

d) Informera verkställande direktören och direktionen om eventuella kränkningar av grundläggande rättigheter inom ramen för myndighetens verksamhet.

3. Direktionen ska säkerställa att ombudet för grundläggande rättigheter inte begär eller tar emot instruktioner som gäller utförandet av ombudets uppgifter.

4. Ombudet för grundläggande rättigheter ska rapportera direkt till den verkställande direktören och utarbeta regelbundna rapporter om utförandet av de uppgifter som avses i punkt 2. Dessa rapporter ska göras tillgängliga för direktionen.

AVSNITT 3

Myndighetens ordförande

Artikel 68

Tillsättning av myndighetens ordförande

1. Myndighetens ordförande ska väljas utifrån förtjänst, kompetens, kunskaper, integritet, erkänd auktoritet och yrkeserfarenhet på området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och andra lämpliga kvalifikationer. Urvalet ska ske genom ett öppet urvalsförfarande som ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*. Europaparlamentet, rådet och styrelsen ska vederbörligen och i god tid informeras om varje steg i det förfarandet.

Kommissionen ska utarbeta en slutlista med minst två kvalificerade kandidater till posten som myndighetens ordförande. Europaparlamentet och myndigheten får hålla utfrågningar av kandidaterna på denna slutlista. Styrelsen får avge ett offentligt yttrande om resultaten av sina utfrågningar eller rikta sitt yttrande till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

Kommissionen ska överlämna ett förslag om utnämningen av myndighetens ordförande till Europaparlamentet.

Efter att Europaparlamentet godkänt det förslaget ska rådet anta ett genomförandebeslut om utnämning av myndighetens ordförande. Rådet ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Genom undantag från andra stycket ska kommissionen, med avseende på utnämningen av myndighetens första ordförande efter det att denna förordning har trätt i kraft, lägga fram ett förslag om utnämning av ordföranden utan styrelsens medverkan.

2. Myndighetens ordförande ska handla oberoende och objektivt i hela unionens intresse och varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner, organ eller byråer eller någon regering eller något annat offentligt eller privat organ. Unionens institutioner, organ och byråer samt medlemsstaternas regeringar och alla andra offentliga eller privata organ ska respektera detta oberoende.

3. Mandatperioden för myndighetens ordförande ska vara fyra år. Under en period på tolv månader före utgången av ordförandens fyraårsmandat ska styrelsen i båda sammansättningarna eller en mindre kommitté som utsetts bland styrelsens ledamöter, inbegripet en företrädare för kommissionen, göra en bedömning av ordföranden. Bedömningen ska omfatta en utvärdering av ordförandens prestationer samt myndighetens framtida uppgifter och utmaningar. På grundval av bedömningen får kommissionen föreslå Europaparlamentet att ordförandens mandatperiod förlängs. En sådan förlängning får endast beviljas en enda gång. Efter Europaparlamentets godkännande av kommissionens förslag ska rådet anta ett genomförandebeslut om förlängning av mandatperioden för myndighetens ordförande. Rådet ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

4. Om myndighetens ordförande inte längre uppfyller villkoren för utförandet av hans eller hennes uppgifter eller har befunnits skyldig till allvarlig försummelse kan rådet, på eget initiativ eller på förslag av Europaparlamentets eller styrelsen i någon av dess sammansättningar, anta ett genomförandebeslut om att skilja myndighetens ordförande från sitt uppdrag. Rådet ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

5. Om myndighetens ordförande avgår eller av annan anledning inte längre kan utföra sina uppgifter ska ordförandens funktioner tas över av vice ordföranden.

Artikel 69

Ansvarsområden för myndighetens ordförande

1. Myndighetens ordförande ska företräda myndigheten och ansvara för att förbereda arbetet i styrelsen och direktionen, inbegripet upprätta dagordningen, kalla till och leda alla sammanträden samt lägga fram punkter för beslut.

2. Myndighetens ordförande ska tilldela ledamöterna i direktionen som avses i artikel 63.1 b särskilda ansvarsområden inom ramen för myndighetens uppdrag under deras mandattid.

AVSNITT 4

Verkställande direktören

Artikel 70

Tillsättning av verkställande direktör

1. Verkställande direktören ska vara tillfälligt anställd vid myndigheten enligt artikel 2 a i anställningsvillkoren för övriga anställda.
2. Verkställande direktören ska utöva sin tjänst i unionens intresse och oberoende av särintressen.
3. Verkställande direktören ska leda myndigheten. Verkställande direktören ska vara ansvarig inför direktionen. Utan att det påverkar kommissionens eller direktionens befogenheter ska verkställande direktören vara oberoende i sin tjänsteutövning och varken efterfråga eller ta emot instruktioner från någon eller något av unionens institutioner, organ eller byråer, någon regering eller något annat offentligt eller privat organ.
4. Verkställande direktören ska väljas utifrån förtjänst och dokumenterad kompetens på området för administration, budget och förvaltning på hög nivå; urvalet ska ske genom ett öppet urvalsförfarande som ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och eventuellt i andra medier. Kommissionen ska upprätta en slutlista över minst två kvalificerade sökande till posten som verkställande direktör. Direktionen ska utse verkställande direktören.
5. Verkställande direktörens mandat ska vara fem år. Under en period på nio månader före utgången av verkställande direktörens mandat ska direktionen genomföra en bedömning som bygger på en utvärdering av verkställande direktörens prestationer och myndighetens framtida uppgifter och utmaningar. Med beaktande av den utvärdering får direktionen förlänga verkställande direktörens mandat en gång.

Direktionen kan skilja verkställande direktören från sitt uppdrag på förslag från kommissionen.

6. En verkställande direktör vars mandat har förlängts får inte delta i ett annat urvalsförfarande för samma befattning vid utgången av det förnyade mandatet.

Artikel 71

Verkställande direktörens uppgifter

1. Verkställande direktören ska ansvara för myndighetens dagliga arbete och sträva efter en jämn könsfördelning och, i möjligaste mån, geografisk balans inom myndigheten. Verkställande direktören ska i synnerhet göra följande:
 - a) Genomföra beslut som antagits av direktionen.
 - b) Utarbeta utkastet till samlat programdokument och överlämna det till direktionen efter samråd med kommissionen.
 - c) Genomföra det samlade programdokumentet och rapportera till direktionen om dess genomförande.
 - d) Utarbeta utkastet till konsoliderad årsrapport om myndighetens verksamhet och lägga fram det för direktionen för bedömning och antagande.
 - e) Utarbeta en åtgärdsplan som uppföljning av slutsatserna från interna eller externa revisionsrapporter och utvärderingar samt från utredningar utförda av Olaf och regelbundet överlämna en lägesrapport till kommissionen, styrelsen och direktionen.

- f) Skydda unionens finansiella intressen genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, utan att detta påverkar Olafs behörighet att göra utredningar, genom effektiva kontroller och, om oriktigheter uppdagas, genom återkrav av felaktigt utbetalda belopp samt vid behov genom effektiva, proportionerliga och avskräckande administrativa sanktioner, inbegripet ekonomiska sanktionsavgifter.
- g) Utarbeta en strategi för bedrägeribekämpning för myndigheten och lägga fram denna för direktionen för godkännande.
- h) Utarbeta ett utkast till finansiella regler som ska gälla för myndigheten.
- i) Ta fram, som en del av utkastet till samlat programdokument, myndighetens utkast till inkomst- och utgiftsberäkning enligt artikel 78 och genomföra dess budget enligt artikel 79.
- j) Utarbeta och genomföra en strategi för it-säkerhet för lämplig riskhantering av alla former av it-infrastruktur, it-system och it-tjänster som myndigheten låter utveckla eller upphandlar samt säkerställa tillräcklig finansiering av it-säkerhet.
- k) Genomföra myndighetens årliga arbetsprogram under överinseende av direktionen.
- l) Utarbeta ett utkast till rapport om myndighetens hela verksamhet, inbegripet ett avsnitt om finansiella och administrativa frågor.

2. Verkställande direktören ska vidta andra nödvändiga åtgärder för att se till att myndigheten fungerar i enlighet med denna förordning, vilket i synnerhet omfattar antagande av interna administrativa instruktioner och offentliggörande av meddelanden.

3. Verkställande direktören ska besluta huruvida det är nödvändigt att utplacera en eller flera medlemmar ur personalen i en eller flera andra medlemsstater för att myndigheten ska kunna utföra sina uppgifter på ett effektivt och ändamålsenligt sätt. Innan verkställande direktören beslutar att inrätta ett lokalt kontor ska han eller hon inhämta förhandsgodkännande från kommissionen, direktionen och berörda medlemsstater. I beslutet ska anges omfattningen av den verksamhet som ska bedrivas vid det lokala kontoret på ett sätt som undviker onödiga kostnader och dubblering av myndighetens administrativa funktioner. Ett avtal ska slutas med den eller de berörda medlemsstaterna i enlighet med detta.

AVSNITT 5

Administrativ omprövningsnämnd

Artikel 72

Administrativa omprövningsnämndens inrättande och sammansättning

1. Myndigheten ska inrätta en administrativ omprövningsnämnd som ska genomföra en intern administrativ omprövning av de beslut som myndigheten har antagit i utövandet av de befogenheter som anges i artiklarna 21, 22, 23 och 77. Omfattningen av den interna administrativa omprövningen bör hänföra sig till den processrättsliga och materiella överensstämmelsen av sådana beslut med denna förordning.

2. Administrativa omprövningsnämnden ska bestå av fem välrenommerade personer med dokumenterade relevanta kunskaper och yrkeserfarenhet, inbegripet erfarenhet av tillsyn på området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism; dessa personer får inte ingå i den nuvarande personalen vid myndigheten, tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, finansunderrättelseenheter eller andra nationella eller unionens institutioner, organ och byråer som medverkar i genomförandet av de uppgifter som myndigheten tilldelas genom denna förordning. Administrativa omprövningsnämnden ska ha tillräckliga resurser och tillräcklig expertis för att bedöma myndighetens utövande av sina befogenheter i enlighet med denna förordning.

3. Administrativa omprövningsnämndens beslut ska fattas med en majoritet bestående av minst tre av dess fem ledamöter.

*Artikel 73***Administrativa omprövningsnämndens ledamöter**

1. Administrativa omprövningsnämndens ledamöter och två suppleanter ska utses av styrelsen i tillsynssammansättning för en period på fem år, som kan förnyas en gång, efter en offentlig inbjudan till intresseanmälan som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. De får inte vara bundna av några instruktioner.
2. Administrativa omprövningsnämndens ledamöter ska verka oberoende och i det allmänna intresse och får inte utföra andra uppgifter inom myndigheten. De ska i detta syfte avge en offentlig åtagandeförklaring och intresseförklaring som visar att det inte föreligger några direkta eller indirekta intressekonflikter som skulle kunna inverka negativt på deras oberoende.

*Artikel 74***Beslut som kan omprövas**

1. En begäran om omprövning av beslut som fattats av myndigheten enligt artiklarna 6.1, 21, 22, 23 och 77 kan tas upp av administrativa omprövningsnämnden och lämnas av den fysiska eller juridiska person som beslutet riktar sig till eller som direkt och personligen berörs av beslutet.
2. Varje begäran om omprövning ska göras skriftligen, innehålla en motivering och lämnas till myndigheten inom en månad efter det att beslutet har delgivits den person som begär omprövning eller, om beslutet inte har delgivits på detta sätt, den dag då den person som begär omprövning fick kännedom om beslutet.
3. Efter att ha avgjort om begäran kan tas upp till prövning ska administrativa omprövningsnämnden inom en rimlig tidsfrist med hänsyn till hur brådskande ärendet är och i alla händelser senast två månader efter mottagandet av begäran yttra sig i ärendet och hänskjuta det till direktionen för utarbetande av ett nytt beslut. Direktionen ska beakta administrativa omprövningsnämndens yttrande och utan dröjsmål anta ett nytt beslut. Det nya beslutet ska upphäva det ursprungliga beslutet och ersätta det med antingen ett beslut med identiskt innehåll eller ett ändrat beslut.
4. En begäran om omprövning enligt punkt 2 får innehålla en begäran om att tillfälligt upphäva tillämpningen av det beslut som är föremål för omprövningsförfarandet. Administrativa omprövningsnämnden får, om den anser att omständigheterna så kräver och med beaktande av direktionens ståndpunkt, besluta att tillämpningen av beslutet i fråga ska upphävas till dess att direktionen antar ett nytt beslut enligt punkt 3. Om administrativa omprövningsnämnden inte fattar beslut om begäran om tillfälligt upphävande inom 14 dagar ska denna begäran anses ha avslagits.
5. Administrativa omprövningsnämndens yttrande och det nya beslut som antas av direktionen enligt den här artikeln ska motiveras och meddelas parterna.
6. Myndigheten ska anta ett beslut som fastställer administrativa omprövningsnämndens arbetsordning.

*Artikel 75***Jäv**

1. Administrativa omprövningsnämndens ledamöter får inte delta i ett omprövningsförfarande om de har personliga intressen i förfarandet, om de tidigare har företrätt någon av parterna i förfarandet eller om de har varit med om att anta det beslut som ska omprövas.
2. Om någon ledamot i administrativa omprövningsnämnden anser att han eller hon, av något av de skäl som anges i punkt 1 eller av andra skäl, inte bör delta i ett omprövningsförfarande ska vederbörande meddela detta till administrativa omprövningsnämnden.

3. En part i ett omprövningsförfarande får invända mot en ledamot i administrativa omprövningsnämnden på någon av de grunder som anges i punkt 1 eller om ledamoten misstänks vara partisk. En sådan invändning ska förkastas om parten har inlett förfarandet med vetskap om att det fanns grund att invända. Inga invändningar får göras på grundval av ledamöternas nationalitet.

4. Administrativa omprövningsnämnden ska besluta om vilken åtgärd som ska vidtas i de fall som avses i punkterna 2 och 3, varvid den berörda ledamoten inte får vara närvarande. Vid beslutet ska den berörda ledamoten i administrativa omprövningsnämnden ersättas av sin suppleant.

KAPITEL IV

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 76

Budget

1. Alla myndighetens inkomster och utgifter ska beräknas för varje budgetår, som ska vara kalenderår, och redovisas i myndighetens budget.
2. Inkomster och utgifter i myndighetens budget ska balansera varandra.
3. Utan att det påverkar andra medel ska myndighetens inkomster bestå av en kombination av följande:
 - a) Ett bidrag från unionen som tas upp i unionens allmänna budget.
 - b) Avgifter som betalats av utvalda och icke utvalda ansvariga enheter i enlighet med artikel 77 för de uppgifter som anges i artikel 5.2 a, b och c och 5.3 a–d, f och g.
 - c) Eventuella frivilliga finansiella bidrag från medlemsstaterna.
 - d) Överenskomna avgifter för publikationer, utbildning och andra tjänster som myndigheten tillhandahåller, om de särskilt har begärts av en eller flera finansunderrättelseenheter eller deras motsvarigheter i tredjeländer eller av myndigheter som inte ansvarar för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
 - e) Eventuell unionsfinansiering i form av överenskommelser om medverkan eller ad hoc-bidrag, i enlighet med de finansiella regler för myndigheten som avses i artikel 81 och med bestämmelserna i relevanta instrument till stöd för unionens politik.

Beloppet för och ursprunget till de inkomster som avses i första stycket b–e ska ingå i myndighetens årsredovisning och tydligt anges i den årliga rapport om myndighetens budgetförvaltning och ekonomiska förvaltning som avses i artikel 80.2.

4. Myndighetens utgifter ska omfatta löner till personalen, kostnader för administration och infrastruktur samt driftskostnader.

Artikel 77

Avgifter som tas ut från utvalda och icke utvalda ansvariga enheter

1. Myndigheten ska ta ut en årlig tillsynsavgift från alla utvalda ansvariga enheter som avses i artikel 13 och från icke utvalda ansvariga enheter som uppfyller kriterierna som anges i artikel 12.1. Avgifterna ska täcka myndighetens utgifter relaterade till tillsynsuppgifterna enligt kapitel II avsnitten 3 och 4. Avgifterna ska inte vara högre än utgifter för dessa uppgifter. Om dessa kriterier inte uppfylls fullt ut under ett visst år ska nödvändiga justeringar göras när avgifterna beräknas för de två påföljande åren.
2. Nivån på den avgift som tas ut från varje ansvarig enhet som avses i punkt 1 ska beräknas i enlighet med de arrangemang som fastställs i den delegerade akt som avses i punkt 6.

3. Avgifterna ska beräknas på högsta konsolideringsnivå i unionen i enlighet med tillämpliga redovisningsstandarder.
4. Grunden för beräkningen av den årliga tillsynsavgiften för ett visst kalenderår ska vara utgifterna relaterade till direkt och indirekt tillsyn av utvalda och icke utvalda ansvariga enheter som under det året åläggs att betala avgifter. Myndigheten får begära förskottsbetalning av den årliga tillsynsavgiften som ska grundas på en rimlig uppskattning. Myndigheten ska kontakta det berörda finansiella tillsynsorganet innan beslut fattas om den slutliga avgiftsnivån för att säkerställa att tillsynen är kostnadseffektiv och rimlig för alla ansvariga enheter inom den finansiella sektorn. Myndigheten ska meddela de berörda ansvariga enheterna grunden för beräkningen av den årliga tillsynsavgiften. Medlemsstaterna ska se till att skyldigheten att betala de avgifter som anges i den här artikeln är bindande enligt nationell rätt och att förfallna avgifter betalas helt.
5. Den här artikeln ska inte påverka finansiella tillsynsorgans rätt att ta ut avgifter i enlighet med nationell rätt i den mån tillsynsuppgifter inte har tilldelats myndigheten eller vad beträffar kostnaderna för att samarbeta med och bistå myndigheten och handla enligt dess instruktioner, i enlighet med tillämplig unionsrätt.
6. I enlighet med artikel 100 har kommissionen befogenhet att anta en delegerad akt som kompletterar denna förordning genom att ange metoden för att beräkna nivån på den avgift som tas ut från varje utvald och icke utvald ansvarig enhet som i enlighet med punkt 1 i den här artikeln åläggs att betala avgifter, samt förfarandena för att uppbära dessa avgifter. När kommissionen utarbetar metoden för att fastställa de enskilda avgiftsnivåerna ska den ta hänsyn till följande:
 - a) De ansvariga enheternas samlade årsomsättning eller motsvarande slag av inkomster på högsta konsolideringsnivå i unionen i enlighet med tillämpliga redovisningsstandarder.
 - b) Huruvida den ansvariga enheten har uppfyllt kriterierna för direkt tillsyn.
 - c) Klassificeringen av de ansvariga enheternas riskprofil i fråga om penningtvätt och finansiering av terrorism i enlighet med den metod som avses i artikel 12.7 b.
 - d) Den ansvariga enhetens betydelse för det finansiella systemets stabilitet eller för ekonomin i en eller flera medlemsstater eller i unionen.
 - e) Att nivån på den avgift som ska tas ut från icke utvalda ansvariga enheter i förhållande till deras inkomst eller omsättning som avses i led a inte får överstiga 20 % av den avgift som ska tas ut från utvalda ansvariga enheter med samma inkomst- eller omsättningsnivå.

Kommissionen ska anta de delegerade akter som avses i första stycket senast den 1 januari 2027.

Artikel 78

Upprättande av budgeten

1. Varje år ska verkställande direktören ta fram ett utkast till beräkning av myndighetens inkomster och utgifter för följande budgetår, inklusive tjänsteförteckningen, och översända det till direktionen.
2. På grundval av detta utkast ska direktionen anta ett preliminärt utkast till beräkning av myndighetens inkomster och utgifter för följande budgetår.
3. Det slutliga utkastet till beräkning av myndighetens inkomster och utgifter ska översändas till kommissionen senast den 31 januari varje år.
4. Kommissionen ska översända beräkningen till budgetmyndigheten, tillsammans med förslaget till unionens allmänna budget.
5. På grundval av beräkningen ska kommissionen i förslaget till unionens allmänna budget föra in de beräkningar som den anser nödvändiga för tjänsteförteckningen och det bidragsbelopp som ska tas från den allmänna budgeten, vilket den ska lägga fram för budgetmyndigheten i enlighet med artiklarna 313 och 314 i EUF-fördraget.
6. Budgetmyndigheten ska bevilja anslagen för bidraget till myndigheten.
7. Budgetmyndigheten ska anta myndighetens tjänsteförteckning.

8. Myndighetens budget ska antas av direktionen. Budgeten blir slutlig när Europeiska unionens allmänna budget slutligen antas. Vid behov ska den justeras i enlighet med det slutgiltiga antagandet.

Artikel 79

Genomförande av budgeten

1. Verkställande direktören ska genomföra myndighetens budget med hänsyn till principerna om sparsamhet, effektivitet, ändamålsenlighet och sund ekonomisk förvaltning.
2. Verkställande direktören ska varje år översända all information till budgetmyndigheten som rör resultatet av utvärderingsförfaranden.

Artikel 80

Redovisning av räkenskaper och beviljande av ansvarsfrihet

1. Myndighetens räkenskapsförare ska översända de preliminära räkenskaperna för budgetåret (år N) till kommissionens räkenskapsförare och revisionsrätten senast den 1 mars nästföljande år (år N+1).
2. Myndigheten ska senast den 31 mars år N+1 översända sin årliga rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten.
3. Senast den 31 mars år N+1 ska kommissionens räkenskapsförare till revisionsrätten översända myndighetens preliminära räkenskaper som konsoliderats med kommissionens redovisning.
4. När direktionen erhåller revisionsrättens iakttagelser om myndighetens preliminära räkenskaper enligt artikel 246 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽⁴¹⁾, ska den avge ett yttrande om myndighetens slutliga räkenskaper.

Senast den 30 september år N+1 ska verkställande direktören sända revisionsrätten ett svar på dess iakttagelser. Verkställande direktören ska också översända detta svar till direktionen.

5. Myndighetens räkenskapsförare ska senast den 1 juli år N+1 översända de slutliga räkenskaperna till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten, tillsammans med direktionens yttrande.
6. En länk till sidorna på den webbplats som innehåller myndighetens slutliga räkenskaper ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* senast den 15 november år N+1.
7. Verkställande direktören ska för Europaparlamentet, på Europaparlamentets begäran, lägga fram all information som behövs för att förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för det berörda budgetåret ska fungera väl, i enlighet med artikel 261.3 i förordning (EU, Euratom) 2018/1046.
8. Europaparlamentet ska före den 15 maj år N+2, på rekommendation av rådet som ska fatta beslut med kvalificerad majoritet, bevilja verkställande direktören ansvarsfrihet för budgetens genomförande år N.

Artikel 81

Finansiella regler

Efter samråd med kommissionen ska direktionen anta de finansiella regler som ska vara tillämpliga för myndigheten. Dessa får inte avvika från delegerad förordning (EU) 2019/715 såvida detta inte särskilt krävs för myndighetens verksamhet och kommissionen har gett sitt samtycke till detta i förväg.

⁽⁴¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

*Artikel 82***Åtgärder för bedrägeribekämpning**

1. För bekämpning av bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet ska förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och artikel 86 i delegerad förordning (EU) 2019/715 vara tillämplig för myndigheten utan inskränkning.
2. Myndigheten ska ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ⁽⁴²⁾ och ska omedelbart anta lämpliga bestämmelser för all personal vid myndigheten.
3. Finansieringsbeslut samt de avtal och genomförandeinstrument som blir en följd av dessa beslut ska uttryckligen föreskriva att revisionsrätten och Olaf vid behov får genomföra kontroller på plats hos mottagarna av utbetalningar från myndigheten.

*Artikel 83***It-säkerhet**

1. Myndigheten ska inrätta en intern enhet för it-styrning på verkställande direktörens nivå som ska upprätta och förvalta it-budgeten och rapportera regelbundet till direktionen om uppfyllandet av gällande regler och standarder för it-säkerhet.
2. Myndigheten ska se till att en tillräcklig andel av dess it-utgifter anslås till direkt it-säkerhet på ett transparent sätt. Bidraget till cybersäkerhetstjänsten för unionens institutioner, organ och byråer (CERT-EU) får räknas in i den andelen.
3. En lämplig it-säkerhetstjänst för övervakning, upptäckt och hantering ska upprättas med hjälp av CERT-EU. Större incidenter ska rapporteras till CERT-EU och kommissionen inom 24 timmar efter det att de upptäckts.

*Artikel 84***Ansvarsutkrävande och rapportering**

1. Myndigheten ska hållas ansvarig inför Europaparlamentet och rådet för genomförandet av denna förordning.
2. Myndigheten ska årligen rapportera till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om genomförandet av de uppgifter som den tilldelas genom denna förordning, inbegripet information om den planerade utvecklingen av strukturen och nivån vad gäller de tillsynsavgifter som avses i artikel 77. När det gäller de riktlinjer och rekommendationer som myndigheten har utfärdat i enlighet med artikel 54 ska rapporten innehålla information om efterlevnaden av de riktlinjer och rekommendationer som utfärdats under det år som rapporten omfattar samt eventuella relevanta uppdateringar om efterlevnaden av tidigare utfärdade riktlinjer och rekommendationer. Rapporten ska offentliggöras och innehålla all annan relevant information som Europaparlamentet begär på ad hoc-basis. Myndighetens ordförande ska offentligt lägga fram den rapporten för Europaparlamentet.
3. På begäran av Europaparlamentet ska myndighetens ordförande delta i en utfrågning i Europaparlamentets behöriga utskott om genomförandet av uppgifterna. En utfrågning ska äga rum minst en gång om året. På begäran av Europaparlamentet ska myndighetens ordförande göra ett uttalande inför de berörda utskotten i Europaparlamentet och besvara eventuella frågor från dess ledamöter.
4. Inom sex veckor från varje styrelsesammanträde ska myndigheten åtminstone förse Europaparlamentet med ett heltäckande och ändamålsenligt protokoll från det sammanträdet som gör det möjligt att få insikt i de diskussioner som hållits vid det sammanträdet, inbegripet en kommenterad förteckning över beslut. Ett sådant protokoll får inte återge diskussioner i styrelsen som avser enskilda ansvariga enheter eller diskussioner som avser konfidentiella uppgifter om tillsyns- eller finansunderrättelserelaterade data, såvida inte annat föreskrivs i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2.

⁽⁴²⁾ EUT L 136, 31.5.1999, s. 15.

5. Myndigheten ska muntligen eller skriftligen svara på frågor som ställs till den av Europaparlamentet, inom fem veckor från mottagandet.
6. På begäran ska myndighetens ordförande hålla konfidentiella muntliga diskussioner inom stängda dörrar med Europaparlamentets behöriga utskott om sådana diskussioner är nödvändiga för att Europaparlamentet ska kunna utöva sina befogenheter enligt fördragen. Alla deltagare ska respektera kraven om tystnadsplikt.
7. När myndigheten ger Europaparlamentet information om frågor som rör dess bidrag till unionens åtgärder i internationella forum får den inte lämna ut någon information som den mottagit vid utförandet av denna uppgift, om sådan information omfattas av sekretesskrav som ställs av tredje part.

KAPITEL V

PERSONAL OCH SAMARBETE

AVSNITT 1

Personal

Artikel 85

Allmänna bestämmelser

1. Tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen samt de bestämmelser som har antagits gemensamt av unionens institutioner för tillämpningen av dessa tjänsteföreskrifter och anställningsvillkor för övriga anställda ska vara tillämpliga för myndighetens personal i alla de frågor som inte omfattas av denna förordning.
2. Med avvikelse från punkt 1 i denna artikel ska myndighetens ordförande och var och en av de ledamöter i direktionen som avses i artikel 63.1 b vara likställda med tribunalens ledamöter och justitiesekreterare i fråga om ersättning och pensionsålder enligt definitionen i rådets förordning (EU) 2016/300 ⁽⁴³⁾. För de aspekter som inte omfattas av denna förordning eller förordning (EU) 2016/300 ska tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda tillämpas på motsvarande sätt.
3. I samråd med kommissionen ska direktionen anta de nödvändiga genomförandebestämmelserna i enlighet med de arrangemang som föreskrivs i artikel 110 i tjänsteföreskrifterna.
4. Myndigheten kan använda sig av utstationerade nationella experter eller annan personal som inte är anställd hos myndigheten, inbegripet FIU-representanter.
5. Direktionen ska anta regler för personal från medlemsstaterna som är utstationerade vid myndigheten och uppdatera dem vid behov. Dessa regler ska särskilt omfatta de finansiella arrangemangen kring sådan utstationering, inbegripet försäkringar och utbildning. I reglerna ska hänsyn tas till det faktum att medarbetarna är utstationerade och ska utplaceras som myndighetens personal. Reglerna ska innehålla föreskrifter om utplaceringsvillkoren. I förekommande fall ska direktionen sträva efter förenlighet med de regler som gäller för ersättning för kostnader för tjänsteresor för den ordinarie personalen.

Artikel 86

Immunitet och privilegier

Protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier fogat till EU-fördraget och till EUF-fördraget ska gälla för myndigheten och dess personal.

⁽⁴³⁾ Rådets förordning (EU) 2016/300 av den 29 februari 2016 om ersättning till innehavare av höga EU-ämbeten (EUT L 58, 4.3.2016, s. 1).

*Artikel 87***Personal vid myndigheten som tidigare varit anställd av EBA**

Tillfälligt anställda enligt artikel 2 f och kontraktsanställda enligt artikel 3a i anställningsvillkoren för övriga anställda, som anställs vid myndigheten enligt ett avtal som ingåtts före den 1 januari 2026 och som omedelbart före anställningen vid myndigheten varit anställda av EBA för att utföra EBA:s uppgifter och verksamhet relaterade till bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som förtecknas i förordning (EU) nr 1093/2010, ska erbjudas samma typ av anställningsavtal hos myndigheten som hos EBA och på samma villkor, med förbehåll för begränsningen när det gäller det antal tjänster som ska tas från EBA och tilldelas myndigheten. Dessa anställda ska anses ha gjort hela sin tjänstgöring vid myndigheten.

*Artikel 88***Tystnadsplikt**

1. Ledamöterna i styrelsen och direktionen och alla i myndighetens personal, inbegripet tillfälligt utstationerade nationella tjänstemän, samt alla andra personer som utför uppgifter för myndigheten på kontraktbasis, ska omfattas av kravet på tystnadsplikt enligt artikel 339 i EUF-fördraget och artikel 67 i direktiv (EU) 2024/1640, inbegripet efter det att deras uppdrag upphört.
2. Direktionen ska säkerställa att personer som tillhandahåller tjänster, direkt eller indirekt, permanent eller tillfälligt, med anknytning till myndighetens uppgifter, inbegripet tjänstemän och andra personer som auktoriserats av direktionen eller utsetts av offentliga myndigheter och finansunderrättelseenheter, omfattas av krav på tystnadsplikt som motsvarar de som föreskrivs i punkt 1.
3. För att utföra de uppgifter som myndigheten tilldelas genom denna förordning, ska den ha rätt att inom de gränser och på de villkor som anges i de akter som avses i artikel 1.2 utbyta information med unionens eller medlemsstaternas myndigheter och organ i de fall som det enligt dessa akter är tillåtet för finansiella tillsynsorgan att lämna ut information till dessa enheter eller då medlemsstaterna kan föreskriva ett sådant utlämnande av information enligt tillämplig unionsrätt.
4. Myndigheten ska upprätta praktiska arrangemang för genomförandet av reglerna om tystnadsplikt som avses i punkterna 1 och 2.
5. Myndigheten ska tillämpa kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444 ⁽⁴⁴⁾.

*Artikel 89***Säkerhetsregler om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter och känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter**

1. Myndigheten ska anta sina egna säkerhetsbestämmelser som motsvarar kommissionens säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter och känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter, enligt kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443 ⁽⁴⁵⁾ och (EU, Euratom) 2015/444. Myndighetens säkerhetsbestämmelser ska bland annat omfatta bestämmelser om utbyte, behandling och lagring av sådana uppgifter. Direktionen ska anta myndighetens säkerhetsbestämmelser efter kommissionens godkännande.
2. Varje administrativt arrangemang för utbyte av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter med de berörda myndigheterna i ett tredjeland eller, i absnåknad av sådana arrangemang, varje exceptionell ad hoc-utlämning av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter till dessa myndigheter, ska ha godkänts av kommissionen på förhand.

⁽⁴⁴⁾ Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444 av den 13 mars 2015 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 72, 17.3.2015, s. 53).

⁽⁴⁵⁾ Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443 av den 13 mars 2015 om säkerhet inom kommissionen (EUT L 72, 17.3.2015, s. 41).

Artikel 90

Rapportering av överträdelser och skydd av personer som rapporterar överträdelser

1. Myndigheten ska ha infört särskilda rapporteringskanaler för att ta emot och hantera information från personer som rapporterar faktiska eller potentiella överträdelser av
 - a) förordning (EU) 2024/1624 i den mån det gäller krav som är tillämpliga på kreditinstitut och finansiella institut,
 - b) förordning (EU) 2023/1113,
 - c) direktiv (EU) 2024/1640 i den mån det gäller krav som är tillämpliga på tillsynsmyndigheter, självreglerande organ har tillsynsfunktioner samt finansunderrättelseenheter.
2. De personer som rapporterar via dessa kanaler och de personer som berörs ska i tillämpliga fall åtnjuta skydd enligt direktiv (EU) 2019/1937.
3. Efter det att tillsynsmyndigheterna inom den icke-finansiella sektorn har lämnat in rapporter enligt artikel 60.4 i direktiv (EU) 2024/1640 ska myndigheten kunna begära ytterligare information från dessa tillsynsmyndigheter om hur de har följt upp de mottagna rapporterna. Dessa tillsynsmyndigheter ska utan dröjsmål tillhandahålla den begärda informationen, men får inte lämna ut information som kan leda till att den rapporterande personen identifieras.

AVSNITT 2

Samarbete

Artikel 91

Samarbete med de europeiska tillsynsmyndigheterna

1. Myndigheten ska upprätta och upprätthålla ett nära samarbete med ESA-myndigheterna, särskilt när den utarbetar utkast till tekniska standarder för tillsyn eller tekniska standarder för genomförande, riktlinjer eller rekommendationer inom ramen för deras respektive uppgifter.
2. Senast den 27 juni 2025 ska myndigheten ingå ett samförståndsavtal med ESA-myndigheterna som anger hur de avser att samarbeta vid utförandet av sina uppgifter enligt unionsrätten.

Artikel 92

Samarbete med myndigheter som inte ansvarar för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism

1. Myndigheten ska samarbeta och utbyta information med myndigheter som inte ansvarar för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och, på grundval av behovenlig behörighet och konfidentialitet, med andra nationella myndigheter och organ som är behöriga att säkerställa efterlevnaden av direktiven 2009/110/EG, 2009/138/EG, 2014/17/EU, 2014/65/EU och (EU) 2015/2366 samt med ESA-myndigheterna, inom gränserna för deras respektive mandat.
2. Myndigheten ska ingå ett samförståndsavtal med de behöriga myndigheterna enligt definitionen i artikel 4.1.40 i förordning (EU) nr 575/2013, med ESA-myndigheterna och med de övriga nationella myndigheter som är behöriga att säkerställa efterlevnaden av förordning (EU) 2023/1114, som i allmänna ordalag anger hur de ska samarbeta och utbyta information vid utförandet av sina tillsynsuppgifter enligt unionsrätten när det gäller utvalda och icke utvalda ansvariga enheter.

Om myndigheten anser det nödvändigt kan den också ingå ett samförståndsavtal med någon av de andra myndigheter eller något av de andra organ som avses i punkt 1, som i allmänna ordalag anger hur de ska samarbeta och utbyta information vid utförandet av sina tillsynsuppgifter enligt unionsrätten när det gäller utvalda och icke utvalda ansvariga enheter.

3. Senast den 27 juni 2025 ska myndigheten och Europeiska centralbanken ingå ett samförståndsavtal om de praktiska formerna för samarbete och informationsutbyte när de utför sina respektive uppgifter enligt unionsrätten.

4. Myndigheten ska borgen för effektivt samarbete och informationsutbyte mellan alla tillsynsmyndigheter inom tillsynssystemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och de myndigheter och organ som avses i punkt 1, inbegripet när det gäller tillgång till information och uppgifter i den centrala databas för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som avses i artikel 11.

Artikel 93

Partnerskap för informationsutbyte på området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism

1. I den mån det behövs för att myndigheten ska fullgöra de uppgifter som avses i kapitel II, kan den upprätta gränsöverskridande partnerskap för informationsutbyte, i enlighet med grundläggande rättigheter och rättssäkerhetsgarantier, eller delta i partnerskap för informationsutbyte som upprättats i en eller flera medlemsstater i syfte att stödja förhindrande och bekämpning av penningtvätt, förbrott till penningtvätt och finansiering av terrorism. Myndighetens deltagande i ett redan befintligt partnerskap ska godkännas av de myndigheter som har upprättat ett sådant partnerskap.

2. Om myndigheten upprättar ett gränsöverskridande partnerskap för informationsutbyte ska den säkerställa att partnerskapet uppfyller kraven i artikel 75.3, 75.4 och 75.5 i förordning (EU) 2024/1624. Utöver ansvariga enheter kan myndigheten bjuda in de behöriga myndigheter som avses i artikel 2.1.44 a, b och c i den förordningen, samt unionsorgan och unionsbyråer som har en roll när det gäller att förhindra och bekämpa penningtvätt, förbrott till penningtvätt och finansiering av terrorism, att delta i partnerskapet, om ett sådant deltagande är relevant för fullgörandet av deras uppgifter och befogenheter. Andra tredje parter får bjudas in att tillfälligt delta i partnerskapets möten, när så är relevant, efter enhälligt samtycke från de deltagande medlemmarna.

Artikel 94

Samarbete med Olaf, Europol, Eurojust och Eppo

1. Myndigheten kan ingå samarbetsarrangemang med unionens institutioner, unionens decentraliserade byråer eller andra unionsorgan som verkar på området för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor. Dessa samarbetsarrangemang kan vara av strategisk, operativ eller teknisk art och ska i synnerhet ha som syfte att underlätta samarbetet och informationsutbytet mellan parterna. Samarbetsarrangemangen ska varken utgöra en grund för att tillåta utbyte av personuppgifter eller vara bindande för unionen eller dess medlemsstater.

2. Myndigheten ska upprätta och upprätthålla ett nära samarbete med Olaf, Europol, Eurojust och Eppo. I detta syfte ska myndigheten ingå separata samarbetsarrangemang med Olaf, Europol, Eurojust och Eppo i vilka detaljerna för deras samarbete fastställs. Syftet med samarbetet ska särskilt vara att säkerställa utbytet av operativ och strategisk information och uppgifter om tendenser med avseende på de hot som penningtvätt och finansiering av terrorism utgör för unionen.

3. För att främja och underlätta ett smidigt samarbete mellan myndigheten och Europol, Eurojust och Eppo ska samarbetsarrangemangen mellan dem särskilt ge möjlighet att utstationera sambandspersoner i varandras lokaler och fastställa villkor för detta.

Artikel 95

Samarbete med tredjeländer och internationella organisationer

1. För att uppfylla målen i denna förordning och utan att det påverkar medlemsstaternas och unionsinstitutionernas respektive behörigheter, kan myndigheten etablera kontakter och ingå administrativa arrangemang med myndigheter i tredjeländer som ansvarar för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och som har befogenheter

gällande reglering, tillsyn och finansunderrättelseenheter på området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, samt med internationella organisationer och myndigheter i tredjeländer. Dessa arrangemang får inte medföra några juridiska förpliktelser för unionen och dess medlemsstater, och de får inte heller hindra medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter från att ingå bilaterala eller multilaterala arrangemang med dessa tredjeländer.

2. Myndigheten får ta fram standardiserade administrativa arrangemang i syfte att få till stånd en konsekvent, effektiv och ändamålsenlig praxis inom unionen och för att stärka den internationella samordningen och det internationella samarbetet i kampen mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Tillsynsmyndigheter och finansunderrättelseenheter ska göra sitt yttersta för att följa sådana standardiserade arrangemang.

3. När flera av unionens tillsynsmyndigheter och finansunderrättelseenheter, å ena sidan, interagerar med myndigheter i tredjeländer, å andra sidan, i frågor som ligger inom ramarna för myndighetens uppgifter som anges i artikel 5, ska myndigheten inta en ledande roll i underlättandet av dessa interaktioner när så behövs. Denna roll ska inte påverka tillsynsmyndigheternas och finansunderrättelseenheternas normala interaktioner med myndigheter i tredjeländer.

4. Myndigheten ska, inom ramen för sina befogenheter enligt denna förordning och de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, bidra till att unionens intressen framställs på ett samlat, konsekvent och ändamålsenligt sätt i internationella forum, inbegripet genom att myndigheten bistår kommissionen i dess uppgifter som medlem i arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF) och stöder arbetet och målen inom Egmontgruppen för finansunderrättelseenheter.

KAPITEL VI

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 96

Tillgång till handlingar

1. Förordning (EG) nr 1049/2001 ska tillämpas på handlingar som finns hos myndigheten.
2. De beslut som fattas av myndigheten enligt artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 kan ligga till grund för ett klagomål till Europeiska ombudsmannen eller en talan inför Europeiska unionens domstol enligt de villkor som anges i artiklarna 228 och 263 i EUF-fördraget.
3. Rätten att få tillgång till handlingar ska inte tillämpas på konfidentiell information som består av följande:
 - a) Myndighetens, de finansiella tillsynsorganens och de ansvariga enheternas information och uppgifter som erhållits som ett resultat av utförandet av de uppgifter och verksamheter som avses i artikel 5.2 och kapitel II avsnitt 3.
 - b) Myndighetens och finansunderrättelseenheternas operativa data eller information relaterad till sådana data som myndigheten innehar som ett resultat av utförandet av de uppgifter och verksamheter som avses i artikel 5.5 och kapitel II avsnitt 6.
4. Den konfidentiella information som avses i punkt 3 a och som rör ett tillsynsförfarande får lämnas ut, helt eller delvis, till de ansvariga enheter som är parter i förfarandet i fråga, med förbehåll för det berättigade intresset hos andra personer av att deras affärshemligheter skyddas. Den tillgången ska inte omfatta myndighetens och de finansiella tillsynsorganens interna handlingar eller korrespondens dem emellan.
5. Direktionen ska anta praktiska åtgärder för tillämpning av förordning (EG) nr 1049/2001 och reglerna gällande utlämnande av information avseende tillsynsförfaranden.

Artikel 97

Allmän språkordning

1. Rådets förordning nr 1 ska vara tillämplig för myndigheten.
2. Direktionen ska besluta om myndighetens interna språkordning, vilka ska vara samstämmiga med språkordningen vid direkt tillsyn enligt artikel 29.

3. Översättningstjänster och alla övriga språktjänster som myndigheten behöver, med undantag för tolkning, ska tillhandahållas av Översättningscentrum för Europeiska unionens organ, upprättat genom rådets förordning (EG) nr 2965/94 ⁽⁴⁶⁾.

Artikel 98

Skydd av personuppgifter

1. Behandling av personuppgifter på grundval av denna förordning för förhindrande av penningtvätt och finansiering av terrorism enligt artikel 70 i direktiv (EU) 2024/1640 och artikel 76 i förordning (EU) 2024/1624 ska anses vara nödvändig för att utföra en uppgift som är av allmänt intresse eller som utgör ett led i myndighetens myndighetsutövning enligt artikel 5 i förordning (EU) 2018/1725 och artikel 6 i förordning (EU) 2016/679.

När myndigheten utarbetar riktlinjer och rekommendationer i enlighet med artikel 54 med betydande inverkan på skyddet av personuppgifter ska det ske i nära samarbete med Europeiska dataskyddsstyrelsen som inrättats genom förordning (EU) 2016/679 för att undvika dubbelarbete, bristande överensstämmelse och rättsosäkerhet när det gäller skydd av personuppgifter. Efter godkännande av kommissionen ska myndigheten också rådfråga Europeiska datatillsynsmannen, som inrättats genom förordning (EU) 2018/1725. Myndigheten kan även bjuda in nationella dataskyddsmyndigheter att delta som observatörer i utarbetandet av dessa riktlinjer och rekommendationer.

2. I enlighet med artikel 25 i förordning (EU) 2018/1725 ska myndigheten ha rätt att anta interna regler som begränsar utövandet av registrerade rättigheter om sådana begränsningar krävs för genomförandet av de uppgifter som avses i artikel 70 i direktiv (EU) 2024/1640 och artikel 76 i förordning (EU) 2024/1624.

Artikel 99

Myndighetens ansvar

1. Vid utomobligatoriskt ansvar ska myndigheten ersätta skada som den eller dess personal orsakat vid utförandet av sina uppgifter, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar. Tvister som rör ersättningen av sådana skador ska avgöras av Europeiska unionens domstol.

2. Det personliga finansiella och disciplinära ansvar som myndighetens personal har gentemot myndigheten ska regleras av de relevanta bestämmelser som gäller för myndighetens personal.

Artikel 100

Delegerade akter

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 27 och 77 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 27 december 2024.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 27 och 77 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

⁽⁴⁶⁾ Rådets förordning (EG) nr 2965/94 av den 28 november 1994 om upprättande av ett översättningscentrum för Europeiska unionens organ (EGT L 314, 7.12.1994, s. 1).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 27 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.
7. En delegerad akt som antas enligt artikel 77 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 101

Avtal om säte och villkor för verksamheten

1. De nödvändiga arrangemangen beträffande de lokaler som myndigheten ska få i den medlemsstat där den har sitt säte och de resurser som ska tillhandahållas av den medlemsstaten samt de särskilda regler som i den medlemsstaten är tillämpliga på myndighetens personal och deras familjemedlemmar ska fastställas i ett avtal om säte som myndigheten och den medlemsstaten ska ingå efter att ha fått direktionens godkännande.
2. Den medlemsstat där myndigheten har sitt säte ska tillhandahålla bästa möjliga förutsättningar för att myndigheten ska kunna fungera väl, vilket inkluderar Europaorienterad skolundervisning på flera språk och lämpliga transportförbindelser.

Artikel 102

Utvärdering och översyn

1. Senast den 31 december 2030, och därefter vart femte år, ska kommissionen utarbeta en rapport om myndighetens prestationer i förhållande till dess mål, uppdrag, uppgifter och placering, i enlighet med kommissionens riktlinjer. Den rapporten ska särskilt behandla följande:
 - a) Eventuellt behov av ändringar av myndighetens uppdrag och de finansiella följderna av varje sådan ändring.
 - b) Effekten av myndighetens uppgifter och verksamhet för tillsyn på unionens intressen i sin helhet, särskilt ändamålsenligheten i
 - i) tillsynsuppgifter och tillsynsverksamhet avseende direkt tillsyn av utvalda ansvariga enheter,
 - ii) indirekt tillsyn av icke utvalda ansvariga enheter,
 - iii) indirekt kontroll av andra ansvariga enheter.
 - c) Effekten av verksamheterna avseende stöd till och samordning av finansunderrättelseenheter och särskilt samordningen av finansunderrättelseenheters gemensamma analyser av gränsöverskridande verksamheter och transaktioner.
 - d) Myndighetens opartiskhet, objektivitet och autonomi.
 - e) Lämpligheten i styrningsarrangemangen, däribland direktionens sammansättning och röstningsarrangemang och dess förhållande till styrelsen.
 - f) Myndighetens kostnadseffektivitet, i tillämpliga fall separat i förhållande till dess olika finansieringskällor.
 - g) Ändamålsenligheten i mekanismen för invändningar mot myndighetens beslut samt arrangemangen för oberoende och ansvarsutkrävande som gäller för myndigheten.

- h) Ändamålsenligheten i arrangemangen för samarbete och informationsutbyte mellan myndigheten och myndigheter som inte ansvarar för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
 - i) Interaktionerna mellan myndigheten och unionens andra tillsynsmyndigheter och tillsynsorgan, däribland EBA, Europol, Eurojust, Olaf och Eppo.
 - j) Omfattningen av direkt tillsyn samt kriterierna och metoderna för att bedöma och välja ut enheter för direkt tillsyn.
 - k) Ändamålsenligheten i myndighetens befogenheter att utöva tillsyn och ålägga sanktioner.
 - l) Ändamålsenligheten och graden av konvergens i tillsynspraxisen som tillsynsmyndigheterna uppnått samt myndighetens roll i detta.
2. Den rapport som avses i punkt 1 ska också innehålla en utvärdering av huruvida
- a) myndigheten har tillräckliga resurser för att fullgöra sina skyldigheter,
 - b) det är lämpligt att tilldela myndigheten ytterligare tillsynsuppgifter när det gäller ansvariga enheter inom den icke-finansiella sektorn, i tillämpliga fall med uppgift om de typer av enheter som skulle kunna bli föremål för de ytterligare tillsynsuppgifterna,
 - c) det är lämpligt att tilldela myndigheten ytterligare uppgifter när det gäller att stödja och samordna finansunderrättsseenheters arbete,
 - d) det är lämpligt att tilldela myndigheten ytterligare befogenheter att ålägga sanktioner.
3. I varannan rapport ska kommissionen göra en grundlig översyn av de resultat som uppnåtts av myndigheten med hänsyn till dess mål, uppdrag, uppgifter och befogenheter, inbegripet en bedömning av huruvida en fortsättning av myndigheten fortfarande är berättigad med avseende på dessa mål, uppdrag och uppgifter.
4. Rapporten och eventuella åtföljande förslag ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 103

Ändringar av förordning (EU) nr 1093/2010

Förordning (EU) nr 1093/2010 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:
 - a) I punkt 2 ska andra stycket utgå.
 - b) I punkt 5 ska led h utgå.
2. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:
 - a) Led 1a ska utgå.
 - b) I led 2 ska led iii utgå.
3. I artikel 8.1 ska led l utgå.
4. Artiklarna 9a och 9b ska utgå.
5. Artikel 17.6 ska ersättas med följande:

"6. Om en behörig myndighet inte rättar sig efter ett sådant formellt yttrande som avses i punkt 4 i den här artikeln inom den där angivna fristen, och om det är nödvändigt att utan dröjsmål åtgärda sådan bristande efterlevnad av unionsrätten för att upprätthålla eller återställa neutrala konkurrensvillkor på marknaden, eller för att säkerställa det finansiella systemets funktion och integritet, får myndigheten – utan att det påverkar kommissionens befogenheter enligt artikel 258 i EUF-fördraget – om de relevanta kraven i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i denna förordning är

direkt tillämpliga på finansiella institut, anta ett enskilt beslut riktat till ett finansiellt institut med krav på att det ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt unionsrätten, inbegripet krav på att upphöra med viss praxis.

Myndighetens beslut ska överensstämma med det formella yttrande som kommissionen avgivit enligt punkt 4.”

6. Artikel 19.4 ska ersättas med följande:

”4. Om en behörig myndighet inte rättar sig efter myndighetens beslut och därigenom inte säkerställer att ett finansiellt institut uppfyller de krav som är direkt tillämpliga på det enligt de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i denna förordning, får myndigheten – utan att det påverkar kommissionens befogenheter enligt artikel 258 i EUF-fördraget – anta ett enskilt beslut riktat till det finansiella institutet med krav på att det ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt unionsrätten, inbegripet krav på att upphöra med viss praxis.”

7. I artikel 33.1 ska andra stycket utgå.

8. I artikel 40.7 ska första stycket ersättas med följande:

”Tillsynsstyrelsen får besluta att låta observatörer delta. Tillsynsstyrelsen ska särskilt låta en företrädare för myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1620 (*), delta när frågor som omfattas av dess mandat diskuteras eller om beslut fattas i sådana frågor.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1620 av den 31 maj 2024 om inrättande av myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj>”).

9. Artikel 81.2b ska utgå.

Artikel 104

Ändringar av förordning (EU) nr 1094/2010

Förordning (EU) nr 1094/2010 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1.2 ska andra stycket utgå.

2. I artikel 40.5 ska första stycket ersättas med följande:

”Tillsynsstyrelsen får besluta att låta observatörer delta. Tillsynsstyrelsen ska särskilt låta en företrädare för myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1620 (*) delta när frågor som omfattas av dess mandat diskuteras eller om beslut fattas i sådana frågor.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1620 av den 31 maj 2024 om inrättande av myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj>”).

3. Artikel 54.2a ska utgå.

Artikel 105

Ändringar av förordning (EU) nr 1095/2010

Förordning (EU) nr 1095/2010 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1.2 ska andra stycket utgå.
2. I artikel 40.6 ska första stycket ersättas med följande:

”Tillsynsstyrelsen får besluta att låta observatörer delta. Tillsynsstyrelsen ska särskilt låta en företrädare för myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1620 (*), delta när frågor som omfattas av dess mandat diskuteras eller om beslut fattas i sådana frågor.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1624 av den 31 maj 2024 om inrättande av myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L, 2024/1624, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj>).

3. Artikel 54.2a ska utgå.

Artikel 106

Övergångsarrangemang

1. Fram till och med den 27 juni 2028 ska artikel 11 endast vara tillämplig för finansiella tillsynsorgan, kreditinstitut och finansiella institut. Tillsynsmyndigheter inom den icke-finansiella sektorn får dock på frivillig basis uppfylla kraven i den artikeln redan före det datumet.

I syfte att inrätta och upprätthålla den databas som avses i artikel 11 ska myndigheten ingå ett bilateralt avtal med EBA om tillgång till samt finansieringen och den gemensamma förvaltningen av den databas för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som upprättats i enlighet med artikel 9a i förordning (EU) nr 1093/2010. Arrangemanget ska fastställas för en ömsesidigt överenskommen period som kan förlängas längst till den 30 juni 2027. Under den perioden ska EBA på myndighetens vägnar åtminstone kunna fortsätta att ta emot information, analysera den och göra den tillgänglig i enlighet med artikel 9a.2 i förordning (EU) nr 1093/2010 eller i enlighet med denna förordning, på grundval av den finansiering som myndigheten gjort tillgänglig för detta ändamål.

2. Genom undantag från artikel 13.2 ska myndigheten, om fler än 40 ansvariga enheter skulle uppfylla kriterierna för direkt tillsyn enligt artikel 13.1 under den första urvalsprocessen, utföra de uppgifter som förtecknas i artikel 5.2 med avseende på de 40 ansvariga enheter eller koncerner som är verksamma i det största antalet medlemsstater, antingen genom driftsställen eller inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster.

Om tillämpningen av det kriterium som avses i första stycket i den här punkten ger mer än 40 ansvariga enheter eller koncerner, ska myndigheten bland de ansvariga enheter eller koncerner som skulle väljas ut i enlighet med första stycket i den här punkten och som är verksamma i det lägsta antalet medlemsstater välja ut de ansvariga enheter eller koncerner som har den volymmässigt största andelen transaktioner med tredjeländer i förhållande till den totala transaktionsvolym som uppmätts under det senaste räkenskapsåret.

3. Genom undantag från artikel 13.3 ska den ytterligare urvalsprocess som anges där inte tillämpas under den första urvalsprocessen.
4. Genom undantag från artikel 48.7 ska finansunderrättelseenheternas deltagande i inbördes utvärderingar vara frivilligt under de två första förfarandena för inbördes utvärderingar.

Artikel 107

Inledning av myndighetens verksamhet

Kommissionen ska ansvara för inrättandet av myndigheten och dennas inledande verksamhet fram till den 31 december 2025. För detta ändamål gäller följande:

- a) Kommissionen kan utse en av sina tjänstemän att verka som tillförordnad verkställande direktör och utföra de uppgifter som denna tilldelats till dess att myndigheten har kapacitet att genomföra sin egen budget och verkställande direktören har inlett sitt uppdrag efter att ha tillsatts av direktionen i enlighet med artikel 70.
- b) Genom undantag från artikel 62.1 får den tillförordnade verkställande direktören, till dess att myndighetens ordförande har utsetts, kalla till och leda styrelsens sammanträden, utan rösträtt.
- c) Genom undantag från artikel 64.4 g och till dess att ett beslut enligt artikel 70 har antagits ska den tillförordnade verkställande direktören utöva tillsättningsbefogenheterna.
- d) Kommissionen får erbjuda bistånd till myndigheten, särskilt genom att utstationerade kommissionstjänstemän utför myndighetens verksamhet under den tillförordnade verkställande direktörens eller verkställande direktörens överinseende.
- e) Den tillförordnade verkställande direktören får godkänna alla betalningar som täcks av anslagen i myndighetens budget och får ingå avtal, bland annat anställningsavtal, efter det att tjänsteförteckningen för myndigheten har antagits.

Artikel 108

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 juli 2025.

Artiklarna 1, 4, 49, 53, 54, 55, 57–66, 68–71, 100, 101 och 107 ska dock tillämpas från och med den 26 juni 2024, och artikel 103 ska tillämpas från och med den 31 december 2025.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 maj 2024.

På Europaparlamentets vägnar

R. METSOLA

Ordförande

På rådets vägnar

H. LAHBIB

Ordförande

BILAGA I

Förteckning över koefficienter kopplade till försvårande och förmildrande omständigheter vid tillämpning av artikel 22

Följande koefficienter ska vara kumulativt tillämpliga på de grundbelopp som avses i artikel 22.4 och grunda sig på följande enskilda försvårande respektive förmildrande omständigheter:

I. Justeringskoefficienter kopplade till försvårande omständigheter

1. Om överträdelsen har begåtts upprepade gånger ska en koefficient på 1,1 tillämpas för varje gång den upprepats.
2. Om överträdelsen har begåtts i mer än sex månader ska en koefficient på 1,5 tillämpas.
3. Om överträdelsen har visat på systembetingade svagheter i den utvalda ansvariga enhetens organisation, särskilt i dess förfaranden, ledningssystem eller interna kontroller, ska en koefficient på 2,2 tillämpas.
4. Om överträdelsen har begåtts uppsåtligen ska en koefficient på 3 tillämpas.
5. Om inga korrigerande åtgärder har vidtagits sedan överträdelsen konstaterades ska en koefficient på 1,7 tillämpas.
6. Om den utvalda ansvariga enhetens företagsledning inte har samarbetat med myndigheten i samband med myndighetens utredningar ska en koefficient på 1,5 tillämpas.

II. Justeringskoefficienter kopplade till förmildrande omständigheter

1. Om den utvalda berörda ansvariga enhetens företagsledning kan visa att den har vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att förhindra överträdelsen ska en koefficient på 0,7 tillämpas.
2. Om den utvalda ansvariga enheten skyndsamt och på ett ändamålsenligt sätt uppmärksammat myndigheten på hela överträdelsen ska en koefficient på 0,4 tillämpas.
3. Om den utvalda ansvariga enheten frivilligt har vidtagit åtgärder för att säkerställa att dylika överträdelser inte kan begås på nytt ska en koefficient på 0,6 tillämpas.

BILAGA II

Förteckning över direkt tillämpliga krav som avses i artikel 22.3

1. De krav för kundkännedom som avses i artikel 22.3 a och b i denna förordning ska vara de i artiklarna 19, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 33, 34, 36, 39, 42, 44, 46 och 47 i förordning (EU) 2024/1624.
2. De krav för policyer, förfaranden och kontroller på koncernnivå som avses i artikel 22.3 a i denna förordning ska vara de i artiklarna 16 och 17 i förordning (EU) 2024/1624.
3. De krav för rapporteringsskyldigheter som avses i artikel 22.3 a och b i denna förordning ska vara de i artiklarna 69, 70 och 71 i förordning (EU) 2024/1624 och artiklarna 9, 13 och 18 i förordning (EU) 2023/1113.
4. De krav för interna policyer, förfaranden och kontroller som avses i artikel 22.3 b i denna förordning ska vara de i artiklarna 9, 10, 11, 18, 48 och 49 i förordning (EU) 2024/1624 och artikel 23 i förordning (EU) 2023/1113.
5. Andra krav som avses i artikel 22.3 c och d i den här förordningen ska vara de i artiklarna 73, 77, 78 och 79 i förordning (EU) 2024/1624 och artiklarna 7, 8, 10, 11, 12, 14, 16, 17, 19, 21, 24 och 26 i förordning (EU) 2023/1113.